

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 11 இறகு: 7

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

சுருதி

ஜூலை 2022

விலை ₹50

Leh 22

வட்டமும் வாட்டமும்

தலைவர் அதிகாரி மாமன்ற உறுப்பினர்
மருட்சி நடிகர் திரட்சி நடிகை
முதல்வட்டம்

அதிபர் வணிகர் தரகர் ஒப்பந்தக்காரர்
சினிமா சீரியல் தயாரிப்பாளர்
முதல் வட்டத்தின் சின்ன வட்டத்தார்
மறுவட்டம்

மேற்படியார்க்கெலாம் தாங்கி தடுக்கிட்டு
கால்கை அமுக்கிச் சம்பளம் செய்வோர்
தனிவட்டம்

சுங்கம் கலால் வருவாய் பொதுப்பணி
காவல் கல்வி சுகாதாரம் போக்குவரத்து
எனப் பிறவிப் பயன்பெற்ற பல்துறை ஊழியர்
அடுத்த வட்டம்

சமய ஆன்மீக இலக்கிய அறநெறிப்
பட்டிமன்றப் பாவலர் கவியரங்கக் காவலர்
சினிமாப் பாடகர் இசையமைப்பாளர் பாடலாசிரியர்
சினிமாவே வாழ்வின் அறமென்று இயங்கும்
ஊடகக்காரர் பல்லிட அரசியல் விவாதக்காரர்
விரிவு வட்டம்

விளையாட்டுவீரர், ஓவியர் சிற்பி பாடகர்
ஒளிப்பதிவாளர் எழுத்தாளர்
திறன் வட்டம்

வண்ணார் நாவிதர் குயவர் உழவர்
சாலையோரம் கடை விரித்தவர்
தச்சர் கொல்லர் ஓட்டர் சமையல்காரர்
ஆட்டோ டேக்கி ஓட்டுநர் மெக்கானிக்
உழைக்கும் வட்டம்

இலவசம் பேரிடர் பண்டிகைத் தொகுப்பு
வாக்கு கூவல் பணமென வாங்க
வரிசையில் நிற்போர்
தரித்திர வட்டம்

கையேந்தி நடைபாதை உறங்கி
இரந்து தின்பவர்
நரக வட்டம்

சமத்துவம் சகோதரத்துவம் சன்மார்க்கம்
சனாதனம் மக்களாட்சி யாவரும் சரி சமம்
என ஆற்றுப்படுத்தும் அருளாளர்
ஆன்மீக வட்டம் இறை வட்டம்
அவித்த முட்டை பொரிக்கும்
உரித்த கோழியும் பறக்கும்
என்னும் மத வட்டம்

கவிதை

நாஞ்சில் நாடன்

ஆய்வடங்கல்

பல்கலைக் கழகம் எதுவென அறியோம்
நெறியாளர் யாரெனப் பெயர் தெரியாது
மாணவர் எவரெனத் தெளிவும் இல்லை
முகவர் வழி வந்த அடங்கல் பணி
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு
உழைத்துக் குறிப்புகள் எடுத்துத்
தரவுகள் சேர்த்து சுட்டிச் செல்லுதல்
வாங்கிய முன்பணம்
இல்லாள் இடுப்பெலும்பு கோர்க்க ஆயிற்று
முடித்தபின் வரும்பணம்
மூத்தவள் பேற்றுச் செலவுக்கு ஆகும்
எழுதித் தீர்த்து தட்டச்சு செய்தபின்
முகவர் வந்து வாங்கிப் போவார்
எழுதி வாங்கிய ஆய்வேடு அதனை
நெறியாளர் நுனிப்புல் மேய்வார்
பல்கலைக் கழகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும்
மறுப்பின்றி கால விரயமும் இன்றி
ஒப்புதல் தரும் நேர்முகம் நடக்கும்
வேந்தர் வழங்குவார் முனைவர் பட்டம்
பல்கலைக் கழக அரசுக் கல்லூரி
வேலைக்கு இன்றைய விலையென்ன ஐயா!
வாழிய செந்தமிழ்
வாழ்க நற்றமிழர்
வாழிய பாரத மணித் திருநாடு!

இறக்கை: 11

இறகு: 7

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

ஆடி
ஜூலை 2022

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்
கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:
மாண்சிங்
T. Rajahmansinghe
aharaj34@yahoo.ca

ஐரோப்பா:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும்
கதை, கவிதை மற்றும்
கட்டுரைகளின் கருத்துகள்,
எழுத்தாளர்களின் கருத்தாகும்.
காக்கையின் கருத்தாகாது.

‘அக்னி பாதை’ ஆபத்தான பாதை!

ரைப்படை, கடற்படை, விமானப்படையில் ஆண்டுக்கு 45ஆயிரம் பேரை ஒப்பந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்து 4 ஆண்டுகள் பணியாற்றும் ‘அக்னி பாதை’ என்கிற புதிய வகையான இராணுவ ஆள்சேர்ப்புத் திட்டத்தை இந்திய ஒன்றிய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இத்திட்டத்தின்படி 10ஆம் வகுப்பில் தேர்ச்சிபெற்ற 17 முதல் 25 வயது வரையுள்ள இருபாலரும் விண்ணப்பிக்கலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுமாதம் பயிற்சி. 4 ஆண்டுப் பணிக்காலத்தில் உயிரிழப்பு ஏற்பட்டால் 48 இலட்சம் காப்பீடும் அரசு நிவாரண நிதியிலிருந்து 44 இலட்சம் இழப்பீடும் கிடைக்கும். நான்காண்டு பணிமுடிந்து பணியிலிருந்து விடுவிக்கப்படும்போது 10 இலட்சம் ரூபாய் பணிக்கொடையும் 12ஆம் வகுப்புப் படித்து முடித்ததற்கான சான்றிதழும் அளித்து வழியனுப்பி வைக்கப்படுவார்கள்.

‘நான்காண்டுகள் பணிக்குப் பிறகு அக்னி வீரர்கள் நிரந்தரப் பணிக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். “தகுதி-திறன்” அடிப்படையில் 25 சதவிகித வீரர்கள் நிரந்தரப் பணியில் சேர்க்கப்படுவர்” என்று சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல, ‘அக்னி பாதைத் திட்டத்தில் சேவையாற்றி ஓய்வுபெறும் வீரர்களுக்கு ஒன்றியப் பாதுகாப்புப்படை, ஒன்றிய உள்துறையின் கீழ் செயல்படும் துணை ராணுவப்படைகளில் “10 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு” வழங்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், “பல்வேறு மத்திய அரசுத்துறைகள், மாநில அரசுகள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் இந்த அக்னி வீரர்களுக்குப் “பணிவாய்ப்பு” வழங்கப்படும் என்றும் அந்த அறிவிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், 21.06.2022 அன்று தமிழ் இந்து நாளிதழின் முதல்பக்கத்தில் பாதுகாப்புத் துறையின் அறிவிக்கை செய்தியாக வெளியாகியிருக்கிறது. அதே நாளிதழின் கடைசிப் பக்கத்தில் ‘4 ஆண்டுகள் பணிமுடிக்கும் அக்னிவீரர்(!)களுக்கு எங்கள் நிறுவனங்களில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படும்’ என மஹிந்திரா, ஆர்.பி.சி. பயோகான், அப்பல்லோ, டிவிஎஸ் உள்ளிட்ட கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் வெளியிட்ட அறிவிப்பும் வெளியாகியிருக்கிறது. நாட்டின் ரகசியம் காக்கும் ராணுவத்துறையும் அந்த ரகசியத்தைக் காக்கும் நம்பிக்கைக்குரிய கூட்டாளிகளாய் இருக்கும் தனியார் முதலாளிகளும் எவ்வளவு ஒற்றுமையாய் தேசபக்தியைக் கட்டிக்காக்கிறார்கள் என்பதை இதை வைத்தே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் நாட்டில் இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கான புரட்சிகரமான திட்டம் போலவும் நான்காண்டுகள் பணியை முடித்துவிட்டு வெளியே வரும்போது வேலையே கிடைக்காவிட்டாலும் கைக்குவந்த பணிக்கொடைத் தொகையை மூலதனமாகக் கொண்டு ஏதாவதொரு தொழில் தொடங்கி அப்படியே குடும்பம், குட்டி எனக் காலத்தை ஓட்டிவிடலாம் என்பதுபோலவும் அது தோற்றம்காட்டும். உண்மையில் இது இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கான முன்னோடித் திட்டமோ அல்லது இராணுவத்தில் இளரத்தம் பாய்ச்சுவதற்கான செயல்திட்டமோ இல்லை. அதே சமயத்தில் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களில், பொதுத்துறை நிறுவனங்களில், அரசு அலுவலகங்களில் துளிர்க்கும் தொழிலாளர் உரிமைப் போராட்டங்களையும் ஜனநாயக வழிப்பட்ட அறப்போராட்டங்களையும் அடக்கி ஒடுக்குவதற்கான ‘அடியாளர் படை’யாக இந்த அக்னிவீரர்களை மாற்றுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. கடந்த காலத்தில் மாணவர் போராட்டங்களின்போதும் விவசாயிகள் போராட்டங்களின்போதும் சீருடை அணிந்த காவலர்களுக்கூடாக முகமூடி அணிந்தவர்கள் களமிறக்கப்பட்டு தேடித்தேடிக் குறிவைத்துக் குறிவைத்து கொலைவெறித் தாக்குதல் நிகழ்த்தப்பட்டதை நாடு இன்னும் மறந்திருக்காது. அதையும் இதையும் கொஞ்சம் பொருத்திப் பார்த்தால் அக்னிபாதையின் நோக்கம் எவ்வளவு ஆபத்தான பாதை என்பதும் புரிபடும்.

காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ் அஞ்சல்
செய்யப்படுகிறது. அடுத்து வருகிற
5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

உறுப்பினர் கட்டணம் - உள்நாடு

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 50
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 500
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 750
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 2000

உறுப்பினர் கட்டணம் - வெளிநாடு

ஆண்டுக் கட்டணம்.....\$ 50

பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம். காசோலைகள்,
வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும்

KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: CNRB0016011

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

Google Pay மூலம் செலுத்த:
98414 57503

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

இணைய முகவரி:
kaakkai.in

சிறகுக்குள்ளே...

அடையாளங்களைக் கைப்பற்றும் பாஜகவின் வணிக அரசியல்! இரா.மோகன்ராஜன்	5
சதிரும், பரதநாட்டியமும் பா.மீ. சுந்தரம்.....	8
மலையகத்தின் முதல் உயிர்க்கொடையாளி இரா. ஜீவன் ராஜேந்திரன்	12
யோக வாழ்வியலும் உணவு வகைகளும் சித்தமருத்துவர் அருள் அமுதன்	15
ஜீன்ஸ் காலுடுப்பும் பண்பாட்டுப்பரவலும் சு.இராமசுப்பிரமணியன்	22
புதுச்சேரியின் அடையாளங்கள் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா	26
இயல்பை அறிதலின் எழுத்து ப. ஆதவன்	28
அமணமாகிய சமணம் தராசு ஷ்யாம்.....	30
எழுத்து சொல் பொருள் வேணுமாதவன்	34
நாம் கற்றுக்கொள்ள நிறைய இருக்கின்றன க.பழனித்துரை.....	36
'நார்வேஜிய இலக்கிய விழா 2022' ரூபன் சிவராஜா	39
சந்திரபாபு வாழ்க்கைச் சித்திரம் டி.ராட்ஸ்கி மருது	42
தோழர் வி. முத்தையாவின் பத்திரிகை அனுபவங்கள்.....	48
பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்	54
9ஆவது உச்சி மாநாடு படுதோல்வி ! அமரந்தா	58
ஒரு நோய்க்குப் பல மருந்துகள் அல்ல, பல நோய்களுக்கு ஒரு மருந்து: சித்தமருத்துவர் ராஜநாயகி	62
குஞ்சரம்	64

அடையாளங்களைக் கைப்பற்றும் பாஜகவின் வணிக அரசியல்!

கொள்கைகளைச் சொல்லி
வளர்க்கப்படாத, பதவி புகழ்
பணம் போன்றவை மட்டுமே
அரசியலுக்குப்
போதுமானதாகக் கருதும்
வாரிசுகள், வாசிப்பும்,
போராட்டக் குணமுமற்ற
இளைய தலைமுறை
வார்ப்புகள் தமது
குடும்பவழிப்பட்ட
கொள்கைக்கு நேர் எதிரான
பாஜகவுக்குப் போவதை
மான அவமானமாக
கருதாமலும் அல்லது
கொள்கைக்கு அதை நம்பி
பின் தொடரும் எளிய கட்சித்
தொண்டனுக்குச் செய்யும்
இரண்டகம் என்ற
நினைப்பும், சுரணையும்
கிஞ்சித்துமற்று
இருக்கிறார்கள். இதில்
அதிமுக, காங்கிரஸ் போன்ற
அரை நிலவுடைமை,
அரைப் பார்ப்பனியர்
செல்வதை ஒருவாறு ஏற்றுக்
கொண்டாலும், தீமுக,
பொதுவுடைமை மற்றும்
தலித் கட்சிகளின் இடம்,
கொள்கை மாற்றம்தான்
சொசித்துக் கொள்ளாமட்டேன்
என்கிறது.

இளையராஜா தொடங்கி, தி.மு.க.வின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருச்சி சிவாவின் மகன் சூர்யா வரையிலும் அரசியல், சமூகம் அறிந்த முகங்கள் பாஜக வின் அரசியல் நேர்மை, மெய்மை, அறிந்து அக்கட்சியில் இணைந்தோ, வெளியில் நின்றோ தமது சேவையை ஆற்றத் தொடங்கியுள்ளனர். ராஜா, சிவாவின் மகனுக்கு முன்பும் பின்புமே கூட அறிந்த முகங்களின் பாஜக பட்டியல் இருக்கிறது. அது இன்னும் நீளவும் கூடும். அந்தப் பட்டியலில் அடுத்தது யார் என்பதைத்தான் அதிர்வு அரசியலாக்கியிருக்கிறது பாஜக.

அரசியல் அரங்கிலும், சமூக பண்பாட்டுத் தளத்திலும் பாஜக என்ன விலை கொடுத்தேனும் தனக்கான இடத்தைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்பதில் பெரிதும் முனைப்புக்காட்டி வருகிறது. சமூக பண்பாட்டுத் தளத்தைக் கைப்பற்றுவது, அதன் வழி அரசியலரங்கு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது என்பது அவர்களது மரபார்ந்த பாதை. இலக்குப் பயணம். பண்பாட்டு அரசியல் முகமான ஆர்.எஸ்.எஸ். சங்கபரிவாரங்கள், பின்னின்று பாஜக என்ற தேர்தல் அரசியல் நிறுவனத்தை நிரல்படுத்துகின்றன.

வட மாநிலங்கள் போன்று மத, பண்பாட்டுத் தேர்தல் அரசியலில் உணர்வு பூர்வமான அனுகுமுறைக்கு மாறாக வரலாற்று இயங்கியல் நிலைப்பாட்டுக்கும் தமிழகம் பாஜக தரும் அடுத்தடுத்த அதிர்வரசியலை நிதானமாகவே எதிர்கொள்கிறது. பெருவணிகக் கொள்ளைக்கு நாட்டைத் திறந்துவிட்ட ஒன்றிய அரசு, பெரு வணிக அரசியலை வணிக அரசியலாக மாற்றியிருக்கிறது. அதாவது ஒரு நிறுவனம் தனது பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கு என்னமாதிரியான உத்திகளைக் கையாளுமோ அவற்றையெல்லாம் தமது தேர்தல், மத, பண்பாட்டு அரசியலில் பயன்படுத்திப்பார்க்கிறது. பயன்படுத்துகிறது.

பல உள்ளூர் முன்னணி நிறுவனங்களை, அல்லது அதன் வணிகச் சின்னங்களை வாங்கி முடக்குவது அல்லது அதன் பெயரிலான உரிமத்தைப் பெற்று சந்தைப்படுத்துவது என்ற பெரு முதலாளிய நிறுவனங்களின் சந்தை அரசியலை பாஜக இன்றைக்கு அரசியலில் சோதனை செய்து பார்க்கிறது. அந்த வகையில் தேர்தல் அரசியலில் அல்லது சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்தில் அறிமுகமானவர்களை தனது கட்சிக்குள் இழுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது தமது ஆட்சி குறித்துப் புகழ்பாடவோ பயன்படுத்துகிறது. இதற்கு அது என்ன விலையும் கொடுக்கத்தயாராகவிருக்கிறது. தனி பிரமுகர் தொடங்கி பெரும் மத, சாதி, அரசியல் நிறுவனங்கள் வரை தப்பிக்கவிடாது தனது அதிகார வலையினால் கட்டிப்போடுகிறது.

மிக அண்மையில் இசைத்துறையில் ஒரு ராஜாவாக வலம் வந்து கொண்டிருக்கும் இளையராஜாவை அம்பேத்கருடன் பிரதமர் மோடியை ஒப்பிடச் செய்ததன் வழி பட்டித் தொட்டி எங்கும் பரவிச் செல்லும் ராஜாவின் இசையுடன் சேர்த்து சந்தைப்படுத்த முயன்று கொண்டுள்ளது.

அது வெற்றியா தோல்வியா என்பது முக்கியமில்லை. அது பிரமைகளை உருவாக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான். புனைவின், பிரமைகளின் வழி வந்தவர்களுக்கே அதன் முழு சக்தியும் விளங்குவதாக இருக்கிறது.

புராண ராமனை பண்பாட்டு அரசியலிலிருந்து கடத்தி வந்து தேர்தல் அரசியல் சின்னமாகவும் அவரது நீட்சியாக பிரதமர் மோடியை ராமராஜியத்தின் பிதாமகராகவும் முன் நிறுத்தும் சந்தைப்படுத்தலின் சகல அரசியலும் பாஜக தமது இலக்கு நோக்கி நகர உதவிவரவே செய்கிறது. செய்யும்.

வட இந்தியத் தேர்தல் அரசியலில் மத பண்பாட்டு அடிப்படையில் உணர்வுகளைத் தூண்டி, கலவரங்கள், வன்முறைகள் செய்தும் இஸ்லாமிய, தலித் வெறுப்பு அரசியல் செய்தும் மறுபக்கம் அம்பேத்கர், ஜோதிபாபூலே, சாவித்திரிபாய் பூலே போன்றவர்களை விதந்தோதியும், கொண்டாடியும் தமது இந்துத்துவ பண்பாட்டுக்குள் உள்ளிழுத்துச் செரிக்கிறது பாஜக.

தமிழகத்தில் மத, சாதிய தீவிர உணர்வுப் போக்குகள் பெரியார் ஈ.வே.ரா. போன்றவர்களால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதும், பகுத்து ஏன், எதற்கு என்ற கேள்விகள் சமூக, அரசியல் களங்களில் சதா முன்வைக்கப்படுவதாலும் வடக்கைப் போல தமிழகச் சந்தையை நினைத்த மாத்திரத்தில் பாஜக பரிவாரங்களால் தமிழகத்தை உடனடியாகக் கைப்பற்ற இயலாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் தமிழகத்தில் அரசியல் கலாசார தளங்களில் நன்கு அறிமுகமானவர்கள் அல்லது அறிமுகமே இல்லாதவர்களையும் கூட கட்சிக்குள் இழுப்பது அல்லது ஆதரவு நிலை எடுக்கவைப்பது என்ற ஆள் பிடிக்கும் வேலையில் இறங்கிக் கொண்டுள்ளது பாஜக.

அம்பேத்கருடன் மோடியை ஒப்பிட வைக்கும் நூலில் இளையராஜா அடித்திருக்கும் ஜால்ரா இதுவரையிலும் அரசியல், திரையுலகு அறியா அபசரமாகும். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பின்னணியிலிருந்து வந்த ஒருவரைக் கொண்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைவனை ஒடுக்குகின்ற சமூகங்களின் தலைவனுடன் 'போற்றிப்பாடச்' செய்திருக்கும் பாஜகவின் அரசியல் வணிகப் பண்பாடு அவர்களுக்கு தேர்தல் அரசியலில் கை கொடுக்காது போனாலும் சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்தில் கிடைத்ததை அறுவடை செய்து கொள்ளலாம் என்றே கருதுகின்றனர்.

ஏற்கனவே கங்கை அமரன் பாஜகவில் இருந்தாலும் பெயர் அறியப்பட்ட முன்னணி பிராண்ட் ஆன இளையராஜாவின் செல்வாக்கும், சொல்வாக்கும் பாஜகவின் தேர்தல், பண்பாட்டு அரசியலுக்கு உதவுமென்று எதிர் பார்க்கின்றனர். குறிப்பாக

அரசியலில் கருத்து எதுவும் தெரிவிக்காத, தெரிவிக்க விரும்பாத இளையராஜா, மோடி பற்றி அம்பேத்கருடன் ஒப்புமை செய்திருப்பதானது அரசியல் இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. முக்கியமாக அவரது இசை ரசிகர்கள் ராஜாவின் அரசியலுக்கும் சேர்த்து முட்டு கொடுப்பதும் அவரது அரசியலின் அபசரத்தை சுட்டிக் காட்டுவோர் மீது மேல்சாதி வன்மம் என்று ஒரேடியாக குற்றம் சாட்டுவதும் பாஜகவின் அரசியல் வேலை செய்யத் தொடங்கிவிட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒடுக்கப்பட்டோரில் பிறந்தது தவிர ஒடுக்கப்பட்டோர் குறித்து சிறிதும் கரிசனமற்ற ராஜா, அம்பேத்கரை மோடிக்கு இணையாக அல்லது அதற்கு மேலாக வைத்துப் பேசியதன் வழி வரலாற்றுத் தவறைச் செய்திருக்கிறார்.

தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கு; ஏன் எல்லாவகையிலும் அம்பேத்கருக்கு நேர் எதிர்நிலை எடுத்திருக்கிறார். இது அம்பேத்கருக்கோ அவரது மக்களுக்கோ, ராஜாவுக்கோ பெருமை சேர்க்கப்போவதில்லை. வணிகத்திற்காக தனது உற்சாகத்திற்கு காரணம் பூஸ்ட் என்று சொல்லும் கிரிக்கெட் வீரர் டென்ட்டுல்கரை கடந்து செல்வதைப்போல மக்கள் நகர்ந்து செல்லத்தான் போகிறார்கள். ஆனால் துறைசார் பிரபலங்கள் தாம் யார் பக்கம் நிற்கிறோம், யாருக்குச் சேவகம் செய்கிறோம் என்பதை வைத்தே வரலாற்றில் நிற்பதும், நிலையற்றப் போவதுமிருக்கிறது.

அசைந்து கொடுக்காத தமிழகத்தின் மீது பாஜக மற்றும் ஒன்றிய அரசு நிர்வாக வழியிலும் அதற்கு வெளியிலுமாக பலமுனை, பலகட்டத் தாக்குதலை நடத்துகிறது. தமிழக ஆதீன மடங்களில் மனிதனை மனிதன் சுமக்கும் 'பட்டணப்பிரவேசம்' சமகாலத்தின் சமூக, பண்பாட்டு இழிவு என்பதையெல்லாம் கடந்து அதை எதிர்ப்போரை மத, சமூக பண்பாட்டு எதிரியாக காட்டும் அரசியல் துயரம் அரங்கேற்றப்பட்டது.,

படிநிலையை காப்பாற்றும், சாதி இருப்பை வலியுறுத்தும் ஆதீனங்களின் பல்லக்குப் பவனியை அரசும், பொது சமூகமும் வலிந்து ஏற்பதும், ஏற்கச் செய்வதுமே கூட மனிதன் தன்மீது படர்த்திக் கொள்ளும் இழிவின் பகுதியே. மேலும் இப்படியான மத நிறுவனங்களை தனது பிடிக்குள் கொண்டுவந்து மடங்களையும், அதன் தலைவர்களையும் காப்பாற்றுவதாக, ஆதரிப்பதாகச் சொல்வதன் வழி மத, மொழி, பண்பாட்டுக் காவலர்களாக தம்மை முன்னிறுத்துபவர்கள் இவற்றை பாதுகாப்பது, காப்பாற்றுவதன் வழியாக மனிதனை மனிதன் சுமப்பதையும், சாதிப் படிநிலைகளையும் ஒருசேர ஏற்பவர்களாகவே கருத வேண்டும்.

தலித்துகள், பிற்படுத்தப்பட்டோர், அரசின்

அல்லது திராவிட அமைப்புகளின் மீது நம்பிக்கையற்றோர், தனிநபர்களின் பதவி, பொருள் ஆசைகளைக் காட்டி கட்சிக்குள்ளும் தமது கலாசாரப் பண்பாட்டு அரசியலுக்குள்ளும் பாஜக இழுக்க முயற்சிக்கிறது. கொள்கைகளைச் சொல்லி வளர்க்கப்படாத, பதவி புகழ் பணம் போன்றவை மட்டுமே அரசியலுக்குப் போதுமானதாகக் கருதும் வாரிசுகள், வாசிப்பும், போராட்டக் குணமுமற்ற இளைய தலைமுறை வார்ப்புகள் தமது குடும்பவழிப்பட்ட கொள்கைக்கு நேர் எதிரான பாஜகவுக்குப் போவதை மான அவமானமாக கருதாமலும் அல்லது கொள்கைக்கு அதை நம்பி பின் தொடரும் எளிய கட்சித் தொண்டனுக்குச் செய்யும் இரண்டகம் என்ற நினைப்பும், சுரணையும் கிஞ்சித்துமற்று இருக்கிறார்கள். இதில் அதிமுக, காங்கிரஸ் போன்ற அரை நிலவுடைமை, அரைப் பார்ப்பனியர் செல்வதை ஒருவாறு ஏற்றுக் கொண்டாலும், திமுக, பொதுவுடைமை மற்றும் தலித் கட்சிகளின் இடம், கொள்கை மாற்றம்தான் செரித்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்கிறது. எனவே, கொள்கை வழிப்பட்டக் கட்சியிலிருந்தும், தலைமையிலிருந்தும் அமைப்புகளிலிருந்தும் பாஜகவுக்கு செல்லும் உளவியலை ஆய்வுக்கும், விமர்சனத்துக்குமுள்ளாக்கப்பட வேண்டும்.

தலித்துகள், சிறுபான்மை மதத்தினர் பழங்குடியினரை எதிர்த்துப் பிளவுப்படுத்தி வெறுப்பின் அடிப்படையில் தேர்தல், பண்பாட்டு அரசியல் செய்யும் பாஜகவுக்குள் சிறுபான்மையினர், தலித்துகள் இருப்பதும், ஆதரிப்பதும் தமக்கும் தமது சமூகத்துக்கும் செய்யும் இரண்டகம் என்பதை வசதியாக மறந்துவிடுகின்றனர். சாதிப்படிநிலைகளை ஏற்று அதை நீதிபடுத்தும், காப்பாற்றும் பாஜக மற்றும் பரிவராங்களை அமைப்பாகவும், தனிநபராகவும் பங்கேற்று அவர்களை நியாயப்படுத்துவோரை மக்கள் தனிமைப்படுத்தும் அரசியல் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

அண்மையில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நடுவண் இணையமைச்சர் ஒருவர் திராவிட இயக்கங்கள் இவ்வளவு காலம் ஆட்சி செய்தும் தலித்துகள் கோவிலுக்குள் நுழைய முடியவில்லை என்றும் பொது இடங்காடு உருவாக்க முடியவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டுவதைப் பார்க்கும்போது மெய்யாகவே அவர்கள் யாருக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்காமலே புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சமத்துவபுரம் போன்ற வாழும் போதே சமத்துவத்தைப் பேணும் குடியிருப்புகள் ஏன் ஆதரிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் சேர்த்துப்பேச அவர்களது பிளவு அரசியல் விடுவதாயில்லை.

இந்து மக்களின் பெரும்பான்மைக் கட்சியாக பாஜகவை கருதும் கட்டமைப்பு வலிந்து உருவாக்கப்படுகிறது. "நீங்கள் எங்களுடன் இல்லையென்றால் பயங்கரவாதிகளுடன் இருக்கிறீர்கள் என்று பொருள்!" என்று உலக வணிக நடுவம் தாக்கப்பட்ட போது அமெரிக்க அதிபர் ஜுனியர் புஷ் அறிவித்ததைப் போல பாஜகவில் இல்லையென்றால் நீங்கள் இந்துக்கள் இல்லையென்று கூறக்கூடும். இங்கு இந்துப்

பெரும்பான்மையுடன் தனி நபராகவும், குழுமாகவும் இணைத்து பார்க்கும் பெரும்பான்மை உளவியல் தரும் வலிமை, தன்னம்பிக்கை இவற்றின் மீதே பாஜக சங்க பரிவாரங்கள் தாக்கம் கொள்கின்றன.

பொதுச் சமூகத்து பிரபலங்களுக்கு சமூகம் மீதான கரிசனை என்பது இருப்பதில்லை. அவர்களது அரசியல் என்பது அந்த நேரத்து அரசியல் அதிகாரத்துக்கு வரும் கட்சியை நத்துவதன் வழி தமது இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வது மட்டுமே. ஐபிஎல் கிரிக்கெட் பார்க்க வரும் ரசிகர்கள் இரண்டு ஆட்டக் குழுக்களின் வண்ணங்களிலான சட்டையும் கொண்டுவருவார்கள் எந்த அணி வெற்றி பெறுமோ அல்லது அந்த மைதானத்தின் ரசிகர் பெரும்பான்மையினர் எந்த ஆட்டத்திற்கு ஆதரவு தருகிறார்களோ அந்த ஆட்டக் குழுவின் ஆடை வண்ணத்திற்கு ஏற்ப தமது சட்டையை மாற்றி, -மாறி-மாற்றி போட்டுக்கொண்டு பெரும்பான்மையில் ஐய்கியமாகிவிடுவார்கள். அதுதான் தற்போதய பாஜக ஆட்சி சூழலிலும் நிலவுகிறது. ஆனால் இந்துக்கள் எல்லாம் பாஜகவினர் என்றோ, பாஜக செய்வது இந்துக்களின் சார்பு அரசியலென்றோ ஒப்புக் கொண்டால் இந்துத்துவத்தையும் அதன் சிறுபான்மை எதிர்ப்பு, வெறுப்பு மற்றும் வன்முறை அரசியலையும் ஏற்றுக் கொள்வதாகிவிடும். இப்படியான ஒன்றை இந்துப் பெரும்பான்மைச் சமூகமே ஏற்காது.

பாஜகவின் இப்படியான அரசியலை இந்து சமூகம் ஏற்பதான வணிக அரசியலையே பாஜக நவீன ஊடகங்கள் வழி வளர்த்தெடுக்கிறது. உங்கள் ஓட்டேஸ்ட்டில் உப்பில்லையா? தொலைந்தீர்கள். இளவயதிலேயே பற்கள் கொட்டி விரைவிலேயே முதுமை அடைந்துவிடுவீர்கள். ஓட்டே ஓட்டேஸ்ட்டில் உப்பில்லையென்றால் என்ன செய்வீர்கள் குறிப்பிட்ட பேஸ்ட்டை வாங்க கடைக்கு ஓடுவீர்கள் இல்லை இருக்கும் பேஸ்ட்டில் உப்பை கலந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைப்பீர்கள்.. இல்லை என்றால் உடனடியாக பேஸ்ட்ட மற்றும் பற்கள் குறித்து குற்ற உணர்ச்சிக் கொள்வீர்கள். இது பாதுகாப்பிலிருந்து வருகிறது. பெரும்பான்மை பாதுகாப்புணர்வு தருவதான உளவியல் வணிக அரசியலாலும், அரசியல் வணிகத்தாலும் இப்படித்தான் கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் நடப்பு மெய்யானது அப்படி இல்லை இந்துக்கள் என்று பிறப்பின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டோர் எல்லோரும் பாஜகவில் இருக்கவில்லை; இணைந்துவிடவில்லை. எனவே பாஜக அரசின் பின்னிருக்கும் ஊடகங்கள், முதலாளிகள் இப்படியான 'ஓட்டேஸ்ட்டு' உளவியலைக் கட்டமைக்கின்றனர். அப்படியும் நீங்கள் நம்பாதபோது டெண்டுல்கரை அழைத்து வந்து தமது எனர்ஜியின் கழுக்கத்தைச் சொல்ல வைக்கின்றனர். ஒருவகையில் பாஜகவுக்கு செல்லும்; மோடியை அம்பேத்கருக்கு அல்லது காந்திக்கு ஒப்பிட்டு விதந்தோதும் பிரமுகர்கள் கூட பிளவு, வெறுப்பு போன்ற இன்னபிற அவ்வகையான அரசியல் வணிகத்துக்கான முகவர்களே. தூதுவர்களே!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சதிரும், பரதநாட்டியமும்

கட்டுரையாளர் பா. மீ. சுந்தரம் முதுபெரும் இசை ஆய்வாளர்; சதிராட்ட ஆய்வாளர்: வழிவழியாக இசைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், புகழ்பெற்ற நவில் கலைஞர், நீடாமங்கலம் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை இவருடைய தந்தை; தாயார் நாட்டியக் கலைஞர் தஞ்சை பாலாம்பாள். எனவே பாலாம்பாள் மீனாட்சி சுந்தரம் என்ற தன் பெயரில் தாயாரை முதல் பெயராகச் சூட்டிக்கொண்டவர் (பா.மீ./பி.எம்.சுந்தரம்) முறையாக இசைகற்றவர்; இவருடைய ஆசிரியர்கள் மெலட்டுர் நாராயணசாமி;வையச்சேரி சானகிராமன்; பாலமுரளி கிருஷ்ணா. பாடகர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், வாக்கேயர்காரர் எனப் பன்முகம் கொண்ட பேரறிஞர். 'மரபு தந்த மானிக்கங்கள், மங்கல இசை மன்னர்கள், மரபுவழிப் பரதப் பேராசான்கள், தேவதாசி மரபு எனப் பன்னூல் ஆசிரியர். ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வருகின்றார். இவருடைய நூல்கள் காலவெள்ளத்தில் கரைந்துவிடும் நூல்கள் அல்ல; ஆவணங்கள்; கருவி நூல்கள்,தஞ்சை(நீடாமங்கலம்) திரு பா. மீ. சுந்தரம், தன் 88வது அகவையிலும் தொடர்ந்து செயல்பட்டுவருகின்றார். தற்போது புதுவையில் வாழ்கிறார். இக்கட்டுரை பரத(?) நாட்டியம் பற்றியது. அது பரத முனிவர் கண்டு (!) பிடித்தது; அவர் பெயரால் பரத நாட்டியம் போன்ற அபத்தங்களைக் கட்டுடைப்பு செய்கிறார்.

- நா. மம்மது, இசை ஆய்வாளர்

சதிர்:

சதிவழி வருவதோர் சதிரே (சம்பந்தர் / திருவீதிமிழலைப்பதிகம் 3:2)

சதிரின மடவார் (நம்மாழ்வார் பாசரம் : (2377)

மாலிருஞ்சோலை தளர்விளராகில் சார்வது சதிரே (நம்மாழ்வார் : 2886)

சதிராயிருந்த ரதிமாமி (திருப்புகழ்)

சதிரறும் செண்டிருமுகம் (திருப்புகழ்)

சதுரு (Chaduru) / தெலுங்குமொழி - அழகு

சதிர் (உருது) / அரசவை

பரதம்:

1. ராவமோடராகந்தானமீம் மூன்றும் பகர்ந்திடும் முறையினாற பரதம் (திருவிளையாடற் புராணம் : கான் மாறியாடிய படலம் : 8)
2. மனஸ்விலே பாவமும் வாக்கிலே ராகமும் கரத்திலே தாளமுமாகப் பரவலாக தானங்களை வகுத்த பரத சாஸ்திரத்தின்படியே பண்ணும் இசையும் திகழ்ப் பார்க்கின்றோம் (வேதாந்த தேசிகன் - ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மஹாத்ம்யம்)
3. பரதச் சிலம்பு (திருப்புகழ் 357)
4. பரதவிதப் புண்டரிகத்தாட்டிகள் (29-10.52)
5. விதமிகு பரத சுரவனிதையர் (29 புயவகுப்பு)

6. பண்ணும் பரதமும் - (சகலகலாவல்லி மாலை)
7. கூத்தும் பரதமும் (திருச்சிற்றம்பலத் திருவந்தாதி)
8. நிதம் பரதம் பயின்று (தில்லைத்திருவந்தாதி)
9. பரதம் காட்டும் சிதம்பரமே (rg - 36:3)
10. பரதமாடிடமுங் கீதப்பண்ணொலி அரங்கும் (உமறு புலவர் / சீறாப்புராணம் - 3.5)
11. ஆதி பரதத் தொழிலமைத்து (1527 கி.மீ. சீவலமாறன் கதை :37)
12. ஆதிநாற் பரதத் தொழிலாடலும் (128)
13. பரதாசார்பணு (கண்டரவ நூலராஜ விஜயம் :கன்னடம் - 1640 கி.பி.8:57)
14. பரதக்கு மேளகாரரிகை (8:69)
15. பரதம் வல்லபெருமான் - கோப்பெருஞ்சிங்களின் விருது - திருவண்ணாமலைக் கல்வெட்டு - தெ. இ. சாசனங்கள் - தொகுதி 8)
16. ஸகன பரதவித்யா ஹ்ருதய - விஷ்ணுவர்த்தனின் சிறப்புப்பெயர்
17. பரதாசும பவன்நிஹித - விஷ்ணுவர்த்தனன் மனைவி சாந்தலாவின் விருது
18. அதிசுதர பரத சித்ர சம்தகார - ஷயவரின் மகன், நரஸிம்மனின் விருது
19. பரதமருளம்மோண் நூரத கொரவனோளம்

போஜ பலமுனாளம் குரிணித் பூரதாதமலாத தரெயான் பல்லவனிது ரேதிதேவன் மனைவி ரப்பவதேவி - கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு)

20. மருவும் இரசத் சபையுள் மகிழ்தரப் பரத் நடனமிடுபவர் சொக்கர் (சொக்கநாதசர்மி வண்ணம்)
21. கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப் பரதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி (சம்பந்தர் - வைத்தீசுவரன் கோவில்)

பரதநாட்டியம் :

1. ரம்பெ ஊர்வசி ரமணிய ரெல்லரு சந்ததிம் பரதநாட்டியசன நடிஸி - (புரந்தரதாலர் - ஆடிதனொ ரங்க்)
2. பரதநாட்டியஞ் செய்தோங்க (சீவலமாறன் கதை :1235)
3. பாட்டுஞ் செய்யுளுஞ் கோத்திடுவீரே - பரத் நாட்டியக் கூத்திடுவீரே (மஹாகவி பாரதியார் : கி.பி.1911 - "இரும்பைக்காய்ச்சி)
4. It is stated that Bharatanatyam or dancing should be composed of sanger or parts (P. Raghavaiah Chandhery - A shost account of the dancing girls" - 03.12.1806)
5. பரதநாட்டியமுனு சக்கத் நடிபிஞ்சி (பால்குரிகி லோமநாதர் - 15ஆம் நூற்றாண்டு)
6. தேவதேவீ தேவாடு பரதநாட்டிய ஸங்கீதாதி வித்யன்ன வினிபிஞ்சி... (தஞ்சை மன்னர், விஜயராகவ நாயக்கர் - விப்ரநாவியண சரிதமும் 1669)
7. "சிங்கமிடையொத்தத் தங்கக் கனகாம்புறம் சீரங்கம் ஜானகி நாகரெத்தினம் பாடகந்தண்டை சிலம்யொலிக்க - வந்த பரதநாட்டியம் நிர்க்களிக்க (ராமநாதபுரம் மன்னர், பாஸ்கர சேதுபதியின் திருமண விழாவில், முகவை ராமலிங்கக் கவியின் வாழ்த்துப்பாடல் 13.5.1888)

8. பாங்கான பரதநாட்டியமிவர்க்குப் பரம்பரையால் வந்த சொத்து...
9. (காரை முகமதுயூசுப்பு - "தாசிகளின் மோசக்கும்மி" - 1911 பாடல் : 6)
10. "You with admit that many of us are levoted to the arts of music and Charatanotyam..."
11. (Letter from Radhaganika Sangam, Madras, dated 5.11.1927 and Signed by many including -----Tayar Ammal, Bangalore Nagaratnamma, T.M.Krishnaveni, pudda Narayanamma, T. Parvati and T. Duraikannu, addressed to the government)
12. "12ஆம் வயதில் பொன்னம்பல வரணைசருக்கு, எனக்கு, ஈஸ்வர வருடம் தை 28 வெள்ளிக்கிழமையன்று பொட்டுக்கட்டி, மாயவரம் கந்தசாமி நட்டுவனாரிடம் பரதநாட்டியப் பயிற்சி தொடங்கியது"
13. க.அஞ்சகம் - ஞுருத்திரகணிகையர் கதாசாயத்திரட்டு - 1910)
14. "சந்தான வல்லிக்குத் திருப்புகலூரிலிருந்து யாழ் நகருக்கு அழைத்துவரப்பட்ட புன்னைவன நட்டுருவனாரிடம் பரத் நாட்டியப் பயிற்சி தொடங்கியது." (மேலது)
15. "அதிருப மோஹன வனிதையர் அபிநய பரதநாட்டியம் புரிய..."
16. (மண்ணிப்படிக்கரை குறவஞ்சி - 1775 கி.பி.)
17. 'கந்தர்வ பரதநாட்டிய சாஸ்தர் வ்யாக்யான வினியோகம் ப்ரதி ப்ரதி ஸமதிசயித..." (கங்கா சக்கிரவர்த்தி துர்வினீதனின் கல்வெட்டு : 1630)
18. காசுமீர் அரசன், ஜயாபீடன் (779/813 கி.பி.) கீழ்த்திசையில் புண்ட்ரவர்த்தனத்துக் கார்த்திகேயர் கோவிலுக்குச் சென்றபோது, அங்கே கமலா என்ற ஆடல் நங்கையின் பரதநாட்டியத்தைக் கண்டுகளித்தார்.

(அக்கோவிலில் காணப்படும் கல்வெட்டு : 825)

19. இவ்வாறு, 'பரதநாட்டியம்' என்ற சொல்லாட்சி கி.பி.800 ஆம் ஆண்டு வாக்கிலேயே வழக்கிலிருந்ததை அறியமுடிகிறது. இதற்கு, மேலும் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில:
20. அல்லமப்பரபு நட்டுவஜாதி ரீதிய பரதநாட்டிய நடிஸதீர்த்தனு பூதளதொள் ச்ரேஷ்டவாத கந்தத லேப ஒன்னினல்லி சோபிஸது
21. மத்தளெ இவுகளிந்த கூடித விக்குததேஷதிந்த பரதநாட்டிய நடிஸிந்தனு (பிரபுலிங்கலீலை)

தேவதாசி

தேவகணிகா - 'வட்டாராதனெ' - சிவகோட்யாசாரிய : 81 : 6

தேடிதி - சாமராஜ நகர் கல்வெட்டு கி.பி.1000; கொய்யா கல்வெட்டு (கி.பி.675)

தேவதாசி - மோகா கல்வெட்டு - கி. பி. 1113

அலனஹள்ளி கல்வெட்டு - கி. பி. 920

'தேவதாசி' எனும் சொல்லாட்சி, ஹரிஹாரரின் 'கிரிஜா கல்யாணம்' (கி. பி. 1210),

கனகதாலரின் 'மோஹனதாங்கினி' (15ஆம் நூற்றாண்டு), ராகவாங்கரின் 'ஹரில் சந்திர காவிய' (14ஆம் நூற்றாண்டு) போன்ற பல கன்னடமொழி நூல்களில் காணப்பெறுகின்றது.

தென்னிந்திய ஆலயங்களில், தேவதாசியர் ஏராளமாக இருந்ததாக மார்க்கோபோலோ (1250) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்னும் பல செய்திகள் உள்ளன

தேவதாசியர்

தேவதாசி அமைப்பைப் பற்றி கேரளமாநிலத்தில் முதலாவது கல்வெட்டாகக் கிடைப்பது, கோழிக்கோடு தாலுக்கா, நீலேசுவரத்திலுள்ள சொக்கர் ஆலயத்தில் உள்ளதாகும். இது. கி.பி.932இல் பதிவான கல்வெட்டு. மன்னர் கோதரவிவர்மனால் பதிவானது. (தெ.இ.கல்வெட்டுக்கள், தொகுதி 7, 1932, பக்கங்கள் 72-73).

தேவராசிஎனும் அமைப்பு, கன்னியாகுமரியிலுள்ள குஹநாதேசுவரர் ஆலயத்திலுள்ள 1040 ஆம் ஆண்டின், முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டின் வாயிலாகத் தெரிகிறது. (திருவாங்கூர் தொல்லியல் வரிசை, தொகுதி 1, பக்கம் 240)

கேரளபுரத்து ஆலயத்தில் ஏராளமான தேவதாசியர் இருந்தனர். அவர்களில் பிரபலமாயிருந்தவர்கள் மாலைக்குட்டி மற்றும் அவளுடைய மகள், சீதம்மா இருவருமாவர். இந்தத் தேவதாசியர், 'முறக்குடி', 'சிறப்புக்குடி' என்று இருவகைப்பட்டோர். நித்தியசேவை செய்வோர் 'முறக்குடி' (இது, முறைக்குடி என்று இருக்கவேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது). திருவிழாக்காலங்களில் சேவை செய்வோர், 'சிறப்புக்குடி' எனப்பட்டனர்.

வடசேரி, கிருணன் கோவிலில், ராமலக்ஷ்மி எனும் புகழ்மிக்குந்த தேவதாசியர் இருந்தனர். (தேவன்வம் பதிவுசன் - எண் 55/1907 - 23.8.1907 தேதியிட்ட கடிதம்). பூதபாண்டி ஆலயத்தில், பெரிதும் போற்றப்பட்ட சிவகாமி, சங்கு எனுமிரு தேவதாசியர் இருந்தனர். (மேலது, கோப்பு எண் 1850/1915) - 10.09.1913 தேதிக்கடிதம்) வலிய சாலைக் கோவிலில், தரையைப் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்தல், நெல்குத்தி அறைக்கும் பணியைச் செய்து வந்தவர், பகவதி லக்ஷ்மி யெனும் தேவதாசி (மேலது - கோப்பு 2069 / 115; 13.10.1908 தேதியிட்ட கடிதம்) திருவல்லா கோவிலில் நான்கு தேவதாசியர் இருந்தார்கள் (திருவாங்கூர் தொல்லியல் பதிவுகள் - தொகுதி 2, பாகம் 3, பக்கம் 197). பரக்கை ஆலயத்தில் பணிபுரிந்தவர் முத்தம்மா எனும் பெயர் கொண்டவர்.

தென் திருவாங்கூர்ப் பகுதியில் ஆலயச்சேவை செய்துவந்த ஆண்களைத் 'தேவடியான்' என்றும், பெண்களைத் 'தேவடியான்' என்றும் குறிப்பிடுவது வழக்கம். (திருவா. தொல்லியல் பதிவுகள் - கடிதைப்பட்டணம் பதிவுகள் - தொகுதி 7, பாகம் 1, பக்கம் 31). ஆனால், ஆண் பணியாளர்களுக்கு அப்பெயர் விருப்பமற்றதாக இருந்தமையால், அவர்கள், தம்மை 'நாஞ்சிநாட்டு வேளாளர்' எனக் கூறிக்கொள்வார்கள். அவர்கள், தமிழ் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தேவதாசியரோடு உணவருந்துவதோ, திருமணத் தொடர்பு கொள்வதோ கிடையாது. இவர்கள் (பெண்சன்) ஆலயத்தில் மட்டுமே நடனம் புரிவார்களேயன்றி, வேறெந்த இடத்திலும், எவ்வளவு பெரியது கைகிடைப்பதாயினும் அதை ஏற்பதில்லை.

ஆடல் - பாடலில் பெருஞ்சிறப்பு பெற்றோருக்கு 'ராயர்' என்ற சிறப்பு விருதுப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. தமிழகத்தில், சோழ மன்னரசன் 'மாணிக்கம்' என்ற சிறப்புப்பெயர் வழங்கியதுபோல, இந்த 'ராயர்' எனும் சிறப்புப் பெயர் கடைசியாகச் சுசீந்திரம் கோவில் தேவதாசிக்கு, 1874ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பெற்றது. இதுபோன்ற விருதுப் பெயர்களை மன்னர்கள் அளித்திருப்பதோடு, சில ஆடல் மணிகள் மணந்ததுண்டு. உதாரணம் : வேநாட்டு மன்னனான வீரசேரனவர்மா (கி.பி.1225) கண்டியூர், 'உன்னி களத்தம்' எனும் தேவதாசியை மணந்தான். ஓடநாட்டு மன்னன், இரவிகேரனவர்மா (1365), செருகர கூட்டத்தி எனும் ஆடல்மகளை மணந்தார்.

தேவதாசி மரபில் வந்த ஆண்கள் பலர், உணவு சமைப்பதற்கான பெரிய பாத்திரங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யும் பணிபுரிந்து வந்தனர்.

1867ஆம் ஆண்டின் பதினொன்று சீந்திரம் தேவதாசிகள் 1819க்கு முன்பே, 32 குடிகளாக (அதாவது வீடுகளாகப்) பிரிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகிறது. இவற்றில் 16 குடிகள் 'சிறப்புக்குடிகளாகவும்' (அல்லது, மேல் இலங்கம்), மற்ற 16 குடிகளும் 'முறக்குடிகளாகவும்' (அல்லது, கீழ் இலங்கம்) பிரிக்கப்பட்டனர். இந்தச் 'சிறப்புக்குடி'யிலும் இருபிரிவுகள் ஒன்று முதல் பன்னிரண்டு குடியினர் மட்டுமே பிரதான தெய்வச்சிலைக்கு முன்பாகப் பாடலோ, ஆடலோ செய்யலாம். மற்றவர்கள், சாதாரணப் பணிபுரிபவர். இவ்விருவகைப் பிரிவுகள் கி.பி.1490க்கு முன்பே உண்டாக்கப்பட்டன. இந்த

ஆண்டுக் கல்வெட்டுப் பதிவொன்று, “தேவரடியாரில் சிறப்பு முதல் சொத்து ஆறுமுகப் பெருமாள்ராயர் பற்றிப் பேசுகிறது. எனவே, இந்த இரு பிரிவுகள் கி.பி.1257க்குமிடையே ஏற்கப்பட்டிருக்குமெனத் தோன்றுகிறது.

இந்த முப்பத்திரண்டு குடிவகையிலும் சில பிரிவுகள் எழுந்தன.

1. ஆடும் பாத்திரம் (ஆடுவோர், பாடுவோர்; 2. நாடகாசலையினர் (கோவிலின் வெளிவாயிலுக்கருகிலிருந்த நாடகசாலையில் மட்டுமே ஆடவோ, பாடவோ செய்வார்கள்; 3. தோடு வச்சவர் (இவர்கள் ஆலயப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றிருந்தும், சில சிறிய பணிகளைச் செய்வார்கள்). இவர்களைத் ‘தாயக்கிழவியர்’ எனக் குறிப்பிடுவது முண்டு. 1867ஆம் ஆண்டுப் பதிவொன்றின்படி, இந்த 32 பிரிவினரில் 1. ஆடும் பாத்திரங்கள் 37பேர்; 2. நாடகசாலையினர் 7 பேர்; 3. தோடு வச்சர் 28பேர் - ஆகமொத்தம் 72 பேர்.

தேவதாசியின் பணிகள்

- ஸ்ரீபலிபுரத்தைப் பசுஞ்சாணத்தைக்கொண்டு செவ்வாய் மற்றும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் மெழுகிடல்;
- ஒவ்வொரு நாளும் காலைத் தீபாராதனையின்போது, வடக்கெடத்தின் முன்பாக நடனம் புரிதல்;
- ஸ்ரீபலி ஊர்வலத்தின்போது, முதல் இரு சுற்றுக்களில் விளக்குகளை ஏந்தி வருதல்;
- ஒவ்வொரு தீபாராதனையின்போதும், சம்பகராம மண்டபத்தில் நடனம் ஆடுதல்; அப்போது ‘தாயக்கிழவியர்’, பரணிவிளக்கு’ எனப்படும் விளக்குகளை ஏந்திவருவர்.
- ஒவ்வொரு காலையிலும் ‘பள்ளி உணர்த்தல்’. ஒவ்வொருவரும் அவர்தம் வரிசைக்கிரமப்படி, ஒருவர் வடக்கெடத்தில் ஆடுவர், மற்றவர் தெக்கெடத்தில் நின்று பாடுவதும் முறை.
- ஸ்ரீபலி முடிந்து, விக்கிரஹங்களை உள்ளே எடுத்துச் சென்றபின், சிலர் வடக்கெடத்தில் நின்று தாலாட்டுப் பாடுவதும், சிலர் தெக்கெடத்தில் நின்று பாடுவர்.
- காலை, மதியம், இரவு ஸ்ரீபலி ஊர்வலம் முடிந்தவுடன், தரையில் கிடக்கும் பூக்களையும், அரிசிகளையும் அகற்றி, அந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்தல்
- பூஜா பாத்திரங்கள், தட்டுக்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து, அவற்றை வாயிலில் வைத்தல்; நண்பகல் பூஜைக்குப் பின்னர் பிரசாதம் வழங்கப்பட்ட தங்கம், வெள்ளியிலான தட்டுக்களைச் சுத்தம் செய்தல்.
- நாளொன்றுக்கு 8 தேவதாசியர் வீதம், ஊர்வலத்தின்போது நடத்தப்பெறும் தீபாராதனையின்போது, வடக்கெடம், தெக்கெடம் இரண்டிலுமே நடனமாடுதல்; சிலர் கைகளைத் தட்டியவண்ணம் பாடிக்கொண்டு வருவர்.

- வீதியுலாக்களின்போது சாமரங்கள் வீசுதல், விடியலிலும், இரவிலும் வீதியுலா தொடங்குகையில், நாடகசாலையின் வாயிலில், வாகனங்கள் முன்பாக ஆடுதல்.
- இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்ட நிவந்தம், தரவினமை என்ற ஒப்பந்தப் பதிவின்படியே ஆகும். அனைவருக்கும் வீடுகளும், நாள் தோறும் உணவும் வழங்கப்பட்டன.

சுசீந்திரம் ஆலயத்தில் 72 தேவதாசிகள் பணிபுரிந்தனர். அவர்களில் மிகுந்த திறமைபெற்றிருந்தோர், குன்றாண்டி திருவாண்டி பெருமாள்ராயர், சப்கம் பகவதி, லக்ஷ்மீமுத்தம்மா, இசக்கிமுத்து அண்டிச்சி ஆகியவர்கள். இவர்கள் பாட்டிலும், நடனத்திலும் வல்லவர்கள். ஆலயத்துப் பூஜைகள் குறைவின்றி நடப்பதன்பொருட்டு, மன்னன் ரவிவர்மா என்பவர், பெருமாள்ராயருக்கு நிலங்களை அளித்திருந்தார். சுசீந்திரம் சுப்பிரமணியஸ்வாமி கோவில் நிர்மாணிக்கவேண்டிக் கண்டியூர் உன்னியென்ற தேவதாசி, தன் சொத்து முழுவதையும் 20.08.1489 அன்று கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆலயத்துத் தேவதாசிகளுக்கு நடனத்தில் மேற்பயிற்சியளிக்கக் கணபதி பாகவதர் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

இந்த ஆலயத்து முன் மண்டபத்தை நிர்மாணிக்க, லீதம்மா ஏராளமான பொருள் கொடுத்தார். இவர், மற்றும் இவருடைய தாய் மாலைக்குட்டியின் உருவச் சிலைகளும் அங்கே காணப்படுகின்றன.

1253ஆம் ஆண்டில், சோழபுரம் ஆலயத்தில், செங்கோடன் பூவாண்டி என்ற தேவதாசி பணிபுரிந்தார். இவர் அக்கோவிலுக்கு மூன்று தங்கக் கட்டிகளையும் 20 தங்கக் காசுகளையும் கொடுத்தார். (திரு. தொல்.பதிவு.தொகுதி 6, பக்.24).

அதே காலகட்டத்தில், ராஜேந்திரசோழ வைச்சரவணன் என்று குறிப்பிடப்பட்ட குணவன்வடுகள் எனும் பிரிவு, தன் தங்கையைத் தேவதாசியாக ஆக்கியதோடு, அந்தத் தங்கை கோமளவல்லியின் சார்பாக, அக்கோவிலுக்கு 61 தங்கக் காசுகளை அளித்தான் (மேலது. பக்கம். 35).

‘தேவதாசி’ எனும் வடமொழிச் சொல் ஐரோப்பிய இலக்கியங்களில் முதன்முறையாக ‘Letms defiantness at curio uses (1713) என்பதில் தான் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கிறித்துவச் சமயப் புரையாளர், திருமணம் செய்துகொள்ளாத ஆடல் மகளைத் தேவதாசி என்ற பெயரோடு, தான் ஞானஸ்நானம் செய்ததாக எழுதியுள்ளார். டச்சு மதகுருவான (Pastor) Franceis Valentyn என்பவர் (1726), ‘தேவதாசிகள்’ என்ற சொல்லைத் தன் நூலில் (Gud in Nioun Cost Indian - Vol. 5. p. 54) உபயோகப்படுத்தியுள்ளார்.

நடனப் பெண்களைப் போர்ச்சுக்கீசியமொழியில் ‘Bailadera’ குறிப்பிடுவதை ‘Bay a dire’ எனப் பிரெஞ்சு மொழியில் முதன் முதலாக எழுதியவர். பிறர் லெனேரா (Pierre Sonnerat - 1782) என்பவரே.

கட்டுரையாளர் : பண்ணிசை ஆய்வாளர்

சிவனு லெச்சுமணன் மலையகத்தின் முதல் உயிர்க்கொடையாளி

மலையகத்தில், 1970களுக்குப் பின் தேயிலைக்காணிகள் அரசுடமையாக்கப்பட்டபின் பெருந்தோட்டங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களாலும் காணிக் கரிப்பு காரணங்களாலும் மனித கால்தடம்படாத வனாந்தரங்களை தங்களின் உயிரைக் கொடுத்து இரத்தம் சிந்தி கடுமையான உழைப்பால் தேயிலைவிளையும் நிலமாக மாற்றிய வளம் நிறைந்த மண்ணில் மலையகத் தமிழர்களின் இருப்புக் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது அதன் ஒரு அங்கமாக 1977 மே மாதமளவில் அரசாங்கம் தலவாகைலை பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான தேயிலை விளைநிலங்களை கையகப்படுத்தும் கபடத்தமான முயற்சியாக டெவன் தோட்டத்தை நில அளவை செய்ய முற்பட்டிருந்த வேளை நிலம், தங்களுக்கு சொந்தமில்லா விட்டாலும் தங்களுடைய உழைப்பால் வந்த உடமையை விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இல்லை எனக் குரலுயர்த்தி நில சுகிகரிப்புக்கு எதிராக முதலில் டெவன் தோட்ட பாட்டாளிவர்க்கம் கிளர்ந்தெழுந்தது. அதைக் கேள்விப்பட்டு அக்கம் பக்கம் தோட்டமக்களனைவரும் விரைந்தோடி டெவன்

போராட்டத்திற்கு வலுச்சேர்த்தனர். அப்போராட்டத்தில் இணைத்துக்கொள்ள தீர்த்துடன் வொகஷ்போர்ட் தோட்டத்திலிருந்து ஆற்றைக்கடந்து வந்த இளைஞர்கள் உணர்வெழுச்சியுடன் கலந்துக்கொண்டனர்

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர்க்குனத்தில் அச்சமடைந்த அரசு இயந்திரம் தங்களுடைய கபடத்தனத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள அராஜகத்தைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர் 1977 மே 11 டெவன் தோட்டம் கலவரபூமியானது. நிராயுதபாணியான பாட்டாளிவர்க்கத்தின் ஜனநாயகப்போராட்டத்தின் மீது அரசுபயங்கரவாதம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. மக்கள் போராட்டத்தின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது அந்த மிலேச்சத்தனமான துப்பாக்கிச் சூட்டில் உணர்வெழுச்சியுடன் கலந்துக்கொண்ட 20 வயது இளைஞன் சிவனு லெச்சுமணன் உயிர் மலையக மண்ணுக்குக் கொடையாகியது அவனது மரணம் மலையக பாட்டாளிவர்க்கத்தின் போராட்ட உணர்வுகளைக் கிளர்ந்தெழுச்சியெய்தது மக்கள் அவனின் வித்துடலத்தின் பின்னால் அணிதிரண்டனர் அதுவே எங்கள் உழைப்பால்

தியாகி சிவனு லெச்சமணனின் நினைவேந்தல் நிகழ்வில் காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் பகிர்வு

வந்த உடமையைப் பாதுகாப்பதற்கும் மலையக மக்களின் நிலவுரிமை கோரிக்கை தீர்த்துடன் “எமது நிலம் எமக்கு வேண்டும்” என மாபெரும் முழக்கமாக மேலெழக் காரணமாயிற்று. அவனது மரணம் ஆயிரக்கணக்கான விளைநிலங்களைப் பாதுகாத்தது

இந்தக் களப்பலிக்குப் பிறகு தியாகி சிவனு லெச்சமணனை மலையக மக்களின் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தின் அடையாளமாகக் காணும் ஈரோஸ் அமைப்பு, அந்த இளைஞனின் நினைவு தினத்தை ‘மலையக தியாகிகள் தினமாக’ பிரகடனப்படுத்தி அன்றைய தினத்தில் மலையக உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த அத்தனை தியாகிகளையும் நினைவுகூருமுகமாக 1986இல் முதலாவது நினைவு தினத்தை சென்னையில் நடாத்தியதோடு தொடர்ச்சியாக இலங்கையிலும் சர்வதேசத்திலும் நடாத்தியிருக்கின்றது அன்றைய தினத்தில் மலையக மக்களின் நிலவுடைமை கோரிக்கையையும் உரிமைசார்ந்த கோரிக்கைகளையும் தீர்மானமாக எடுத்து அதை மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசென்று வெகுஜனமயப்படுத்தும் முயற்சியிலும் ஈரோஸ் அமைப்பு ஈடுபட்டிருக்கின்றது. தொடர்ந்தும் அமைப்பின் அரசியல் அணியான ஈரோஸ் ஜனநாயக முன்னணி முன்னெடுக்கும்

மேலும் சுதந்திரத்திற்குப் பின் மாறி மாறி வந்த அரசாங்கங்களினாலும் அது காரிகளின் பிழையான செயற்பாடுகளினாலும் இன்று நாடு மிக மோசமான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளுக்குள்ளாகியிருக்கும் நிலையில் மக்கள் “இனியும் வாழமுடியுமா” என்ற நிலையில் நாட்டை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியை நாட்டின் மீது அக்கறையுள்ள இளைஞர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். ஆரம்பத்தில் “சிறுபிள்ளை வெள்ளாடையாக” பார்த்த மக்கள், இளைஞர்களுக்கு நாட்டின் மீதான அக்கறை ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுப்பதிலுள்ள உறுதிப்பாடு நாட்டை கொள்ளையடித்தவர்களை அம்பலப்படுத்துவதிலுள்ள துணிவு காலிமுகத்திடல் போராட்டக்கள இளைஞர்களின் அர்ப்பணிப்பு, நேர்த்தி, ஒழுக்கம், நேர்மை, கொள்கைப்பற்று பொய்க்கும் நாட்டுக்கான கோபமுச்சு இவை அனைத்தும் அந்த இளைஞர் சக்தியின் பின்னால் நாட்டு மக்களை அணிதிரளவைத்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் ஒதுங்கியிருந்த தமிழ்பேசும் மக்களும் காலப்போக்கில் இளைஞர்களின் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து பங்கேற்க ஆரம்பித்தார்கள் அதில்

2022.05.22 ஆம் திகதி இலங்கை நேரப்படி காலை 10.30 மணிக்கு மலையகத்தில் அட்டன் இந்திரா திருமண மண்டபத்தில் ஈரோஸ் ஜனநாயக முன்னணியின் ஏற்பாட்டில் நடத்தப்பட்ட மலையக தியாகிகள் தின நிகழ்வில் தியாகி சிவனு லெச்சமணனின் 45-வது நினைவேந்தல் ஈகைச்சுடர் ஏற்றி தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. சிவனு லெச்சமணன் தொடர்பான பேருரையை புகழ்பெற்ற இலக்கியவாதியும் அரசியல்வாதியும் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரான மு. சிவலிங்கம்” காணிநிலம் உரிமையும் மலையக மக்களின் போராட்ட குணமும்” என்னும் தொனிப்பொருளில் பேசியதுடன் கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் பெற வேண்டிய மக்கள் கூட்டம் இலங்கை மலையக மக்கள் தான் என்று கூறினார். ஒரு தேசத்தில் இருந்து இன்னொரு தேசத்திற்கு நடைபயணமாய் வந்தவர்களும் தொழில் செய்தும் செய்யும் தொழிலுக்கு ஊதியமும் வழங்கப்படாமல் பிச்சை வழங்கப்படுவது இந்த உலகில் இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரமே என்று உணர்ச்சி பொங்கப் பேசினார்.

சிவனு லெச்சமணனின் ஞாபகார்த்த நிகழ்வுக்கு வலுச் சேர்க்கும் முகமாக தொழிற்சங்கவாதி கிருஷ்ணன், ஊடகவியலாளர் கிங்ஸ்லி கோமஸ், முன்னாள் மாகாண சபை உறுப்பினர் ராஜாராம், கொட்டக்கலை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை முதல்வர் திருமதி சந்திரலேகா, இளைஞர் சேவை அதிகாரி பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் உரையாற்றினர். சிறப்பம்சமாக பெயர்பீல்ட் பாடசாலை மாணவர்களின் கிராமத்து நடனத்தை ஆசிரியை ரஜினி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார்.

சிவனு லெச்சமணனின் நினைவு தினத்தில் சிறப்பு நிகழ்வாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியாகும் “காக்கைச் சிறகினிலே” இலக்கிய மாத இதழ் அறிமுகம் இடம்பெற்றது. அறிமுகவுரையை தோழர் டி. எஸ். டேவிட் (ஆசிரியர்) நிகழ்த்தினார் முதலாவது இதழை ஆசிரியர் ஆலோசகர் தோழர் கு.இராஜசேகர் அவர்களிடமிருந்து மலையகத்தின் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சாகித்திய இரத்தனா மு.சிவலிங்கம் அவர்களும் சிறப்புப் பிரதிகளை முன்னாள் மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர் இரா.இராஜாராம், முன்னாள் மட்டக்களப்பு கல்வியியல் கல்லூரி முதல்வர் சிவ. இராஜேந்திரன் கொட்டக்கலை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர் திருமதி சந்திரலேக்கா கோமஸ், எழுத்தாளர், சிவனு மனோகரன், கிங்ஸ்லிகோமஸ், சாருலதாபாலகிருஷ்ணன் உட்பட பலர் பெற்றுக்கொண்டனர். காக்கைச் சிறகினிலே இலக்கிய மாத இதழ் தொடர்பான விமர்சனத்தை ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் டேவிட் நிகழ்த்தினார்.

நிகழ்வுகளை தோழர் ஜீவன் இராஜேந்திரன் ஒருங்கிணைத்து வழங்கினார். நிகழ்வில் காக்கைச் சிறகினிலே, தாயகம் போன்ற மக்கள் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. காத்திரமான உணர்ச்சிபூர்வமான நிகழ்வொன்றில் பங்கெடுத்த நிறைவுடன் கூட்டம் கலைந்தது.

பதிவு: சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ் மலையகம் இலங்கை.

இன்னுமொரு அங்கமாக “முள்ளிவாய்க்கால்” நினைவேந்தல் நிகழ்வை இளைஞர்களின் போராட்டக்களத்தில் நடாத்தி இனநல்லிணக்கத்தின் மீதான தங்களது அக்கறையை வெளிக்காட்டியுள்ளார்கள். இது இனங்களுக்கிடையே விரிசலடைந்திருக்கின்ற உறவை வலுப்படுத்துவதற்கான நல்ல ஆரம்பமாகும்.

நாட்டை மீட்டெடுக்க ஜனநாயகப் போராட்டத்தில் தங்களை அர்ப்பணித்துள்ள இளைஞர்களைப் பாதுகாப்பதிலும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதிலும் வழிக்காட்டுவதிலும் நீதியை நிலைநாட்டுவதிலும் அக்கறையுள்ள சட்டத்தரணிகள் தாமாக முன்வந்து தங்களின் உயரிய பங்களிப்பை வழங்கிவருகின்றனர். இது இலங்கையின் எதிர்காலத்தின் மீது நம்பிக்கைகொள்ளச் செய்கின்றது.

இன்று நாட்டின் மீது அக்கறை செலுத்தும்

சட்டத்தரணிகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு தமிழ்பேசும் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணிகளும் தங்களுடைய சமூக அக்கறையை வெளிப்படுத்தவேண்டும். நாட்டை மீட்டெடுக்கும் இந்தப் போராட்டத்திற்கூடாக புரையோடிப் போயிருக்கின்ற இன்றும் இரத்தவாடை வீசிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நாட்டின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்பேசும் மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளை இனங்காணவேண்டும். அதே போல் இந்த நாடு சுதந்திரமடைந்த அடுத்த கனம் மலையக மக்களின் வாக்குரிமையையும் குடியுரிமையையும் பறித்து சொந்த நாட்டில் அந்நியராக்கப்பட்டனர், அரசியல் அனாதையாக்கப்பட்ட இந்த மக்கள் 1977ஆம் ஆண்டே தேர்தல் மூலம் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரைப் பெற்றுக்

கொள்ளக்கூடியதாகவிருந்து சுமார் 12 இலட்சம் மக்களை மறைந்த செளமியமூர்த்தி தொண்டைமான் மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். இன்று 200 வருட வரலாற்றைக் கொண்ட மலையக மக்கள் தங்களின் வரலாற்றுக்கேற்ற வளர்ச்சியை அடைய முடியாவிட்டாலும் அனைத்து சமையகளோடும் ஒடுக்குமுறைகளையும் பாடுகொளையும் தகர்த்துக்கொண்டு முன்னோக்கிப் பயணிக்க ஆரம்பித்துள்ளது தற்போது எழுந்திருக்கின்ற கல்விச் சமூகமும் அண்மைய கால பரீட்சை பெறுபேறுகளும் அதை நிரூபித்துக்காட்டியிருக்கின்றது அந்தவகையில் மலையக சமூகம் இன்று நூற்றுக்கணக்கான சட்டத்தரணிகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு நிற்காமல் சமூக உணர்வாளர்களோடு கைகோர்த்துக்கொண்டு மலையக மக்களின் உரிமைப்போராட்டத்திற்கு வழிகாட்டுபவர்களாகவும் ஆலோசனை

வழங்கக்கூடியவர்களாகவும் சமூக உணர்வாளர்களின் காவல் அரணாகவும் எங்களுடைய சமூக அக்கறையை வெளிப்படுத்தவேண்டும் மலையக சமூகத்தின் இளைஞர்களும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் மலையகத்தின் அடுத்த தலைமைப் பொறுப்பேற்க தயாராக வேண்டும். தூய்மையான அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களோடு நீங்கள் கைகோர்க்கவேண்டும். சாதியம் மதம் பிரதேசவாதம் இவைகளை ஒதுக்கிவிட்டு தமிழ்பேசும் மக்களாக இணையவேண்டும் தமிழ்பேசும் மக்களாக கைகோர்த்துக்கொண்டு அதிகாரத்தை பகிர்ந்துகொண்டு இலங்கையில் வாழவேண்டும். இதை சாத்தியமாக்க மலையக இளைஞர்களும் தங்களுடைய அக்கறையை வெளிப்படுத்த வேண்டும்

“நிலவுரிமையே எமது முதலாவது கோரிக்கை. வசிப்பிடம் எமக்கிருக்கின்றது. எமக்கு வாழ்விடமே வேண்டும். எமக்கான வாழ்விடத்தை நாமே அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்களது விருப்பத்தையும் உணர்வுகளையும் இன்னொருவர் தீர்மானிக்கமுடியாது. எமக்கான வாழ்விடத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கும் வாழ்வாதாரத்தை மேற்கொள்வதற்குமான நிலத்தை இந்த நாட்டில் ஏனைய சமூகங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றதோ அதே வகையில் எமக்கும் வழங்கப்படவேண்டும். நாங்கள் நிம்மதியாகவும் கௌரவமாகவும் வாழ்வதற்கு நிலவுடமையே எமது ஒரே இலக்கு” இது இன்று மலையக மக்களின் கோரிக்கையாகவும் எதிர்பாபார்ப்பாகவும் இருக்கின்றது.

சித்த மருத்துவம் சொல்லும் யோக வாழ்வியலும் உணவு வகைகளும்

96 அடிப்படைத் தத்துவங்களைக் கொண்டுள்ள சித்த மருத்துவத்தின், 24 தத்துவங்களே யோகப்பயிற்சிக்கு ஆதாரமாகும். காயகற்பம் என்னும் கலையானது, உடலை வயதாகவிடாமல் என்றும் இளமையாகவே வைத்திருக்கும் பயிற்சியாகும். அதில், காயகற்ப மூலிகைகள், காயகற்ப மருந்துகள், மூலிகை உப்பு, தலைக்குத் தேய்க்க பஞ்சகற்பம், மூக்கு தொண்டையை சுத்தம் செய்ய கரிசாலை நெய், குடலை சுத்தி செய்ய மருந்து, நுரையீரலை சுத்தி செய்ய மருந்து, உடலுக்கும் மனதுக்கும் பயிற்சி, என இது விரிவடையும். இந்த காயகற்பப் பயிற்சியில், உடலுக்கும் மனதுக்கும் பயிற்சி என்பதுதான் யோகப் பயிற்சியாகும்.

யோகா என்றாலே அது இந்துமதத்துக்குச் சொந்தமானது போலவும், அது இந்து சாமியார்களின் வித்தை என்பது போலவும் காட்டப்படுகிறது. உண்மையில் சித்தர்களாலும், புத்தர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, சிலைகளற்ற, ஆடம்பரமற்ற, மூடநம்பிக்கையற்ற உண்மையான யோக ஆன்மீக முறையை தற்போது இந்துமதம் உள்வாங்கிக் கொண்டு உரிமை கொண்டாடி வருகிறது என்பதுதான் உண்மை. அதேபோல யோகாவும் இயற்கை மருத்துவமும் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகி நம்மைக் காப்பாற்ற வந்த மருத்துவ முறைகள் போலவும், கட்டமைக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே அது தமிழ் சித்தர்களின் கண்டுபிடிப்பாகும். “கடவுளை தேடுபவன் பக்தன், கடவுளை அடைந்தவன் சித்தன்” என்னும் சொல்லுக்கேற்ப, இறைவனை தன்னுள் தேடும் யோகக் கலையில் மூழ்கி முத்தெடுத்த பின்னர், எட்டுவகையான சித்துக்கள் (அதீத சக்தி) கிடைக்குமாம், அப்படி கிடைக்கப்பெற்றவர்களை சித்தர்கள் என்கிறார்கள். அந்த சித்தர்களின் கண்டுபிடிப்பே சித்த மருத்துவம் மற்றும் யோக முறைகளாகும். கடவுளின் பெயரால் உள்ள மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்த்ததால், கடவுள் மறுப்பாளர்கள் போல வெளியே தோன்றினாலும், மனிதருள் இருக்கும் கடவுள்தன்மையை எப்படி உணரவது (மனிதன் எப்படி கடவுள்தன்மையை அடைவது) என்ற சித்தயோகப் பயிற்சியை சித்தர்கள் அறிமுகம் செய்தனர். உலகிலேயே அதிகமாக மானுட முன்னேற்றம் குறித்து சிந்தித்தவர்கள்

சித்தர்களே. உடலும் மனதும் செம்மையாக இருக்கவேண்டி அவர்கள் உருவாக்கியதுதான் சித்த மருத்துவமும், யோகமும். எனவே யோகமும் சித்தமருத்துவமும் இந்துமதத்துக்குச் சொந்தமானதல்ல; தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானது; தமிழ் மருத்துவத்துக்குச் சொந்தமானது.

“நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடின நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி மற்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாமே”

— திருமந்திரம் 67

என்னுடன் நான்கு நந்திகள், சிவயோகி, மாமுனி, பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என எட்டுப்பேரும் ஒரே வகுப்பில் ஒரே குருவிடமிருந்து யோகக் கலையைப் பயின்றோம் என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். பதஞ்சலி அவற்றை சமஸ்கிருதத்திலும், திருமூலர் தமிழிலும் எழுதி வைத்தனர். சமஸ்கிருத மொழியாளர்கள் யோகாவை உலக அளவில் கொண்டுபோய் சேர்த்துள்ளனர். மட்டுமன்றி, பதஞ்சலிக்கு யோகாவின் தந்தை என்ற பட்டத்தையும் வாங்கிக் கொடுத்தனர். தமிழில் எழுதி வைத்த பாவத்தால், திருமூலரின் திருமந்திரமும் யோகாவும் கேட்பாரின்றிக் கிடக்கின்றன.

ராஜயோகம், வாசியோகம், சமாதியோகம், குண்டலியோகம், ஞானயோகம், அஷ்டாங்கயோகம், என 64 வகையான யோகங்களைப் பற்றி சித்தர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். திருமூலர் அட்டாங்கயோகத்தை பற்றி விரிவாக விளக்குகிறார். அகத்தியர் ஞானம்,

அகத்தியர் அமுதக்கலை ஞானம், அகத்தியர் பரிபூரணம், அகத்தியர் செளமிய சாகரம், போகர் வாலைஞான பூஜாவிதி, போகர் ஞான சூத்திரம், திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான், தன்வந்தரி கலைஞானம், அவ்வைக்குறள், பதினெண் சித்தர் பாடல்கள், காசுபுண்டர் காவியம், காலாங்கிநாதர் பூஜாவிதி, மச்சமுனி யோகம் ஞானம் வைத்தியம், புலத்தியர் ஞான கற்பம், அவ்வைக்குறள், திருமூலர் திருமந்திரம், யோகஞான திரட்டு என எண்ணற்ற யோகமார்க்க நூல்களை சித்தர்கள் எழுதியுள்ளனர். இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் யோக சுவடிகள் பதிப்பிற்கு வராமலேயே கழிக்கப்பட்டது. பதிப்பித்தால் வாங்குவார் இல்லையென்பதால், அவை புத்தகமாக உருப்பெறும் தகுதியை இழந்தது. சித்தமரபு யோகிகள் இதை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைத்து வைத்ததும் இது தமிழனின் கலையாக வெளியே வராமல் போனதற்குக் காரணமாகும். போகர் சித்தரின் மரபைச் சார்ந்த பாபாஜி என்ற சித்தர் இமயமலையில் தவம்புரிந்து, அங்கே சித்தயோகமுறைகளை மற்றவர்களுக்கு பரப்பினார் என்பது வரலாறு. இப்படித்தான், வடஇந்தியாவில் யோகா அக்காலத்தில் பரவியது.

தமிழக சித்தயோக மரபைச் சார்ந்த யோகிகளாகிய வள்ளலார், வேதாத்திரி மஹரிஷி போன்றோர்கள் சித்தயோக முறையை மக்களிடம் பரப்பினர், எனினும் அவர்களால் அனைத்து தமிழ் மக்களையும் அந்தப் பாதையில் வழிநடத்த முடியவில்லை. அவர்களின் சித்தயோகமுறை இந்திய அளவிலோ உலக அளவிலோ சாய்பாபா போன்றோ, ஐக்கி போன்றோ பிரபலம் அடைய முடியவில்லை.

96 அடிப்படைத் தத்துவங்களைக் கொண்டுள்ள சித்த மருத்துவத்தின், 24 தத்துவங்களே யோகப்பயிற்சிக்கு ஆதாரமாகும். காயகற்பம் என்னும் கலையானது, உடலை வயதாகவிடாமல் என்றும் இளமையாகவே வைத்திருக்கும் பயிற்சியாகும். அதில், காயகற்ப மூலிகைகள், காயகற்ப மருந்துகள், மூலிகை உப்பு, தலைக்குத் தேய்க்க பஞ்சகற்பம், மூக்கு தொண்டையை சுத்தம் செய்ய கரிசாலை நெய், குடலை சுத்தி செய்ய மருந்து, நுரையீரலை சுத்தி செய்ய மருந்து, உடலுக்கும் மனதுக்கும் பயிற்சி, என இது விரிவடையும். இந்த காயகற்பப் பயிற்சியில், உடலுக்கும் மனதுக்கும் பயிற்சி என்பதுதான் யோகப் பயிற்சியாகும்.

சித்த மருத்துவத்தை பலவீனப்படுத்த, அதன் பகுதியையே தனியாகப் பிரித்து யோகா மற்றும் இயற்கை மருத்துவம் என்று நமக்கே அறிமுகம் செய்வது, எவ்வளவு நகைப்புக்கு உரியது? அதன் வரலாற்றில் தமிழ் சித்தர்களைப்பற்றிய விவரங்களைக் கவனமாக மறைத்துவிட்டு பரப்பப்படுவதால், தமிழனின் அறிவுக்கான வரலாறு மறைக்கப்படுகிறது. இப்போது வெளியே பரப்பப்படும் யோக சிகிச்சையானது, பரந்துபட்ட சித்தயோகாவின் ஒருசிறிய பகுதி என்பதுதான் உண்மை. பலவற்றை மறைக்காமல் சித்தர்கள் வெளிப்படுத்தியதன் விளைவால், இதை களவாடி அந்நியர்கள் பெயரெடுக்கிறார்கள். எனினும் தமிழர்களும் சித்த மருத்துவர்களும் ஆக்கபூர்வமாக சிந்தித்து

செய்லப்பட்டால், இவற்றை சித்தாவின் பகுதியாகவே வளர்த்தெடுத்து உலகறியச் செய்யமுடியும். இவற்றை வளர்த்தெடுக்கும் போதுதான், தமிழர்களின் உண்மையான மனிதநேயமிக்க சமத்துவ எண்ணம் கலந்த ஆன்மீகம் உலகெங்கும் பரவும். யோகாவைப்பற்றி பலவற்றை இங்கே நான் எழுதியிருந்தாலும் என் அனுபவ அறிவு மிகமிகக் குறைவே. இனி, சித்தயோகாவின் சிகிச்சைப் பகுதிகளைப் பார்க்கலாம்.

யோக வாழ்வு-உணவு முறை

காலை எழுந்ததிலிருந்து மாலை உறங்கும் வரை என்னென்ன செய்யவேண்டும், என்ன மருந்தெண்ணெய்கள் பயன்படுத்த வேண்டும், என்ன உப்பு சமையலில் சேர்க்க வேண்டும், என்ன உணவு உண்ண வேண்டும், தலையில் எதைத் தேய்த்து குளிக்க வேண்டும், இடது பக்கம் சரிந்து படுக்க வேண்டும் என்று எண்ணற்ற வாழ்வியல் முறைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வழலை வாங்குதல் என்னும் பயிற்சி மூலம், சுழுமுனை வாசலைத் தட்டும் நுணுக்கமும் இதில் அடங்கும்.

யோக மருந்துகள்:

108 காயகற்ப மூலிகைகளால் செய்யப்பட்ட மருந்துகள், கற்ப மருந்துகள் எந்த மாதம் ஆரம்பித்து என்னென்ன உண்ண வேண்டும் என்பதும் தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மூலிகைகளில் சத்து ஏற்றி அதன் மருத்துவ குணத்தை மிகுதியாக்கும் கலையையும் சித்தர்கள் சொல்லிச் சென்றுள்ளார்கள். யோகாபயிற்சி செய்யும்போது ஏற்படும் பக்கவிளைவுகளை சரிசெய்யும் முறை சித்த யோக நூல்களில் மட்டுமே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சுக்கில தம்பனம்

மனிதனின் stem cell களை வெளியே எடுத்து சோதனைகுடுவைகளில் வளர்த்து, அதை இதய செல்களாகவும், நரம்பு செல்களாகவும் நினைத்தபடி மாற்றி, மறுபடியும் உடலினுள் செலுத்தும் சிகிச்சைக்கு Stem cell therapy என்று பெயர். மனிதனின் உயிரணு ஒரு stem cell ஆகும், அதாவது அதிலிருந்து எந்தவகையான உறுப்புகளையும் வளர்த்து எடுக்க முடியும், இதை pluripotency என்றழைப்பர். காயகற்பப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளும் போது, உடலினுள் இருக்கும் இந்த உயிரணு (விந்து அல்லது கருமுட்டை), உடலில் எங்கு தேவையோ அங்கு நகர்ந்து, தேய்மானம் அடைந்த உறுப்புக்களை சரிசெய்து, மீண்டும் புத்துணர்ச்சியுண்டாக்கும். சித்தர்களின் காயகற்ப பயிற்சி என்கிற Stem cell therapy இதுதான்.

அட்டாங்க யோகம்

“இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம் நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரஞ் சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி அயமுறும் அட்டாங்க மாவது மாமே”

- திருமந்திரம் 552

சி

த்த மருத்துவத்தைப் பலவீனப்படுத்த, அதன் பகுதியையே தனியாகப் பிரித்து யோகா மற்றும் இயற்கை மருத்துவம் என்று நமக்கே அறிமுகம் செய்வது, எவ்வளவு நகைப்புக்கு உரியது? அதன் வரலாற்றில் தமிழ் சித்தர்களைப்பற்றிய விவரங்களைக் கவனமாக மறைத்துவிட்டு பரப்பப்படுவதால், தமிழனின் அறிவுக்கான வரலாறு மறைக்கப்படுகிறது.

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதிகளும் எட்டு அங்கமும் சேர்ந்ததுதான் யோகமாகும் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

கொல்லாமை, பொய்கூறாமை, களவுசெய்யாமை, பகுத்துண்பது உள்ளிட்ட 10 வகையான நற்குணங்களை பயிற்சி செய்வதுதான் இயமம் என்னும் முதல் கட்டம் ஆகும். இயமத்தில், நாம் பிறருடனான பழக்கவழக்கத்தில் சில பயிற்சியைச் செய்கிறோம். நியமத்தில் நம்முள்ளேயே (தனக்குதானே) நல்ல பழக்கவழக்கத்தைப் பயிற்சி செய்கிறோம். இதில் மனத்தூய்மை, கருணை, மன்னிப்பு, உண்மை என எட்டுவகைப் பயிற்சிகள் வருகிறது. திருவள்ளுவரின் “அகத்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்” என்ற கூற்றுப்படி, இயமம் மற்றும் நியமம் இரண்டும் ஒருவரின் மனத்தூய்மைக்கான பயிற்சியாகும்.

ஆசனங்கள்

எண்ணிலா ஆசனங்கள் இருந்தபோதும், பத்திராசனம், கோமுகாசனம், பத்மாசனம், கேசரியாசனம், குக்குடாசனம், வீராசனம், சுகாசனம், சுவஸ்திகாசனம் என்னும் எட்டு ஆசனங்களை முக்கியம் என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இத்துடன், சிங்காசனம், மயூராசனம், நின்றபாதாசனம் என்னும் கூடுதல் ஆசனங்களை அகத்தியர் தனது செளமிய சாகரம் என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அடிப்படையில் ஆசனங்கள் என்பவை ஒருவகையான உடற்பயிற்சியாகும். ஒவ்வொரு ஆசனங்களையும் பயிற்சியாகச் செய்யும்போது, உடலில் உள்ள முக்கியமான வர்மப்புள்ளிகள் தூண்டப்பட்டு, நாடிகளின் ஓட்டம் சீராகும்.

பிராணாயாமங்கள்-முத்திரைகள்

“வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில் பளிங்கொத்து காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம்”

மூச்சுக்காற்றை (வளியினை) அடக்கி செய்யும் பிராணாயாமம் பயிற்சிகளைச் செய்தால், உடல் (காயம்) வயதானாலும் (பழுத்தாலும்), இளமையாக (பிஞ்சாம்) இருக்கும். பூரகம், கும்பகம், ரேசகம் என்னும் மூச்சை உள்ளிழுத்தல், நிறுத்தி வைத்தல் மற்றும் வெளிவிடும் அளவை 1:4:2 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் செய்யவேண்டும் என்று திருமூலர் வலியுறுத்துகிறார். இத்துடன் பலவகையான

முத்திரைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத பலநுட்பமான பிராணாயாமம் பயிற்சிகளும் சித்தர் நூல்களில் உண்டு.

“காலையிற் செய்திடில் பித்தறும் நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே” - இந்த பிராணாயாமத்தை காலையில் செய்தால் அத்த பித்தம் தன்னிலைப்பட்டு, முடியில் நரையும், தோலில் சுருக்கமும் (திரைகள்) வராது, அதாவது முதுமையை தள்ளிப்போட்டு இளமையாக வைத்துக்கொள்ளும், என்று திருமூலர் கூறுகிறார். இந்த பயிற்சிகள் மூலம் மனதை கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் கிடைக்கும். இவற்றை குருபரம்பரையாகவே படித்துக்கொடுக்க சித்தர்கள் விரும்பிய காரணத்தால், இன்றும் அப்படியே தொடர்கிறது.

பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதி

ஆறு வகை பிரத்தியாகாரம், ஆறு வகை தாரணை, பத்துவகை தியானங்கள், ஐந்து வகை சமாதிகள் என பல ஆழ்மனப் பயிற்சிகள் சித்தர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைதவிர ஆதார தரிசனம், ஆத்தும தரிசனம், நாசிநுனி தரிசனம் என 16 வகை தரிசனங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கபால தீட்சை, குருதீட்சை என பலவகையான தீட்சைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இவைகள் ஒருவரின், ஆளுமையைக் கட்டுப்படுத்தும், எண்ணம் சொல் செயல் இவற்றை மேன்மைப்படுத்தும், சாதாரண மனிதன் என்ற நிலையிலிருந்து மிகவும் உயர்ந்த நிலையாகிய கடவுள் நிலைக்கு கொண்டு செல்லும். ஒரே நேரத்தில் பல பயனுள்ள ஆக்கப்பூர்வமான சிந்தனைகள், சொற்கள், எழுத்துக்கள், படைப்புக்கள், கண்டுபிடிப்புக்கள், செயல்கள் எல்லாம் உலக மக்களின் பயனுக்காக செய்யும் ஆற்றல் கிடைக்கும்.

“உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவது எல்லாம் உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்”

- அவ்வைக்குறள்

இதன் மூலம், கடவுள் (உத்தமன்) உடலினுள்ளான் இருக்கிறார் என்றும் அதை உள்ளே தேடும் மார்க்கம் தான் சித்தயோக மார்க்கம் என்றும் அவ்வையார் சொல்கிறார். சித்தர் மரபைச் சார்ந்த பாபாஜி கிரியாயோகம் மற்றும் வேதாத்திரி மகரிஷி (வாழ்க வளமுடன்) இருவரும் இந்த பயிற்சிகளை எளிமைபடுத்தி மக்களுக்கு சொல்லிக்கொடுத்தார்கள், இப்படிப்பட்ட தமிழர்களின் சித்தர்மரபை எல்லா

தமிழர்களும் தனது மதத்தைக் கடந்து பயிற்சி செய்யலாம். இதைபற்றிய சிறப்பான படிப்புகள் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதை அறிவியல்படுத்த வேண்டும். தமிழர்களின் ஆன்மீக வழிபாட்டு மையங்களில் இந்த சித்தர்யோக முறைகளை சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். இந்த சித்தர் ஆன்மீகப் பயிற்சி செய்வோருக்கு சிலைவழிபாடு தேவையில்லை, கலவரம் செய்யும் மதங்கள் தேவையில்லை, கலவரம் செய்யும் மனநிலை மாறும், தீவிரவாதம் ஒழியும், கடவுளின் பெயரால் புகுத்தப்படும் மூடநம்பிக்கைகளை நம்பமாட்டார்கள். சிறைக்கைதிகள், குற்றவாளிகள், கற்பழிப்பு கொடூரர்கள், மனநோயாளிகள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள் போன்ற பல தரப்பட்ட மக்களின் சிந்தனைகளை செம்மைப்படுத்தவும் இந்த சித்தயோக சிகிச்சை மிகவும் பயன்படும்.

“ஈசன்எனக் கருதி எல்லா உயிர்களையும் நேசத்தால் நீதினைந்து கொள்”

- அவ்வைக்குறள்.

வெளிமருத்துவம்

மூச்சுவழி தவிர மற்ற வகையில் அளிக்கப்படும் சிகிச்சை முறைகளானது வெளிமருத்துவம் என்று கூறப்படுகிறது.

கண்வழிச் சிகிச்சை (1 வருடம் ஆயுள்)

மூலிகைச் சாறுகளால் செய்த மருந்தை அல்லது மூலிகைச் சாற்றை பிழிந்து கண்களில் விடுவதைக் கலிக்கம் என்பர். மருந்துகளை குச்சி போன்ற மாத்திரைகளாக செய்துகொண்டு, தேவைப்படும் போது நீரில் உரசி அதை கண்களின் இமைகளில் தீட்டுவதை கண்(மை) அல்லது அஞ்சனம் என்பர். கண்களில் மையைத் தீட்டுவதற்கு பயன்படும் அஞ்சனக்கோல் வெள்ளி அல்லது தாமிரத்தால் செய்யப்பட்டிருக்கும். கரிசாலை கீரையின் இலைச்சாற்றால் செய்யப்பட்ட மையைத்தான் குழந்தைகளின் கண்களில் தீட்டும் பழக்கம் இருந்தது. இதையே தான் திருஷ்டிப்பொட்டு என்று கன்னத்திலும் இடுவர். இது இப்போதும் கிராமத்தில் நடைமுறையில் உள்ளது.

மூக்குவழிச் சிகிச்சை

மூலிகைப் பொடிகளை மூக்கில் செலுத்துவதை நாசிகாபரணம் என்பர். 3 மாதம் ஆயுட்காலமுடைய இதைத்தான் மூக்குபொடி என்பர். திரவ மருந்துகளை மூக்கினுள் விடுவதை நசியம் என்பர். இந்த நசிய மருந்துகளை (தைலங்களை) ஒருவருடம் வரை வைத்திருக்கலாம். இலக்கியங்களில் பாம்புகடித்து மூர்ச்சையானவருக்கு தும்பைப் பூ நசியம் செய்ததை பதிவு செய்துள்ளனர். மூக்குவழி சிகிச்சையின் மூலம், சைனஸ், தலைவலி, ஒற்றைத்தலை வலி, மூளைநோய்கள், இருமல் எனப் பல நோய்களுக்கான மருந்துகளை செலுத்தலாம்.

வெளிப்புறச் சிகிச்சை

வெளிப்புறச் சிகிச்சையில் தோல், எலும்பு வலி,

மூட்டுவலி, சதை நோய்கள், நரம்புவலி, அடிபடுதல், தலைநோய் மட்டுமல்லாது, உடலின் உள்பாகங்களில் ஏற்படும் நோய்களுக்கும் வெளிப்புறச் சிகிச்சை பலன்தரும். உதாரணமாக கல்லீரல் வீக்கத்துக்கு சரக்கொன்றைப் புளி பற்றும், சைனஸுக்கு நீர்க்கோவை மாத்திரைப் பற்றும் வெளிப்புறமாகத் தரப்படுகிறது.

மூலிகை மருந்துகளை வாயிலிட்டு சுவைத்து, பின்னர் அதன் ஆவியை நோயாளியின் வாய் அல்லது மூக்கு அல்லது கண்கள் வழியே ஊதுவதை ஊதல் என்பர். அடிபட்டு அல்லது விஷக்கடிக்களால் மயக்கமடைந்தவர்களுக்கு இது செய்யப்படுகிறது. அம்மைநோய் கண்களை தாக்காமல் இருக்க, வெங்காயத்தை மென்று கண்களில் ஊதுவதும் இந்த வகைதான். மூலிகைச் சாறுகளை அல்லது பச்சைமூலிகைகளை அரைத்து, துணியில் தடவி நோயுற்ற இடத்தில் கட்டி வைப்பதை கட்டு என்பர். தற்காலத்திய பிளாஸ்டர், பேண்டேஜ் க்கு சமமான வைத்திய முறையாகும். ஒவ்வொரு எலும்பு முறிவிலும் எப்படி கட்டுப்போட வேண்டும் என்று விவரிக்கும் இரண்டு நூல்களே நம்மிடம் உண்டு. மருந்துகளை அல்லது மருத்துவத் தைலங்களை நோயுற்ற இடத்தில் பூசுவதை பூச்சு என்பர். இது உலரும்போது மெதுவாகத் தோலிலிருந்து கழன்று விடும். இயற்கை வைத்தியத்தில் செய்யப்படும் மண்குளியல் இந்த வகைதான். மூலிகை மருந்துகளை குடாக்கி நோயுற்ற இடத்தில் பூசினால் அது பற்று (பத்து போடுதல்) எனப்படும். பற்று என்பது பூச்சை விட அதிக நேரம் தோலில் பற்றிப்பிடிக்கும் தன்மையுடையது. மூலிகைகளை அரைத்து அரிசிமாவுடன் கலந்து நீர் கலந்து சுடவைத்து களி பருவத்தில் எடுத்து, வெளிப்புறமாக பூசிக்கொள்வதை களி என்பர். பூச்சு, கட்டு, பற்று, களி இவைகளைத் தயாரித்த உடனே பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வப்போது தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். நோயாளியின் பாதிக்கப்பட்ட இடத்தில் அல்லது உடல் முழுவதும் மூலிகைத் தைலங்களை அல்லது மருந்துகளை தடவி வைத்திருத்தல் துவாலை எனப்படும்.

மூலிகைகளை நெய் அல்லது வெண்ணெயுடன் சேர்த்து அரைத்து எடுத்துக்கொள்வது களிம்பு ஆகும். இதையே பருத்தித் துணியில் தடவி காய வைத்து கொண்டு, வேண்டிய போது பயன்படுத்துவதை சீலை என்பர். களிம்பு மற்றும் சீலையின் ஆயுட்காலம் 6 மாதகாலமாகும். தேன்மெழுகை உருக்கி அதனுடன் நெய் மற்றும் மூலிகைகளை கலந்து செய்வதை பசை என்கிறோம், இதைச் செய்து 1 வருடம் வரை வைத்துப் பயன்படுத்த முடியும். களிம்பை விடவும், பசை உடலில் அதிக நேரம் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும். எலும்புமுறிவுகளை கட்டப் பயன்படும் பசைகளை மட்டும் செய்த உடனே பயன்படுத்த வேண்டும். இந்தப் பசை உலர்ந்தபின்னர் plaster of paris போன்று இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்ளும் தன்மையுடையது.

மூலிகைகள் அல்லது தாதுபொருட்களை மாவுபோல பொடித்து வைத்துக்கொண்டு

தமிழர்களின் ஆன்மீக வழிபாட்டு மையங்களில் இந்த சித்தர்யோக முறைகளை சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். இந்த சித்தர் ஆன்மீகப் பயிற்சி செய்வோருக்கு சிலைவழிபாடு தேவையில்லை, கலவரம் செய்யும் மதங்கள் தேவையில்லை, கலவரம் செய்யும் மனநிலை மாறும், தீவிரவாதம் ஒழியும், கடவுளின் பெயரால் புகுத்தப்படும் மூடநம்பிக்கைகளை நம்பமாட்டார்கள்.

வெளிப்பிரயோகமாக பயன்படுத்துவதைப் பொடி என்கிறோம். புண்களுக்கான பொடி, பல்பொடி என இவைகளில் பலவுண்டு. மழைநீர், பனிநீர், பனங்கள், சாராயம் இவற்றில் மூலிகைகளை கலந்து அரைத்து எடுத்துக்கொள்வது நீர் எனப்படும். இது புண்களை கழுவவும், கண் மற்றும் காதுகளில் துளியாக விடவும் பயன்படுகிறது. எரிச்சல் உடைய புண்ணில் போடுவதற்காக குளிர்ந்த நீரும் உள்ளது. மூலிகைகளை நீரில் போட்டு காய்த்து, அந்த நீரை குளிக்கப் பயன்படுத்தினால் அது குளிநீர் எனப்படும். சிறிய குழந்தைகளுக்கும், குழந்தை பெற்ற தாய்மார்களுக்கும், வாதவலிக்கும், உடல் வலிக்கும், சைனஸுக்கும் இப்படியான குளிநீர்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

மருந்துகளை அரைத்து விளக்குத்திரி போல நீட்டமாகச் செய்து, நோயுள்ள இடத்தில் சொருகி வைப்பதை திரி அல்லது வர்த்தி என்பர். இந்த வர்த்தியானது, ஆசனவாய், பெண்களின் யோனி, புரையோடிய புண் என துளைகளில் சொருகி வைக்கப் பயன்படுகிறது. பொடி, நீர், திரி இவற்றின் ஆயுட்காலம் 3 மாதங்களாகும். ஆசனவாய், ஆண்குறி, பெண்குறி இவற்றில் திரவ நிலையில் உள்ள மருந்துகளை பீச்சியடிப்பதை பீச்சு என்பர். குடலை சுத்தம் செய்ய அதிகமாக இந்தப் பீச்சுச் சிகிச்சை பயன்படுகிறது.

இரத்தம் வெளிப்படுத்தும் சிகிச்சை

புண்கள், சீழ் உள்ள விரணங்கள் இவற்றிலிருந்து கெட்ட ரத்தத்தை கொம்புகள் மூலமாக உறிஞ்சி வெளியேற்றுதலை உறிஞ்சல் என்கிறோம். சுரக்குடுவையினுள் நெருப்பை காட்டிவிட்டு, வலியுள்ள இடத்தில் கவிழ்த்து வைத்தால், அங்கு உருவாகும் negative pressure ஆல், வலிக்கு காரணமான வாயு அங்கிருந்து உறிஞ்சப்பட்டு விடும். இந்த உறிஞ்சல் முறையை cupping therapy என்று சீன மருத்துவத்தில் அழைப்பர். தமிழக கிராமங்களில், வாயுபிடிப்புக்கு சொம்பு வைக்கும் சிகிச்சைதான் இது. கொப்பூழில் (தொப்புள்) மருந்துகளை வைத்து, அதில் இப்படி செய்யப்படும் உறிஞ்சல் சிகிச்சைக்கு கொப்புளாவி எனப்பெயர் உண்டு.

சிலருக்கு கால்களில் நரம்பு சுருண்டு கெட்ட

ரத்தம் அங்கே கட்டியிருக்கும். இந்த சமயத்தில், அந்த இரத்தக் குழாயை கீறி குருதியை வெளிப்படுத்தும் முறை குருதி வாங்கல் எனப்படும். எந்தெந்த நோய்க்கு எந்த இடத்தில் கீறி குருதியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற விளக்கத்துக்காகவே சிரை விதி என்ற நூல் உள்ளது. இரத்தம் குடிக்கும் அட்டையை தோலில் வைத்தால் அது வயிறு முட்ட இரத்தத்தை குடித்துவிட்டு, தானாக விழுந்துவிடும். அது தோலை கடிக்கும்போது hirudin என்ற வேதிப்பொருளை தனது எச்சில் வாயிலாக சுரக்கும். அது மனித ரத்தத்தில் கலந்து நோய்களைப் போக்குகிறது. இந்த முறைக்கு அட்டை விடல் எனப்பெயராகும். தலை முதல் கால்வரை ஒவ்வொரு இடத்தின் வலிக்கும் எந்த இடத்தில் அட்டையைக் கடிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற விதி உள்ளது. அட்டை கடித்து வந்த புண்களை ஆற்றுவதற்கு சிறப்பான மருந்துகள் உள்ளன. தற்போது, அறுவைசிகிச்சை செய்த புண்களை விரைவில் ஆற்றவும், ஆறாத புண்களை ஆற்றவும், தீராத தோல்நோயை போக்கவும் அட்டை விடல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வெப்ப சிகிச்சை

மூலிகை மற்றும் தாது மருந்துகளை எரித்து அதன் புகையை உடலில் நோயுற்ற இடத்தில் படச்செய்வது புகை எனப்படும். மருந்துகளை அரைத்து ஆள்காட்டி விரலளவுக்கு நீளமாக உருட்டி, புகைதிரியை செய்து வைத்துக்கொண்டு, வேண்டும்போது நெருப்பிலிட்டு புகைக்கலாம். புகையை வாய்வழியே உட்கொள்வதும், சுவாசம் வழியே நுரையீரலுக்கு செலுத்துவதும் இதிலுண்டு. சைனஸ் மற்றும் மூக்கடைப்புக்கு, காய்ந்த மஞ்சள் கொம்பை புகைத்து மூக்கில் இழுப்பது இந்தவகைதான். இந்தப் புகைச் சிகிச்சை, புண்கள், ஆசனவாய் நோய்கள், ஆண்/பெண் குறி நோய்கள், நுரையீரல் புற்று எனப் பலநோய்களுக்கும் பயன்படும். அகத்தியர் சகல ரணங்களுக்கும் புகை என்ற நூல் புகை சிகிச்சையைப்பற்றி மட்டுமே விவரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

மூலிகைகளை எண்ணெயில் வதக்கி குடாக்கி அதை நோயுள்ள இடத்தில் குட்டுடன் ஒற்றி ஒற்றி எடுத்தால் அது ஒற்றடம் எனப்பட்டது. முறுக்கி வைக்கப்பட்ட துணியை வெந்நீரில் முக்கி அதை வலியுள்ள இடத்தில் ஒற்றி எடுப்பதும் ஒற்றடம்தான். மூலிகைகளை பருத்தி துணியில் பொதிந்து கிழி (பொட்டணமாக) கட்டி, அதை மருந்தெண்ணெயில் வேகவைத்து, அதை உடலில் ஒற்றி எடுப்பது பொட்டணம் எனப்படும். கிழிகட்டி செய்யப்படுவதால், இந்த சிகிச்சைக்கு கிழி என்ற பெயரும் உண்டு. இதில் ஆவிக்கிழி, வறுப்புக்கிழி, நவரக்கிழி, மாமிசகிழி, பொடிக்கிழி, எண்ணெய்கிழி, மூலிகைக்கிழி, வைரக்கல்கிழி, தைலவறுப்புக்கிழி, எலுமிச்சைக்கிழி, பால்கிழி என பலவகைகளுண்டு. துணியில் கிழியாக கட்டிய மருந்துகளை குடாக்காமல், கைகளால் கசக்கி பின்னர் அதை முகர்ந்து பார்க்கும் சிகிச்சை (ஓம் பொட்டணம்) கோவிட் காலத்தில் மூக்கின் வாசனையை திரும்பக் கொண்டுவரச் செய்யப்பட்டது. ஒற்றடம் மற்றும் பொட்டணமானது, நரம்பு, தசை, எலும்பு

நோய்களைக் குணப்படுத்தும்.

மூலிகை கலந்தநீரை காய்ச்சி அதன் ஆவியையோ, நெருப்பிலிட்ட கற்களில் தண்ணீர் தெளிக்கும்போது வெளிப்படும் ஆவியையோ, மூலிகைகளை எரித்து அதனின்றி வெளிப்படும் ஆவியையோ உடலில் படும்படி செய்து, வியர்வை உண்டாக்குவதை ஆவிபிடித்தல் அல்லது வேது பிடித்தல் என்பர். சூடான கற்களை ஒரு அறையில் வைத்து அதனருகில் உட்கார்ந்து இருந்தால், வியர்வை அதிகரித்து, உடல் கழிவுகள் வெளியாகும். இந்த வேதுபிடித்தல் சிகிச்சையை Sauna therapy என்று இயற்கை மருத்துவர்கள் அழைப்பர்.

மண், மரம், உலோகம் இவற்றை சூடாக்கி, நேரடியாக நோயுள்ள இடத்தில் சூடு வைப்பதை,

சூடுகை, சுட்டிகை, இரட்சை, பொட்டுசூடுதல் என்று பல பெயர்களால் அழைப்பர். எந்தெந்த நோய்க்கு எந்தெந்த இடத்தில் சுட்டிகை போட வேண்டும் என்று விளக்குவதற்காக இரட்சை விதி என்ற தனி நூலே உள்ளது. மாசிபத்திரி (*Artemisia vulgaris*) என்னும் மூலிகையால் செய்யப்பட்ட திரியை கொழுத்தி அதன் வெப்பத்தை உடலின் குறிப்பிட்ட புள்ளியில் காட்டுவதால் வலிகள் குறையும், இது சீன மருத்துவத்தில் Moxibustion என்று மிகப்பிரபலமாக உலகம் முழுதும் பரப்புகின்றனர். தைலங்களை உடலில் தடவி, வாழையிலையால் உடலை பொதிந்து வெயிலில் காய்வதை காந்தி சுட்டிகை என்பர்.

தடவல் முறைகள் (massage)

மருத்துவர் தனது கைகளை ஆயுதமாகக் கொண்டு, நோயாளியின் உடலில் தட்டல், இறுக்கல், பிடித்தல், முறுக்கல், கைகட்டல், அழுத்தல், இழுத்தல், மல்லாத்துதல், அசைத்தல் என்ற ஒன்பது வகையான செய்கைகள் மூலம் சிகிச்சை அளிப்பதை தொக்கணம் (massage therapy) என்கிறோம். எண்ணெயைத் தேய்த்து அல்லது தேய்க்காமல் இதைச் செய்யலாம். மருத்துவர் தனது கைகளை அல்லது கால்களைப் பயன்படுத்தி தடவல் செய்யலாம். Chiropractic, phys-

ical manipulation therapy என்று அமெரிக்காவில் இந்த எலும்பு தடவல் முறைகள் மிகவும் பிரபலமாகும். மேலும் அரிவாள் தடவல், பனைஓலை தடவல், குச்சி தடவல், நெற்றியினால் தடவல், முழங்கால் தடவல், இறகு தடவல் என இது விரிவுபடும். மூலிகைப் பொடியைப் பயன்படுத்தி மசாஜ் செய்வதை பொடிதிமிர்தல் என்கிறோம். இந்த தடவல் முறைகள், குழந்தைகள், பெண்கள், கர்ப்பிணி பெண்கள், நோயில்லாதவர், நரம்பு நோயினர், எலும்பு நோயினர், தசை நோயினர் என பலவகையில் செய்ய வேண்டியவரும். இவை அத்தனையும் எழுத்துக்களால் விவரிக்க முடியாத செயல்முறை பயிற்சிகளாதலால், இவை குரு பரம்பரையாக கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது.

எலும்பு முறிவுச் சிகிச்சை

நோயாளியின் எலும்பு முறிந்த காலத்தில், அதனை இணைத்து மீண்டும் ஒட்டிக்கொள்ளும்படி செய்வதற்கு, தென்னை மட்டை அல்லது மூங்கில் கழியை வைத்து சுட்டி, அதில் எண்ணெய்கள் இடுவர். இதுவே கொம்புகட்டல் எனப்படும். எலும்புகள் இணையும்போது தவறாக இணைந்தாலோ, பிறவியிலேயே கை-கால் எலும்புகள் பிறழ்ந்து இருந்தாலோ, அவற்றை முறித்து பின்னர் சரியான நிலையில் பொருத்தி குணப்படுத்தும் முறைக்கு முறிச்சல்

என்று பெயர். இவற்றை விளக்குவதற்காக பல வரம் மருத்துவ நூல்கள் உள்ளன.

அறுவைச் சிகிச்சை முறை

உலோகங்களால் நீட்டமாக செய்த கம்பியை, ஆழமான புண்கள், பவுத்திரம், புரைகள் இவற்றில் செலுத்தி சுத்தம் செய்யவும், மருந்துகளை உட்செலுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த கம்பியை சலாகை என்பர். சுட்டி, பரு இவற்றில் தங்கியுள்ள சீழை வெளியேற்ற, அவற்றை கீறி பின் வைத்தியம் செய்யப்பட்டது. இந்த முறையை கீறல் என்பர். மேலும் பாம்புக்கடி போன்ற அவசர காலத்தில், நெல்முனையால் உச்சந்தலை, கடிபட்ட இடம், மற்றும் இரத்தக்குழாயை கீறி, அதில் அவசரகால மருந்துகளை வைத்து தேய்த்துக்கொடுக்க வேண்டும், அல்லது சூடு காட்ட வேண்டும். இந்த சிகிச்சைக்கு குடோரி சிகிச்சை எனப்படும். அக்காலங்களில் ஊசிமருந்துகள் இல்லாத காலத்தில், இந்த குடோரி சிகிச்சைதான் ஊசிமருந்தாகச் செயல்பட்டது. குடோரி சிகிச்சைதான் ஊசிமருந்துகளுக்கு முன்னோடி எனலாம்.

அதிகமான காரத்தன்மை கொண்ட மருந்துகளை அழுகிய புண்களில் தடவினால், மருத்துவர் கத்தரிகோலால் வெட்டாமலேயே, அழுகிய

பகுதிகள் கழன்று வந்துவிடும். மேலும், காரமருந்துகளை சீலையில் தடவி, புண்களில் போடுவது முண்டு. காரமருந்துகளை நூலில் தடவியபிறகு அது காரநூல் எனப்படும். இந்த காரநூலை பவுத்திரம் போன்ற நோய்களில் ஒருதுளை வழியே செலுத்தி அடுத்த துளை வழியே வெளியே எடுத்து முடிச்சு போடுவர். இப்படியே அடிக்கடி செய்துவரும்போது, பவுத்திரம் அறுவை சிகிச்சை செய்யாமலேயே குணமாகிவிடும். இப்படி காரமருந்துகளை கொண்டு அளிக்கப்படும் சிகிச்சைக்கு காரசிகிச்சை என்று பெயர். காரசிகிச்சைகளைப் பயன்படுத்தி புண்களை குணமாக்கும் விளக்கத்துக்கே நம்மிடம் அகஸ்தியர் இரண வைத்தியம், அகஸ்தியர் இரண நூல், இரண வைத்திய சிந்தாமணி, பிளவை நிதானம் என பல நூல்கள் உள்ளன.

உள் மற்றும் வெளி மருந்துகளால் சரிசெய்ய முடியாத கட்டத்தில், மண்டலாக்கிரம், விருத்தி, உற்பலம், சூசி, கோடரி, முத்தரி, கத்திரி, குறும்பிவாங்கி, கபத்திரம், தாரை, அசைமுகம் என 26 வகையான அறுவைக் கருவிகளால் செய்யப்படும் சிகிச்சைதான் அறுவை அல்லது சத்திர சிகிச்சை எனப்படும். இந்த காலத்தில் இத்துறை நவீன மருத்துவர்களால் சிறப்பாகச் செய்யப்படுவதால், சித்த மருத்துவர்கள் இதைச் செய்வதில்லை.

நாடிநரம்புகளை சரிப்படுத்தும் வர்மச் சிகிச்சை

அடிபட்டு காயம் (வர்மம்) கொண்டோருக்காக சிறப்பான சிகிச்சைகள் சித்த மருத்துவத்தில் உண்டு. அடிபடுவதால், புண்கள், தசை சதைவு, எலும்பு முறிவு, இவை ஏற்படும்போது, மேலே சொன்ன உள் மருத்துவம் மற்றும் புற மருத்துவம் செய்யப்படுகிறது. அதிகப்படியான சில புறமருத்துவ முறைகளும் வர்ம சிகிச்சையில் பயன்படுகின்றன. இவைகளை இங்கு பட்டியலிடுகிறேன். ஒரு மண் சட்டியில் மூலிகைத் தலைங்களை நிரப்பி, அதன்கீழே உள்ள துளை வழியாக தலைத்தை பாதிக்கப்பட்ட இடத்தில் தொடர்ந்து விழும்படி செய்வதே தாரை எனப்படும். தாரை தாரையாக கண்ணீர் வடிக்கிறாள் என்ற பதம் தமிழில் உண்டு. தலைத்துக்குப் பதிலாக முலிகைக் கஷாயத்தைப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. தலைம் வடியும் வேகத்தைப்பொறுத்து, துளிதாரை, ஒழுக்குதாரை, ஊற்றுதாரை, பிழிதாரை என விரிவடையும். இந்த பிழிதாரையைத்தான் பிழிச்சல் என்றும், தாரையை தாரா என்றும் மலையாளத்தில் அழைப்பர்.

முடமானவரை மரத்தில் வள்ளம்போல செய்து அதனுள் மூலிகைத் தலைத்தை நிரப்பி, அதில் நோயுற்ற பகுதியை அல்லது நோயாளியை ஊறவைப்பது பாத்தி சிகிச்சை எனப்படும். வயலில் நீரை பாத்திகட்டுவதைப் போல தலைத்தை இங்கு பாத்தி கட்டிவைத்திருப்பர். கால்கள் பலவீனமடைந்த குழந்தைகளை, இடுப்பளவு குழிக்குள் இறக்கிவிட்டு, மணலை மூடி, நிற்க வைப்பதை குழி சிகிச்சை என்பர். பைத்தியம், பக்கவாதம், மஞ்சள் காமாலை, கண்பார்வை குன்றல் போன்ற நிலைகளில் மூலிகைக் கலவையை தலையில் பரப்பி வைப்பதை தளம்,

தப்பளம், மத்திப்பு என்பர். மருந்தை தொப்புளில் வைப்பது தொப்புள்தளம் எனப்படும், உளுந்துமாவை நீரில் கலந்து வளையம்போல பாத்திகட்டி, அதனுள் தலைத்தை உடலின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் தேக்கிவைப்பதற்கு புறவளையம் என்று பெயர்.

வர்ம சாரி, ஒடிவுமுறிவு சாரி, ஒடிவு முறிவு சூத்திரம், ஒடிவுமுறிவு சர சூத்திரம் என முன்னூற்றி ஐம்பதுக்கும் அதிகமான வர்ம சிகிச்சை நூல்கள் தமிழில் உள்ளன. ஆனால், ஒரு நூல்கூட அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பது வேதனையானது. குமரிமாவட்டத்தில் மட்டுமே சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி வரும் இந்த சிகிச்சைமுறையை தமிழ்நாடு சரிவர வளர்த்தெடுக்காததால், இன்று இவை கேரள ஆயுர்வேதம் என்ற பெயரில் மலையாளிகளால் உலகறியச்செய்யப்படுகிறது. ஆதிதமிழனின் இந்தச் சிகிச்சை முறைகளை, இராவணன் தனது நூல்களில் எழுதி வைத்துள்ளதாகவும், அதை சமஸ்கிருதமயமாக்கும் சதியினால் இன்று இவைகள் ஆயுர்வேத சிகிச்சை எனப்படுகிறது என்றும் பரம்ரை சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் புட்பராசு அவர்கள் குற்றம் சாட்டுகிறார்,

பஞ்சகர்மா சிகிச்சை

ஆயுர்வேதம் என்றாலே ஒரு மண்சட்டியை அழகான பெண்ணின் தலைக்கு மேலே கட்டி தொங்க விட்ட (தாரை) படமும், பெண்ணின் முதுகில் மூலிகைக் கழிகளை வைத்திருப்பது போன்ற படங்களும் வருவதுண்டு. வாந்தி சிகிச்சை (வமனா), பேதி சிகிச்சை (விரேசனா), ஆசன வாய் பீச்சு (பஸ்தி), நசியம் (நஸ்ய), குருதிவாங்கல் (ரக்தமோக்ஷனா) என்னும் ஐந்தையும் சேர்த்து அதற்கு பஞ்சகர்மா என்று பெயரிட்டு உலகம் முழுதும் பரப்பி வருகிறார்கள். இந்த ஐந்து தவிர பிறசிலவற்றை பூர்வ கர்மா என்றும் உணவுச் சிகிச்சையை பஸ்சத் கர்மா என்றும் அழைக்கின்றனர். இவற்றைசெம்மைப்படுத்தி, அதற்காக தனியாக டிப்ளோமா படிப்புகளை ஆரம்பித்து, பலரையும் படிக்கச்செய்து, பஞ்சகர்மா சென்டர்களை உலகெங்கும் ஆரம்பித்து, பல நோயாளிகளுக்கு பயன் தருகிறார்கள், பல மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளையும் தருகிறார்கள். அது இந்தியாவுக்கு பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குகிறது. அதனால் ஆயுர்வேதம் மீது நல்லெண்ணமும் வருகிறது,

இதனைவிடவும் அதிகமான சிகிச்சைமுறைகள் தமிழனிடத்தில் இருந்தபோதும், அதை மதிக்காமல், வளர்க்காமல், அடுத்தவருக்கு சொல்லிக்கொடுக்காமல், படிப்புகளை உருவாக்காமல் விட்டதன் விளைவாக, இதே சிகிச்சை முறைகளை வேறு பெயரில் தமிழகத்துக்கு அன்னியப்பட்ட ஆயுர்வேதம், யுனானி மற்றும் சீனா பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளை நம்மிடம் புகுத்துகிறது. இது தமிழருக்கு மிகப்பெரிய தலைக்குனிவாகும்

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், மணிப்பால் பல்கலைக்கழகம்

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய நெசவுமுறைகளில் உருவாக்கப்பட்ட

ஜீன்ஸ் காலுடும்பும் பண்பாட்டுப்பரவலும்

இன்று, உலகநாடுகள் எங்கும், பெருமைக்குரியமக்கள் அணியும் டெனிம் ஜீன்ஸ்கள் (don denim jeans) மற்றும் சிலாக் சட்டைகள் (slack shirts) அனைத்துமே, யாங்கைக் காலுடும்பின் வடிவமைப்பைப் பின்பற்றியே தயாரிக்கப்படுகின்றன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சுருக்கமாகச் சொன்னால், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய டர்ஃபன் மனிதன், இன்றைய காலுடும்புகளின் (full-pants) நாகரீகமுன்னோடி (trend setter) எனலாம்.

கா டோடியாகத்திரிந்த மனிதன் ஓரிடத்தில் தங்கி வேளாண்மைசெய்து வசிக்க ஆரம்பித்தபிறகு அவனுடைய உணவு, உடை, உறைவிடம் அனைத்துமே மாறிக்கொண்டே வந்திருக்கின்றன. அதனைத்தான் நாம் கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம், என்றெல்லாம் சொல்லிவருகிறோம்.

நம் காலத்து உடைகளில் நாகரீகமான ஓர் உடை என்றால் நீலவண்ணம்கொண்ட டெனிம் ஜீன்ஸ் காலுடும்புதான் (denim jeans pants). மகாராட்டிர மாநிலத்தில், மும்பைக்கு அருகில் மலையடிவாரத்தில் அமைந்த டோங்கிரி (Dongri) என்னும் ஊரில் உருவாக்கப்பட்ட டுங்கரீ (Dungaree) என்னும் பருத்தித்துணிதான் (twill-weave cotton cloth), 'டெனிம்' (denim) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, டெனிம் ஜீன்ஸ் காலுடும்புகள் (denim jeans pants) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, அது இளைய தலைமுறையினரிடம் பெரும் வரவேற்பைப்பெற்றது. வசதிகருதி, ஆண், பெண் என்று அனைவருமே அணியத்துவங்கினர். ஒருகட்டத்தில் பெரியவர்களும் கூட ஜீன்ஸ் அணிந்தனர்.

பார்ப்பவர்களுக்கு, தடித்த இறுகிய உடையாகத் தோற்றம்காட்டினாலும், அணிந்திருப்பவருக்கு, அது மிருதுவாகவும், நடக்கும்போது இளகும் தன்மை கொண்டதாகவும் (elastic in nature) இருந்தது. அதுவே அதனை விரும்பி அணிவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது. அந்த டெனிம் ஜீன்ஸ் நம் காலத்தியக்கலாச்சாரத் தொழில்நுட்பக்கண்டுபிடிப்பு என்று நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், டெனிம் ஜீன்சின் தொழில்நுட்ப முன்னோடி, 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்பதாக ஒரு அகழாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. அது நமக்குப் பெரும்வியப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இன்றைய காலுடும்புகளின் (full-pants) நாகரீகமுன்னோடி:

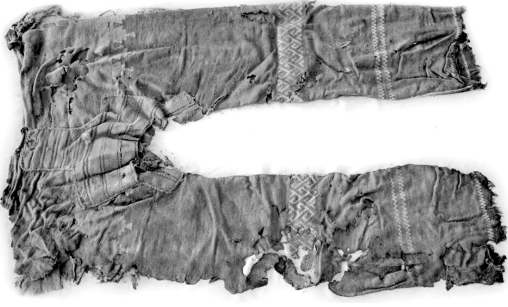
டாரிம் வடிநிலம் (Tarim Basin), மேற்கு சைனாவில் அமைந்திருக்கும் கூழாங்கற்களாலான பாலைவனம். கால்நடைகளைப் பராமரிப்பவர்களும், குதிரைச்சவாரி செய்பவர்களும், மரணித்தவர்களை டாரிம் வடிநிலத்தில், 'யாங்கை' இடுகாட்டில் (Yanghai graveyard) புதைத்திருக்கிறார்கள்.

மிகவும் திறமையுடன் நெய்யப்பட்டு, அழகுபடுத்தப்பட்ட ஒரு காலுடும்பு அந்த இடுகாட்டில் கிடைத்துள்ளது. அதன் காலம் 3,000 முதல் 3,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்று அறியப்படுகிறது. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள், 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, முழுக்காலுடும்பு (full-pants) உருவாக்கும் கலையை அறிந்துவைத்திருந்தனர் என்பதற்கு அது சான்றுபகர்கிறது. அதற்கான தூண்டல் இன்றைய ஆசியா, ஐரோப்பாக்கண்டங்களின் பண்பாடுகளில் (Eurasian Culture) இருந்து பெறப்பட்டிருக்கிறது. உலகில், இதுவரையிலும் அறியப்பட்டதில், மிகவும் பழமையான காலுடும்பு இதுவே ஆகும்.

அகழாய்வாளர்கள் (archeologists), உடை வடிவமைப்பவர்கள் (fashion designers), பூமி-அறிவியலாளர்கள் (geo-scientists), வேதியல் வல்லுனர்கள் (chemists), பழமைவிரும்பிகள் (conservatives) ஆகியோரைக்கொண்ட பன்னாட்டுக்குழு, கடின உழைப்பைச்செலுத்தி பழைய காலுடும்பின் இன்றைய வடிவத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றனர். பழையக்காலுடும்பு, துணிநெய்வதில் உருவான தொழில்நுட்பப்புதுமை (textile innovation) மட்டுமல்ல, ஆசியா முழுவதுமான பண்பாட்டுப் பரவலுக்கான சான்றும் ஆகும். இந்த ஆய்வு, Archeological Research in Asia என்னும் இதழின் (2022) மார்ச்சுமாதவெளியீடாக வந்துள்ளது.

பலதரப்பட்ட துணித்தொழில்நுட்பமும், பல்வேறு மக்களின் ஆடை வடிவமைப்புகளும், இக்காலுடும்பில் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன என்று பெர்லின் அகழாய்வு மையத்தைச்சேர்ந்தவரும் ஆய்வுக்குழு இயக்குநருமான மேக் வேக்னர் (Madam Mayke Wagner) கூறுகிறார்.

மத்திய - ஆசியா (Central Asia) என்பது பல்வேறு திசைகளில் இருந்தும் மக்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள், பொது அறிவு, அனுபவங்கள் ஆகியவை வந்துசேர்ந்து, உருமாற்றுவதற்கான புதுமை-ஆய்வுக்கூடமாக (innovation Laboratory) திகழ்ந்திருக்கிறது.

யாங்கை இடுகாட்டில் (Yanghai cemetery), 1970 முதல் 500-க்கு மேற்பட்ட பாதுகாக்கப்பட்ட உடல்கள் (mummies) சைனாவின் அகழாய்வாளர்களால் தோண்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு மனிதர், யாங்கை இடுகாட்டில் தான் கண்டெடுத்த ஒரு காலுடுப்பை அறிவியலாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். காலுடுப்போடுசேர்த்து, தலையை நுழைப்பதற்கான திறப்புடன் கூடிய, மழைக்கோட்டுபோன்ற 'போஞ்சோ'(poncho), என்னும் ஒரு உடையும், முழங்காலுக்குக்கீழ் காலுடுப்பைக் கால்களோடு பிணைப்பதற்கான வளையமும் (braided bands), தோல் பூட்சுகளை கணுக்கால்களோடு பிணைப்பதற்கான வளையமும், கடற்சிப்பிகள் கோர்க்கப்பட்டு அழகுபடுத்தப்பட்ட நான்கு வெண்கல வட்டுகளைக்கொண்ட கம்பளியாலான தலை-வளையமும் (wool head-band), மரத்தாலான குதிரைக்கடிவாளக் கட்டுப்படுத்துவானும் (wooden horse bit), தோலாலானகடிவாளமும் (leather bridle), சண்டைக்கோடரியும் (battle-axe) அந்த உடலுடன் கண்டெடுக்கப்பட்டன. காலுடுப்பை அணிந்திருந்த அந்த உடலுக்குச் சொந்தக்காரன், ஒரு குதிரைப்போர்வீரன் என்பதை அவை உணர்த்தின.

'யாங்கை' இடுகாடு (Yanghai cemetery) சைனாவின் டர்ஃபன் நகரத்திலிருந்து (Turfan City) 43 கி.மீ. தென்கிழக்கில் உள்ளது. எனவே, ஆய்வாளர்கள், முழுக்காலுடுப்பு அணிந்திருந்த குதிரைப்போர்வீரனை, "டர்ஃபன் மனிதன்" (Turfan Man) என்று அடியாளப்படுத்துகின்றனர்.

டர்ஃபன் மனிதனுடன் காணப்படும் அத்தனைப்பொருட்களிலும், அவனது காலுடுப்புத் தனித்துத்தெரிகிறது. காரணம், அது பல நூற்றாண்டுகள் பழமையானது என்பது மட்டுமல்ல, அது இன்றைய நவநாகரீகக்காலத்துக் காலுடுப்பைப்போலவே இருப்பதும் ஆகும். அந்தக்காலுடுப்பில், இரண்டு கால்களுக்கான இரண்டு துணிகள் உள்ளன. அவை, கீழிருந்து மேலே செல்லச்செல்ல கோஞ்சம்கொஞ்சமாக விரிவடைந்துகொண்டே போகின்றன. இரண்டு கால்களுக்கான துணிகளும், இன்றைய காலுடுப்புப்போலவே ஒரு இணைப்புத்துணியால்

(Crotch piece) பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் சிறப்பு என்னவென்றால், நடக்கும்போது இரண்டு கால்களும் எளிதாக நகரும்வகையில், விரிந்துசுருங்கும் தன்மைகொண்டதாக இருக்கிறது.

அதன்பிறகான சில நூற்றாண்டுகளில், ஐரோப்பா-ஆசியா (Eurasia) கண்டங்களில், அங்கும்இங்குமாக புலம்பெயரும் மக்கள் குழுவினரால், யாங்கை மனிதன் அணிந்திருந்ததுபோன்ற காலுடுப்புகள் பரவலாக்கப்பட்டு, பலதரப்பு மக்களும் அணியத்துவங்கியிருக்கின்றனர். அதனைத்தான் பண்பாட்டுப் பரவல் என்று ஆய்வாளர்கள் அழைக்கின்றனர்.

இன்று, உலகநாடுகள் எங்கும், பெருமைக்குரியமக்கள் அணியும் டெனிம் ஜீன்ஸ்கள் (don denim jeans) மற்றும் சிலாக் சட்டைகள் (slack shirts) அனைத்துமே, யாங்கைக் காலுடுப்பின் வடிவமைப்பைப்பின்பற்றியே தயாரிக்கப்படுகின்றன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சுருக்கமாகச்சொன்னால், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய டர்ஃபன் மனிதன், இன்றைய காலுடுப்புகளின் (full-pants) நாகரீகமுன்னோடி (trend setter) எனலாம்.

முழுக்காலுடுப்பு எப்படி உருவாக்கப்பட்டது?

டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பு எப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை அறிந்துகொள்வது, ஆய்வாளர்களுக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்திருக்கிறது. காரணம், அந்தத்துணியில் எங்குமே வெட்டி இணைக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இல்லை. டர்ஃபன் மனிதனுக்குப்பொருந்தும்விதத்தில், இரண்டு கால்களுக்கான துணிகளும், தறியிலேயே நெய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்று வேகனர் குழுவினர் சந்தேகிக்கின்றனர். அதுபற்றி அறிந்துகொள்வதே, மிகப்பெரிய ஆய்வுப்பணியாக இருந்திருக்கிறது.

டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பைக் கவனமாக ஆய்வுசெய்ததில், மூன்றுவிதமான நெசவுமுறைகள் (weaving techniques) பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெரியவந்திருக்கிறது. ஆய்வாளர்களின் வழிகாட்டலில் ஒரு திறமையான நெசவுக்கலைஞர் (an expert weaver), ஆட்டுமயிரிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டக் கரடுமுரடான நூலைக்கொண்டு (yarn of coarse-wooled sheep), யாங்கைக் கலைஞர்கள் உருவாக்கியக் காலுடுப்பின் மாதிரியை உருவாக்கியிருக்கிறார். அது, ஆய்வாளர்களின் அவதானிப்பு சரி என்பதை நிரூபித்தது.

யாங்கை மனிதனின் காலுடுப்பு, முறுக்கப்பட்ட இரட்டை-நூல் மூலைவிட்டப் பின்னல் முறையில் (twill weave), நெய்யப்பட்டிருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட நெசவுமுறை, துணி-நெய்யும் வரலாற்றில், ஆகச்சிறந்த தொழில்நுட்பக்கண்டுபிடிப்பு என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இரட்டை-நூல் மூலைவிட்டப்பின்னல் வகை (Twill-weave) என்பது, நெய்யப்பட்ட கம்பளியின் (wool) தன்மையையே மாற்றிவிடுகிறது. அணிந்திருப்பவர் நடக்கும்போது, இறுக்கமாக

அணியப்பட்டிருந்தாலும், இறுகிய நிலையிலிருந்து (*firm*), இளகும் தன்மையை (*elastic*) அடைந்துவிடுகிறது. அதனால், பார்ப்பவருக்கு உடை இறுக்கமாகத் தெரிந்தாலும், அணிந்திருப்பவருக்கு நடப்பது எளிதாகவே மாறிவிடுகிறது.

தறியில் கம்பிகளைப் பயன்படுத்தி, இணை மற்றும் மூலைவிட்ட (*parallel & diagonal*) இழைகள் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. தறியில், பொதுவாக நீளவாக்கில் இணை இழைகள் (*warp threads*), கட்டப்பட்டிருக்கும். குறுக்கில் இணை இழைகள் (*weft threads*) நீளவாக்கில் உள்ள அடுத்தடுத்த இழைகளின் (*warp threads*) மேலும், கீழுமாக மாறிமாறிச் செல்லும். இந்த நெசவில், அடுத்தடுத்த குறுக்கிழை ஆரம்பமாகும் புள்ளி, வலதும், இடதுமாக மாறிமாறி வருவதனால், மூலைவிட்ட நெசவுவடிவம் (*diagonal pattern*) பெறப்படுகிறது.

டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பில், குறுக்கிழையின் எண்ணிக்கையும், வண்ணமும் மாற்றப்பட்டு, ஒரு ஜோடி பழுப்புநிறப்பட்டைகள் (*brown strips*) உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆஸ்டிரியாவின் (*Austria*) ஹால்ஸ்டார்ட் (*Hallstatt*) உப்புச்சுரங்கத்திலும், பழமையான இரட்டைப்பின்னல்-நெய்தலுக்கான (*twill weave*) சான்றாக, பாதுகாக்கப்பட்ட துணிகள் (*well preserved cloths*) கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ரேடியோ-கார்பன் வயதறிதல் முறையில் (*Radio-carbon dating*) ஹால்ஸ்டார்ட் துணிகள், 3,200 முதல் 3,500 ஆண்டுகள் பழமையானவை என்று அறியப்பட்டுள்ளன. அதாவது, டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பு நெய்யப்பட்டதற்கு ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகள் முந்தியவை.

ஐரோப்பாவிலும், மத்திய-ஆசியாவிலும் வாழ்ந்த மக்கள் தனித்தனியாகவே இரட்டைப்பின்னல் நெய்தல் முறையை உருவாக்கியிருக்கலாம் என்று க்ரோமர் (*Gromer*) என்னும் ஆய்வாளர் கூறுகிறார். என்றாலும், சைனாவின் யாங்கை பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள், இரட்டைப்பின்னல் நெய்தலை மற்ற நெய்தல் முறைகளோடு கலந்து, உயர்தரமான, குதிரைச்சவாரி காலுடுப்புகளை பல்வேறு புதுமை-வடிவங்களில் (*innovative designs*) உருவாக்கியிருக்கின்றனர். குரோமர் மேலும் கூறுகையில், அந்தக்காலுடுப்பு கத்துக்குட்டி நெய்யும் ஆரம்ப உடுப்புப்போன்றதல்ல எனவும், இன்றைய கிரிக்கெட் விளையாட்டுவீரர்கள் அணியும் ரோல்ஸ்-ராய்ஸ் காலுடுப்பு (*Rolls-Royce trousers*) போன்று உயர்தரமானவை (*high quality*) என்றும் கூறுகிறார்.

டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பின் முழங்கால்-இணைப்புகளில், துணி தடிமனாக இருக்கும்வகையில், இரண்டாவது நெய்தல்முறையாக, மரம் அல்லது மூங்கிலாலான தறியில் நெசவுசெய்யும் நவீனகாலத்தின் ஆரம்பத் தொழில்நுட்பம் (*tapestry weaving*) அன்றே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

காலுடுப்பின் மேற்பகுதியில், கனமான இடுப்புப்பட்டை உருவாகும்விதத்தில், மூன்றாவது நெய்தல் முறை ஒன்றும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்றுவகையான நெசவுமுறைகள் டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

வழக்கத்திற்கு மாறாக, இருவேறு வண்ணங்களைக்கொண்ட குறுக்கிழைகள், கைகளால் ஒன்றன்மீது மற்றது முறுக்கப்பட்டு, நெட்டிழைகளின் மேலும் கீழுமாகப் பின்னப்பட்டு, முழங்கால் பகுதியில் அழகிய ஜியோமீட்ரி வடிவம் (*decorative geometric pattern*) உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலுடுப்பின் முழங்காலுக்குக்கீழ் உள்ள தசைப்பிடிப்புப் பகுதியிலும் (*calf*), கணுக்கால் (*ankle*) பகுதியிலும், அதேவகைப்பின்னல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

யாங்கை காலுடுப்பை உருவாக்கிய கலைஞர்கள், இரண்டுகால்களுக்கான துணிகளையும் இணைக்கும் பகுதியில்மையத்தில் அகன்றும், ஓரத்தில் சுருங்கியும் உள்ளத்துணியால் (*cotch piece*) இணைத்திருக்கின்றனர். அந்தக்காலுடுப்புக்காலத்திற்கு 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்டக் காலுடுப்புகளில், சதுரவடிவத் துணியால் கால்களை இணைத்திருக்கின்றனர். அது கொஞ்சம் வசதிகுறைவானதாகவே இருந்திருக்கிறது.

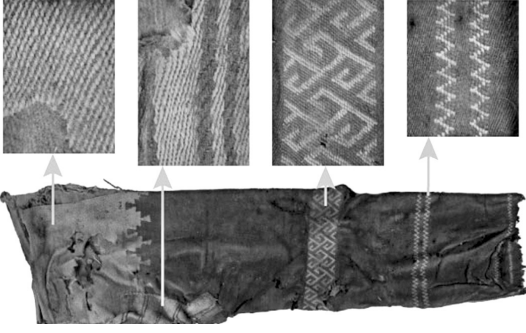
இன்றைய நவநாகரீக டெனிம் ஜீன்ஸ் காலுடுப்புகளில் ஒரே 'மூலைவிட்டப்பின்னல் துணி' (*single piece of twill material*) பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், யாங்கை மனிதனின் காலுடுப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அதேசில அடிப்படை முறைகளைப்பயன்படுத்தியே, உருவாக்கப்படுகிறது.

காலுடுப்பும், பண்பாட்டுப்பரவலும்:

பழங்கால மேய்ப்பர்கள் (*herders*), ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு புலம்பெயர்ந்துசெல்லும்போது, தங்களது பண்பாடுகளையும், தொழில்நுட்ப அறிவையும் எடுத்துச்சென்று எவ்வாறு பரவச்செய்தார்கள் என்பதற்கு, டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பு சான்றுபகர்வதாக உள்ளது.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, வேக்னர் ஆய்வுக்குழுவினர் ஒன்றைக்கூறுகிறார்கள், டர்ஃபன் மனிதனின் காலுடுப்பில், முழங்கால் பகுதியில் காணப்படும் பின்னிப்பிணையும் 'T-வடிவமைப்பு (*interlocking T pattern*), அதே 3,300 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வெங்கலப்பாத்திரங்களில் (*bronze vessels*) காணப்படுகிறது. மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஆசியாவில் சமகாலத்தில் பரவிய இவ்வடிவமைப்பு, ஆசியாவின் மேற்கிலிருந்த புல்வெளிகளில் (*West Eurasian grasslands*) இருந்து, 4,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பழக்கப்பட்ட நாட்டுக்குதிரைகளில் புலம்பெயர்ந்துவந்த மேய்ப்பர்களின் காலத்தோடு

ஒன்றிப்போகிறது.

மேற்கு சைபீரியாவிலும், கஜகஸ்தானிலும், குதிரைச்சவாரி செய்பவர்களின் வீடுகளில் கிடைத்த மண்பாண்டங்களிலும் (pottery) பின்னிப்பிணையும் 'T-வடிவமைப்பு (interlocking T pattern) காணப்படுகிறது. மேற்கு யூரேஷியாவில், குதிரைகளை இனப்பெருக்கம் செய்பவர்கள் (horse breeders) பின்னிப்பிணையும் 'T-வடிவமைப்பை, பழங்கால ஆசியாவிற்குப் பரப்பியவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று வேகனர் தலைமையிலான ஆய்வுக்குழுவினர் சந்தேகிக்கின்றனர்.

யாங்கை மனிதனின் காலுடுப்பின் படி-பிரமிட் வடிவம் (stepped pyramid pattern), மத்திய ஆசியாவில் 3,750 முதல் 3,900 வரையிலான காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த 'பெற்றோவக்கா' பண்பாட்டின் (Petrovka culture) மண்பாண்டங்களிலும் காணப்படுகிறது. அதே வடிவமைப்பு, 4,000 ஆண்டுகள் பழமையான மெசபடோமியாவின் படி-பிரமிடிலும் (stepped pyramid), தென்மேற்கு ஆசியா மற்றும் மத்தியகிழக்கு மக்களிடமும் வேளாண்மை வடிவங்களாகவும் (Agricultural designs) காணப்படுகின்றன. அந்த மக்களிடமிருந்தே, டர்ஃப்ன் மனிதனின் காலுடுப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கைத்தறித்தொழில் நுட்பமும் (Tapestry weaving) பரவியிருக்கவேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, குறிப்பிட்ட பருவத்தில் புலம்பெயர்ந்து செல்லும் மேய்ப்பர்களின் (seasonal migration routes of herding groups) வழித்தடத்தில், யாங்கை மக்கள் (Yanghai people) தங்கள் குடியிருப்புகளை உருவாக்கி அங்கு வசித்திருக்கின்றனர். அந்த வழித்தடங்கள், மத்தியகிழக்கு ஆசியாவின் ஆல்டை மலைகளில் (Altai Mountains) ஆரம்பித்து இப்போது ஈரான் அமைந்திருக்கும் தென்மேற்கு ஆசியா வரையிலும் நீண்டிருக்கிறது. அந்த வழித்தடங்களில், பல இடங்களில் அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேய்ப்பர்கள் (herders) ஆசியாவின் பெரும்பகுதியில் பல்வேறு பயிர்களையும் (crops) தங்களுடன் எடுத்துச்சென்று பரப்பியிருக்கின்றனர்.

சைனாவின் டாரிம் பள்ளத்தாக்கில் (Tarim-Basin), பண்பாட்டுப்பரவல் மேலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும் என்கின்றனர். காரணம், மேற்காசிய மேய்ப்பர்கள் (herders),

காளைகள் இழுக்கும் வண்டிகளில் (oxen-pulled wagons), 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஐரோப்பா, மற்றும் ஆசியாவின் பெரும்பகுதிக்கு நகர்ந்திருக்கின்றனர் என்று பழம்-மரபணு (Ancient DNA) உணர்த்துகிறது

இன்றைய உலகமயமாதல் சூழலில், உலகின் ஒருகோடியில் உருவாகும் புதிய தொழில்நுட்பம் சில நாட்களிலேயே மறுகோடிக்கும் பரவிவிடுவதில் வியப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. ஆனால், நடந்தும், மாட்டுவண்டிகளிலும், குதிரைகளில் சவாரிசெய்தும் பல்லாயிரம் மைல்கள் கடந்துசென்ற அன்றைய மக்கள் தங்களுடன் பண்பாட்டுத்தொழில்நுட்பக்கூறுகளையும் எடுத்துச்சென்று பரவச்செய்தது அத்தனை எளிதாகவும் இருந்திருக்காது, விரைந்தும் பரவியிருக்காது.

'பட்டுச்சாலை' (Silk Road):

2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மேய்ப்பர்களின் புலம்பெயர் வழித்தடம், சைனாவிற்கும், ஐரோப்பாவிற்குமான வணிகவழித்தடமாகவும், பயணவழித்தடமாகவும் (trade & travel network) மாறியிருக்கிறது. குறிப்பாக ரோமப்பேரரசு காலத்தில், சைனாவை ஐரோப்பாவுடன் இணைக்கும் வணிகவழித்தடமாக இருந்திருக்கிறது. அதுவே, 'பட்டுச்சாலை' (Silk Road) எனப்பட்டது.

நிகழ்காலத்தில், சைனா, 62 நட்பு-நாடுகளை இணைத்துக்கொண்டு உருவாக்கிவரும் 'வளையச்சாலை' (Belt Road) என்பது புதியதல்ல என்றும், 2,000 ஆண்டுகள் பழமையான 'பட்டுச்சாலையே' (Silk Road) என்றும் நமக்குப்புரிகிறது. சைனா அமைத்துவரும் புதிய பட்டுச்சாலை (New Silk Road) வணிகத்திற்கு என்று சொல்லப்பட்டாலும், சைனாவின் 'பெருவல்லரசு' (super power) கனவும் அதில் மறைந்துள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

டர்ஃப்ன் மனிதனின் பல்-பண்பாட்டுசவாரிக்காலுடுப்புகள் (multicultural riding pants), பட்டுப்பாதை வழியாக, மேய்ப்பர்கள் புதிய தொழில்நுட்பக்கண்டுபிடிப்புகளை அங்கும்இங்கும் பரவலாக்கியிருக்கின்றனர் என்பதை நமக்குப்புரியவைக்கின்றன. பட்டுப்பாதை எவ்வாறு, உலகை மாற்றியமைத்தது என்பதை அறியும் முதற்புள்ளியாக (entry point) யாங்கைக்காலுடுப்புகள் இருப்பதாக, ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அகழாய்வில் கிடைத்த ஒரு குதிரைவீரனின் காலுடுப்புமட்டுமே, பலவிதமான பழம்பண்பாட்டுக்கூறுகளையும், பண்பாட்டுப்பரவலையும், வணிகவரலாற்றையும் நமக்குக்கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடமுடிகிறது. எனில், கீழடியிலும், ஆதிச்சநல்லூரிலும் அகழாய்வில் கிடைத்திருக்கும் பொருட்களை முறையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினால், தமிழர்களின் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பழம்பண்பாட்டுப்பரவலும், கடல்கடந்த வணிகத்தொடர்புகளும், தமிழர்களின் அன்றைய வாழ்வுமுறையும் உலகுக்குத்தெரியவரும் என்பதைச்சுட்டிக்காட்டுவது நம் கடமையாகவும் உள்ளது.

கட்டுரையாளர்: இயற்பியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

புதுச்சேரியின் அடையாளங்கள் வரலாறு காட்டும் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்

வரலாறு என்பது காலத்தின் வடுக்கள். தேசத்தின், ஓர் இனத்தின், ஓர் ஊரின் பெருமை சிறுமைகளை, உற்ற பெருமிதத்தை, அடைந்த அவமானத்தைச் சொல்வது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் சார்ந்த மக்களின் கடந்த காலத்தைப் பேசும் பண்பாட்டு ஆவணம். வரலாறுகள் உண்மை என நம்பப்படுவதால், ஆதாரங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு அவை எழுதப்படவேண்டும்.

நூலாசிரியர் முனைவர் அ. இராமதாசு சராசரி பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கி, துணை முதல்வர், மாவட்டஆசிரியர் கல்விப் பயிற்சி நிறுவனத்தின் முதல்வர், தொடக்க கல்வித் துணை இயக்குனர், கல்வி இயக்கத்தின் மாநிலத் திட்ட இயக்குனர், இணை இயக்குனரென தம்மைக் கல்விஉலைக்களத்தில் உருமாற்றம்பெற்ற கல்விமாள், ஓய்வு பெற்றபின்பும் ஆய்வுகளில் கவனம் செலுத்தி புதுச்சேரி நகரின் வரலாற்றுத் தடத்தில் பயணித்து கண்டறிந்த தடயங்களை, படித்தறிந்த ஆவணங்களை -ஆய்ந்து தெளிந்த உண்மைகளை நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவற்றின் தொகுப்பே 'புதுச்சேரியின் அடையாளங்கள்' என்கிற இத் தொல்லியல் நூல்.

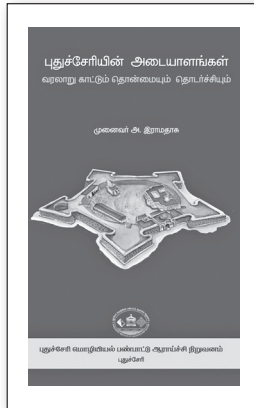
பதினான்கு அத்தியாயங்கள். புதுச்சேரியை அறிந்த மனிதர்களுக்கு நம் கண்முன் நிறுத்தும், கற்றுண்களும், கலங்கரை விளக்கமும், வாராவதியும் பிறவும் புதியதல்ல ஆனால் அவற்றின் பிறப்பும், தொடக்கமும் அதனையொட்டிய பல செய்திகளும் நம்மில் பலர் அதிகம் அறிந்திராதவை.

உதாரணமாக, புதுச்சேரி கடற்கரையில் காந்தி சிலைக்கு அழகூட்டுகிற கற்றுண்கள் எங்கிருந்து வந்தன, எப்போது வந்தன, அவற்றின் உயரம் என்ன வேலைப்பாடுகள் என்ன - என ஆழமாக உரிய ஆவணங்களின் துணைகொண்டு விவரித்து நானூறு

ஆண்டுகளைக் கடந்துள்ள போதிலும் பெரிய அளவில் சிதைந்து விடாமல் இன்றும் பெருமையோடு காட்சியளிக்கும் கருங்கற்குறுகளை இப்போது நம்மால் உருவாக்க இயலாது என்பதையும் மேலும் பலதலைமுறைகளைகண்டு களிக்கும் வகையில் அதிகப்பொறுப்போடு அவற்றை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் (பக்கம் 8) என்பதையும் ஓர் அக்கறை கொண்ட புதுச்சேரிவாசி என்கிற வகையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு விண்ணப்பமும் வைக்கிறார். இதற்கிடையில் கற்குறுகளைக் குறித்து ஒரு பெரும் வரலாறே அகழாய்வாக, புதிய புதிய சாட்சியங்களுடன் நம் முன்னே விரிகிறது.

ஒரு தேசத்தை, அதன் கருவறையாக நின்று மனித உயிர்களை சுமக்கிற சிற்றுார் பேரூரின் சுவடுப் பணைகளில் ஏறி இறங்கும் ஆர்வம் எல்லோருக்கும் வராதென்பது தெரிந்ததுதான், நம் வாழ்நாளில் அதனை கடக்கின்றபோதேனும், கருத்தரித்த வயிற்றின் அருமை பெருமைகளை அறிய முயல்வோமா என்றால், இல்லையென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. படித்தவர்களே கூட இங்குள்ள மதுச்சாலைகளின் முகவரி தெரிந்த அளவிற்கு புதுச்சேரியின் தொன்ம வரலாற்றின் சாட்சியங்களையோ அவற்றின் முகவரியையோ அறிந்திருப்பார்களா என்பது சந்தேகமே.

தொன்மங்களைத் தேடித்தேடி ஆவணபடுத்தும் நூலாசிரியர்: புதுச்சேரி அங்காடிகள், அவற்றுக்கு மகுடமாக அமைந்த மணிக்கூண்டுகள், கலங்கரை விளக்கம், தாவரவியல் பூங்காக்கள் முதலியவற்றினைக் குறித்தும் விரிவான செய்திகளை, பல தொல்லியல் கல்விமான்களின் நூற்குறிப்புகள் துணைகொண்டு விரிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். புதுச்சேரி காலனிய ஆட்சியிலிருந்த போக்குவரத்து வாகனங்கள், பஞ்சாலைகளின் தோற்றமும் முடிவும், அவை இயங்கிய விதம், அவைசார்ந்த அரசியல்,

தொழிலாளர் பிரச்சனைகள், காலனிய அரசு அவற்றை அணுகிய விதம், தொடர்ந்து கட்சிபேதமின்றி புதுச்சேரி ஆட்சியாளர்கள் தொழிலாளர் நலனில் காட்டிய அக்கறை, விளைவாக மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் என வரலாற்றை வலியுடன் எழுதுகிறார்.

நூலிலுள்ள எந்தவொரு அத்தியாயத்தையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது, ஒவ்வொன்றிலும் செறிவானத் தகவல்கள்.

அ. ஆறுகளும் ஏரிகளும்

புதுச்சேரியில் 1889 ஆம் ஆண்டில் விவசாயத்திற்காக 59 ஏரிகளும், 9 பெரிய வாய்க்கால்களும், 5 தடுப்பணைகளும், 202 நீரூற்றுகளும், 12 பெரிய கேணிகளும் 53 நீர்த்தேக்கங்களும் இருந்தன என்கிற உண்மையை 1889ம் ஆண்டில் லூயிஸ் ஹாரிக் எழுதியுள்ள குறிப்புடன் தொடங்கும் ஆசிரியர் புதுச்சேரியில் பாய்ந்த, பாய்கிற ஆறுகளை: செஞ்சி ஆறு, திருக்காஞ்சி ஆறு, அரியாங்குப்பம் ஆறு, சுண்ணாம்பு ஆறு, பம்பை ஆறு, குடுவை ஆறு, மலட்டாறு, பெண்ணையாறு எனப்பட்டியலிட்டு அவற்றைபற்றிய விவரமான தகவல்களுடன் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் பல தகவல்கள் அரியவை, புதியவை.

ஆ. துய்ப்பள்ளைக்க மாளிகை, கோட்டையும் அரணும்

காலனிய நிர்வாகத்தின் போது பிரெஞ்சு நிர்வாகிகள் வாழ்ந்த மாளிகையும், அதனுடன் இணைந்த கோட்டையும் பின்னர் அவற்றுக்கு நேர்ந்த கோட்டையும் என்னைப் போலவே உங்களில் சிலர் வாசித்திருக்கக்கூடும், இங்கும் ஆசிரியர் சோர்வின்றி பல அரியத் தகவல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார். உதாரணமாக புதுச்சேரியினல் முதன் முதலாக கட்டப்பட்ட பர்லோன் கோட்டையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது:

1688ல் கட்டப்பட்ட அக்கோட்டைக்கடலிலிருந்து 400 அடிதூரத்தில் அமைந்திருந்தது. பிரெஞ்சுக் காரர்களுக்கு முன்பு புதுச்சேரியில் தங்கி வர்த்தகம் செய்துவந்த டேனிஷ்காரர்கள் கட்டியிருந்த கட்டடத்திற்கு 50 அடி வடக்கில் அக்கோட்டை ஏற்படுத்தப்பட்டது. சதுரமா அல்லது நீள்சதுரமா என்று கூற முடியாத ஓர் ஒழுங்குமுறையற்ற வடிவில் நான்கு கோபுரங்களோடு அது இருந்தது. கோட்டையின் வடக்குப் புறத்திலும் தெற்குப் புறத்திலும் சிறிய கொத்தளங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சில ஆண்டுகள் கழித்து, அரைவட்டவடிவிலான அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கோட்டையின் வடக்குப் பகுதி பலப்படுத்தப்பட்டது. 32 பீரங்கிகள் கோட்டைமதிற்சுவரில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. கோட்டைக்குள் பிரான்சு வா மர்த்தனும் கும்பெனி அலுவலர்களும் குடியிருந்தனர். கப்புசின் பாதிரியாளர்களின் சிறிய தேவாலயம் ஒன்றும் கோட்டைக்குள் அமைந்திருந்தது. கோட்டையை எழுப்புவதற்கான ஒப்புதல் பெற்ற செஞ்சியை ஆண்ட ராம்ராஜாவுக்கு (சிவாஜியின் இரண்டாவது மகன்) 5000 சக்கரம் பிரான்சுவா

மர்த்தன் கொடுத்தார் (Alfred Martineau, 1962) (பக்கம் 114) என ஆழமான தகவல்கள்.

இ. அங்காடிகள்

கிராமத்திற்கு ஊருணிபோல, கூடிவாழும் மக்களின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய அங்காடிகள். புதுச்சேரிவாசிகளுக்கு 'சின்னகடையும்' 'பெரிய கடையும்' பழகிய பெயர்கள். நூலாசிரியர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்து இன்றுவரையில் இவ்விரு பெருமைவாய்த்த நகரின் அங்காடிகளைக் குறித்து எழுதியுள்ள கட்டுரையும் முக்கியமானது. நகரிலிருந்த பல்வேறு அங்காடிகள், அவற்றின் அமைப்பு, உதாரணம்: பெரிய அங்காடி அல்லது பெரிய கடையை 1703 ல் பிரான்சுவா மர்த்தன் ஏற்படுத்திய தகவலோடு, அது ஆரம்பகாலத்தில் ஆறு நீண்ட கொட்டகைகளில் இயங்கியதாகவும், ஒவ்வொரு கொட்டகையும் 61.5 மீட்டர் நீளமும், 6.1 மீட்டர் அகலமும் கொண்டென்தென்றும் அறிகிறோம். இவைதவிர அங்கு என்னென்ன பொருள்கள் வற்றின போன்ற தகவல்களும் கிடைக்கின்றன.

ஈ. அரிக்கமேடு

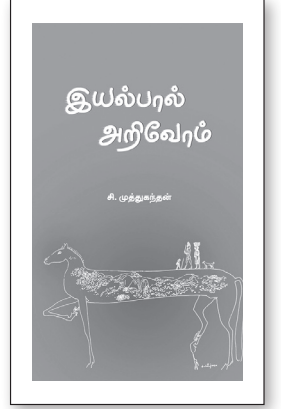
கீழடி உண்மைகள் அறிவதற்குமுன்பாக அரிக்கமேடு ஆய்வும், அறியவந்தவையும் தமிழர் வரலாற்றுச் சான்றுகள். அரிக்கமேட்டைப் பற்றிய முதல் தகவல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில்கிடைத்ததாக அறிகிறோம். இது தவிர படிப்படியாக அந்நிலப்பகுதி குறித்த அரசியல் வரலாறு, ஆய்வுக்கான ஏற்பாடுகள், திட்டங்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டில் முப்பதுகளில் மூவர்கொண்ட பிரெஞ்சுக்குழு ஒன்று அங்கு சென்று சேகரித்த தகவல், கிடைத்தபொருட்களைப் பற்றிய தகவல்கள். பொதுகே, பழுவேற்காடு, அருவாநாடு இவற்றுக்கு இடையே உள்ள சிக்கல்கள், ஊகங்கள் குழப்பங்களுக்கிடையில் புதுச்சேரி என்ற சொல் முதன்முதலாக 16ஆம் நூற்றாண்டில் போர்ச்சுகீசியரின் வரைபடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது என்கிற தகவலையும் அறிகிறோம்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரான்சு தேசம் கலை, இலக்கியத்தில் தனித்துவம் பெற்ற ஒரு தேசம். அவை காலனிய பிராந்தியத்திலும் எதிரொலித்தன. அவற்றிலும் புதுச்சேரி ஆசியப் பிராந்தியத்தில், இந்தியத்துணைக்கண்டத்தில் தனக்கென பிரத்தியேக அடையாளத்தை வகுத்துக்கொண்ட நகரம். முனைவர் ஆ. இராமதாசு அவர்களின் இந்நூல் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக நின்று, பண்டைய புதுவையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. நூலில் இடம்பெறும் அரியப் புகைப்படங்கள் இவ்வரலாற்று ஆவணத்திற்குக் கூடுதல் கனத்தை அளிக்கின்றன. இந்நூலின் துணைகொண்டு ஒரு வரலாற்று சுற்றுலாவை புதுவை பள்ளிகள் தங்கள் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி தரலாம்.

இயல்பை அறிதலின் எழுத்து

சி.முத்துகந்தனின் “இயல்பால் அறிவோம்”

நூலை முன்வைத்து..

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் இளங்கலை மாணவராக நான் சேர்ந்த போது தமிழ்ப் பாடம் இருந்தது. அந்த விசாலமான அரங்கில் தான் முதன்முதலில் சி.முத்துகந்தன் ஐயாவைச் சந்தித்தேன். அவர் பாடம் சார்ந்தும் சாராமலும் பேசி எங்களை மயக்குவார். கல்லூரி விடுதிகளில் ஒன்றான ஹீபர் (Heber) இல்லத்தில்தான் அவரும் இருந்தார். திருவள்ளூர் மன்ற நாடகத்திற்காக மருது அண்ணனுடன் அவரைப் பார்ப்பதாகத் துவங்கி அவருடன் அடிக்கடி அப்போது பேச முடிந்தது. எப்போதும் மூத்த மாணவர்கள் சூழ்ந்து இருக்கும் அந்த அறைக்குச் செல்லத் தயக்கமாக இருந்தாலும் அதிக வெளி இல்லாத முதல் மாதங்களில் அவருடன் பேசுவது புத்துயிர்ப்பாக இருக்கும். தரையில் அமர்ந்து கவிதைகள், சிறார் கதைகள், ஓவியம் குறித்த கட்டுரைகள் என்று எழுதிக்கொண்டிருப்பார். பொதுவாக இரவில் தான் போவேன். கருப்புத் தேநீர் கிடைக்கும்.

ஓவியர் சந்ரு, நிர்மல் செல்வமணி, கிறிஸ்துதாஸ்காந்தி போன்ற ஆளுமைகளை அவர் தான் அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் நடத்திய ‘செந்தலைக்குருவி’ எனும் பன்னாட்டுக் கலை இலக்கிய ஆய்விதழை வாசிக்கக் கொடுப்பார். இரண்டாவது ஆண்டில் வலது அரசியலையும், அர்னாப் கோஸ்வாமி போன்றோரைக் கிண்டலடித்தும், ரோஹித் வெமுலாவை முன்வைத்தும் நாடகம் போன்ற ஒன்றை விடுதி இல்ல விழாவுக்காக எழுதிக் காட்டினேன். ஆதவன் தீட்சண்யாவின் கதை ஒன்று அப்போது விகடன் தடத்தில் வந்ததைக் காட்டி பகடி, தலைகீழாக்கம் குறித்துப் பேசினார். மூன்றாம் ஆண்டில் அரசியல் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டபோது கவனித்திருக்கிறார். ஆசிரியர்களிடம் சண்டை போட்டு மாட்டிக்கொள்வதைக் கண்டு எழுத்தில் கவனம் செலுத்தவும் எனக்குரிய செல்வாக்கு வரவேண்டும் என்றும் சொல்லுவார். எப்போது பேசினாலும் எழுதச் சொல்லுவார். மாணவர்கள் படைப்பு மனப்பாங்கைப் பெற ஊக்கப்படுத்துவார். அவ்வாறே நிறையப் பேர் கதை, கட்டுரை, கவிதை என்று அவரிடம் தருவார்கள். மாணவர்களைச்

சேர்ந்து கூட நாவல் எழுதச்சொல்லுவார்.

இவ்வாறான சில அனுபவங்களைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அவர் எழுதி, பாரதி புத்தகாலய வெளியீட்டில் வந்திருக்கும் “இயல்பால் அறிவோம்” எனும் நூலை முன்வைத்துத்தான். ‘ஆசிரியர், மாணவர், வகுப்பு என்பதற்குள் இருந்த உரையாடல் இல்லாமல் போனது நமக்கு ஒருவித பயத்தை உண்டாக்கியது,’ என்று சொல்லும் அவர், அதன் விளைவாக முகநூலிலும் புலனத்திலும் இலக்கியம், அரசியல், படைப்பு, மொழிபெயர்ப்பு, வாசிப்பு, பண்பாடு குறித்தெல்லாம் தொடர்ந்து சில பத்திகளை எழுதி வந்தார். அவற்றின் கோர்வையான நூல் வடிவமே இந்நூல். எது படைப்பாற்றல், பயிற்சியின் பங்கு, எவற்றைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும், அனுபவத்தின் பங்கு என்ன, அவற்றின் ஊடே சிந்திப்பது எப்படி, மெய் உணர்தல் என்று ஏழு பகுதிகளாக பிரித்திருந்தாலும் அவை திட்டவாட்டமான பிரிவுகளாய் இல்லாமல் மேற்சொன்ன பொருண்மைகளை அடக்கவதாக அமைந்துள்ளது.

ஒருபடைப்பென்பது கடந்தகாலநினைவுகளையும் நிகழ்காலப் பிரச்சனைகளையும் எதிர்காலக் கனவுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தி விடைகளைத் தரும். அவ்வெளிப்பாடுகளைச் ‘சுயவிமர்சனத்தோடு எதார்த்தமான எழுத்தாகவோ பேச்சாகவோ மாற்றும்’ சான்றது. அப்படைப்பு மானுட நல்லறத்தைப் பேணுவதாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படியான படைப்புகள் தாம் நம்மைத் தொடர்ந்து வாசிக்கவும் நேசிக்கவும் வைக்கும். ஒரு படைப்பை அணுகும் போது விமர்சனம் (சுயவிமர்சனமும்) இருக்க வேண்டும். அவ்விமர்சனம் என்பது சகட்டுமேனிக்குத் திட்டுவதாகவோ தலைக்கு மேல் தூக்கி வைத்துப் பாராட்டுவதாக இல்லாமல் உண்மையை உணர்த்துவதற்காகவும் அறம் சார்ந்தும் இருக்க வேண்டும். வாசராக நாம் எழுத்தாளரை முன்வைத்து இயங்காமல் எழுத்தை முன்வைத்திருத்தல் அவசியம். ஏனெனில், ‘படைப்பாளர் என்னதான் பூசி மொழுகி அழகுபடுத்திச் சொன்னாலும் அவரது எழுத்து பொய்யுரைக்குமானால் அது எளிதில் காட்டிக்கொடுத்துவிடும். சொல்லப்போனால், படைப்பு ஒருபோதும் பொய்யுரைக்காது’.

‘கலை, இலக்கியத்திற்கு மொழிதான் முதன்மை என்றாலும் வாசிப்பு என்பது கதை, கவிதை, கட்டுரை மட்டுமல்ல. நம்முடைய வாசிப்பில் ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், திரைப்படம், கள அனுபவம் என யாவும் இலக்கியங்களாய் முழுமை பெற்றிருக்கிறது’. இப்படித் தொடர்ந்து வாசித்து வந்தால் எழுத்து எளிமையாய் கைவரும் என்கிறார். எதற்காக எழுதவேண்டும் என்ற கேள்வியைக் கேட்டு இப்படிச் சொல்கிறார், ‘நம்முடைய இன்ப துன்பத்தைச் சொல்ல, சுதந்திரமாக எழுதி மனதை இதமாக்க என்றோம். வழிப்போக்கர் ஒருவர் “வயித்துப் பொழுப்புக்குக் கூலிக்கு மாரடிக்க” என்றார். இப்படிக் காரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். நம்மை அறியாமலே பாட்டுப் பாடுவதைப் போல, நம்மையறியாமல் பெற்ற இந்த ஊக்கத்தை நாம் மகிழ்ந்து வாசிக்க என்றோம். குறிப்பாக மற்றவர்கள் நம் எழுத்தை வாசித்து, நம்மை அவர்கள் ஊக்கப்படுத்த எழுதுகிறோம் என்றோம்.’ எழுதும்போது நம்முடைய பேச்சைக் கேட்டும் கேட்காமலும் எழுதவேண்டும்.

நம்முடைய வாழ்வில் அனுபவங்கள் முக்கியமானவை. அவற்றை வெறும்மனே பார்வையாளராகக் கடந்து போகாமல் எழுத்தாக மாற்றுவதே படைப்பாளர் ஆகிறார். நாம் மட்டுமே அனுபவிக்கும் அப்பேரின்பத்தைப் படைப்பின் வழியே பலருக்கும் கடத்துகிறோம். ‘அனுபவம் என்பதும் மரணத்தைத் தழுவக் கூடியதுதான். நினைவுகளை அறிதலால் மட்டுமே அனுபவம் அடிக்கடி உயிர்ப்பிக்கும். ஆக, அனுபவத்தின் அதாவது படைப்பின் மனோபாவம்தான் நம்மைத் தொடர்ந்து மரணிக்காமல் வைத்திருக்கும்.’

ஆய்வு என்பதும் படைப்பு மனநிலையைக் கொண்டதுதான் என்று சொல்லி ஒரு நேர்மையான ஆய்வாளர் தன் மாணவரிடம் எப்படி இருக்க வேண்டும், ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும், அவரை வளர்க்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் ஆய்வுப்புலத்தில் இருப்பவர்களால் உணர முடியும். படைப்பிலக்கியத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் ஆசான்கள் இருக்க முடியும். ‘காலம் மட்டுமே அவரைப் புரிந்து கொள்ளும்’ அந்த ஆசானை உள்வாங்குதலென்பது நாம் அவராகவே வாழ்வில் இருக்கிறது என்கிறார்.

பெரும்பாலும் நேர்படப் பேசும் முத்துகந்தனின் எழுத்து சமகால இலக்கியச் சூழல் மீதான தன் விமர்சனத்தையும் அவ்வாறே முன்வைக்கிறது, ‘சில ஜாம்பவான்கள் மொழிபெயர்க்காமலே கதை திரைக்கதை வசனத்தைத் தம் மொழியில் திரித்து-, நெய் தடவி நேர்த்தியாய் மண்மனம் கமழ இயக்கினார்கள். இசம்-கிசங்களின் கொள்கைக் கோட்பாட்டு வரையறைகளை மொழிபெயர்ப்பில் வடித்த சில சித்த மருத்துவர்கள் தாங்களே பிரம்மாக்களென்று அவர்களது பாரத சொற்பொழிவில் கிளைக் கதைகளாய்க் கலந்தடித்தார்கள்.’ ஒருவருடைய பேச்சும் எழுத்தும் புரியும் வகையில் இருக்கவேண்டும் என்று அவர் சொல்லுவது அனைத்தையும் எளிமையாக்கு என்பதல்ல, மாறாக, பூடகமாகவும் அருபமாகவும்

இருந்தால் மட்டுமே சிறந்த எழுத்து என்பதை ஆமோதிக்க மறுக்கிறார். ஆனால் அப்படி அமைந்தால் ‘உங்கள் உரைநடை இசங்களில் பயணிக்காத எளியநடை’ என்ற சிறு எள்ளுடனே மதிப்பிடுகிறோம் என்று சுட்டுகிறார்.

இயல்பால் அறிவோம் உரையாடல் வழியாகவும் தன் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறது. உதாரணமாக, ‘நிலப்பரப்பின் எப்பண்பாட்டிலும் பெண்களே உற்பத்திக்கான நபராக இருக்கும்போது, நம்முடைய சான்றுகளின் இருப்பில் பெண் பங்களிப்பு குறைந்ததே எப்படி?’ என்று கேட்டு பெண் எழுத்து என்பது வெறும் அடையாள அரசியல் அல்ல, அவர்களின் அனுபவத்தை, பேசப்படாத உலகத்தைப் படைப்பில் முன்னிறுத்துவது என்கிறார். அதே போல மண் சார்ந்த எழுத்தென்பது சுயசாதி மோகமாக இல்லாமல் இருப்பது. பழைவாதத்தை கேலி செய்யாமல் இருப்பது. பண்பாட்டையும் விடாமல், ‘உலகம் தழுவிய எழுத்தைப் பேச்சை ஒருவரால் அல்லது ஓர் இனத்தாரால் தந்துவிடமுடியுமா?’ என்றால் நிச்சயம் முடியும் என்கிறார்.

இப்பிரதியில் இரண்டு கூறுகள் பிரதானமானவையாகப் படுகின்றன. ஒன்று, தன்னிலையான மொழியிலும் நோக்கிலும் அமைந்திருப்பது. ஆசிரியராக அவரின் அனுபவங்கள் நெகிழ்வைத்தருகிறது. அந்த அனுபவங்களை மட்டுமே எடுத்து அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். இரண்டாவது, முழுமையாக இதை அபுனைவு என்று அடைக்கமுடியாத தன்மை. இடையிடையே வரும் கதைகள் அத்தனை அழகு. இந்நூலின் அமைப்பும் வகைமையும் தனித்துவமானது. முதற் பக்கத்தில் துவங்கி விறுவிறுவென்று பக்கங்களைப் புரட்டாமல் ஏதாவது ஒரு பகுதியைக் கூட எடுத்துக்கொண்டு யோசிக்க முடியும். இன்றைய அபுனைவின் போக்கு கோட்பாடுகளை அடுக்கிச் செரிப்பதாக அமைந்துவிட, பின் நவீனப் புனைவு வெறும்மனே கலைத்துப் போடுதலாகச் சுருங்கிட, முத்துகந்தனின் முயற்சி இதில் வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஒரு கேள்வி வாசகர்களுக்கு எழலாம்- இது யாருக்கான நூல்? அதிலும் குறிப்பாகத் தத்துவார்த்தமாக அணுகப்பட்டிருக்கிறதே என்றும் தோன்றலாம். எழுதத் துவங்குபவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இதனூடாக சிந்திக்கப் பல திறப்புகள் உண்டு. சொல்லப்போனால், சுந்தர் சருக்கையின் ‘சிறுவர்களுக்கான தத்துவ’ நூலை மனதில் வைத்தும் வாசிப்போமானால் இது குழந்தைகளுக்கான நூலும் கூட!

ஒருவரது எழுத்தும் பேச்சும் எப்பொழுதெல்லாம் மானுட நல்லறத்தை மையம் கொண்டுள்ளதோ! அப்போதெல்லாம் அதன் ஆன்மா வெளிப்படும்... நம் பயணத்தின் முடிவு மானுட நல்லறத்தை நோக்கியதாக இருந்தால், நம் முன்னோர்களைப் போலவே நம்முடைய எழுத்தும் பேச்சும் காலத்திற்கும் நிலைத்து நிற்கும்.

இயல்பால் அறிவோம் / பாரதி புத்தகாலயம்
விலை: 130

அமனமாகிய சமனம்

“புதுமுகன் எய்த ஓலை என் தாய் விசயை
என்னைப் பார்க்க விரும்புவதாகக் கூறியது,
எழுத்தாளரே!” என்றான் சீவகன் நம்மிடம்.

தன்னைக் காண வந்த அன்பு மகனைச் சீராட்டிப்
பாராட்டினான் ராணி விசயை. அரசர்கள்
கைக்கொள்ள வேண்டிய நெறி முறைகளையும்,
வெற்றி பெறும் வழிகளையும் எடுத்துக் கூறினான்.

மெய்வகை தெரிதல் ஞானம் விளங்கிய பொருள்கள்
தம்மைப் பொய்வகை இன்றித் தேறல் காட்சி ..
(சீ. சி. 1436)

“உன் மாமன் கோவிந்தனோடு சேர்ந்து அவன்
சொற்படி நடந்து பகை வெல்வாயாக” என்று
அறிவுறுத்தினான்.

“என் மீது வைத்த அன்பினால் கவலை கொள்ள
வேண்டாம். மாமனின் இருப்பிடம் சென்று
தங்கியிருங்கள். பகையழித்து வெற்றியுடன்
வருகிறேன்!” என்று கூறிப் புறப்பட்டான் சீவகன்.

பின்னர் சீவகன் ஏமாங்கத நாடு அடைந்தான்.
தலைநகர் இராசமாபுரத்தின் வளம் காணும்
பொருட்டு, வெளியே சென்றான். அப்பொழுது ஒரு
பந்து தெருவின் ஓரத்தில் ஓடிச் சென்றது.

“நான் அதை எடுத்தேன், எழுத்தாளரே! அது பூப்
பந்து. யார் இவ்வளவு திறமையாகப் பந்தாடுகிறார்கள்
என்று பார்த்தேன். என் வாழ்வில் விமலை வந்து
சேர்ந்தான்!” என்றான் சீவகன்.

மொனோடு மழைக்க ணோக்கி வானவர் மகளு
மொப்பான் பானெடுந் தீஞ்சொ லாளோர் பாவைப் பந்
தாடு கின்றான்
(சீ. சி 63)

பந்தாடுவது என்றால் என்ன என்று நாம்
சீவகனிடம் கேட்டோம். அதை அவன் விளக்கிய
விதம் அருமை!

பெண்கள் தங்கள் அழகிய கைகளில் ஐந்து
பந்துகளைக் கொண்டு ஆட வேண்டும். மேலே

எழும்பியும் முறை தவறிக் கீழே விழுதல் இன்றியும்
ஆடும்போது பந்து மாலைகளுக்குள் சென்று
மறைந்து மீண்டும் கைகளுக்கு வந்து சேர வேண்டும்.

அவ்வப்போது பந்து கூந்தலுக்குப் பின்புறம்
சென்று மறைந்து மீண்டும் முகத்தின் முன் வரும்.
பின்னர் தலைக்கு மேலே சென்று மார்பில் அணிந்த
மாலைக்கு நேரே வந்து சேரும். சில வேளைகளில்
மாலைக்கு மேலே உயரப் போய் விரல்களுக்கு
இடையிலும் வந்து சேரும்.

பந்து விளையாடும்போதே மாலை தொடுத்தல்,
குங்குமம் அணிதல் போன்ற அழகுக்கலைகளில்
ஈடுபட வேண்டும். அப்படியே படிப்படியாக
உயரும்படி ஐந்து பந்துகளையும் வண்டுகள்
வட்டமாகச் சுற்றி வருவது போல எறிந்து ஆட
வேண்டும்.

பந்தாட்ட விதிகள் பற்றிய சீவகன் விளக்கத்தைக்
கேட்டு “அடேயப்பா!” என்று வியந்தோம்.

அங்கை யந்த லத்த கத்த ஐந்து பந்த மர்ந்தவை
மங்கை யாட மாலை சூழும் வண்டு போல வந்து..
(சீ. சி 65)

“பந்தை எடுத்த நான் ஒரு கடையில் அமர்ந்தவுடனே
விற்காத பழஞ்சரக்கெல்லாம் விற்றுப்போயின!”
என்று தன் வாழ்வின் அடுத்த அதிசயத்தை
விளக்கினான் சீவகன்.

கடையின் உரிமையாளன் சாகரத்தன். அவன்
மகள் தான் விமலை. அவளது பந்து தான் சீவகன்
முன் வந்து விழுந்திருக்கிறது.

விமலை பிறந்தபோது அவளின் எதிர்கால
வாழ்வைக் கணித்துக் கூறி இருக்கிறான் ஒரு
சோதிடன். மங்கைக்குரிய மணவாளன் கடையின்
அருகே வரும்போது தேங்கிய பொருட்கள் எல்லாம்
விற்று விடும் என்பதே அவன் கணித்த செய்தி.

மங்கைக் குரியான் கடையேறும்வந் தேற லோடும்
வங்கந் நிதிய முடன்வீழுமந் றன்றி..
(சீ. சி 89)

“சோதிடன் கூறிய செய்தி, இன்று நடந்ததால் நீயே என் மகளுக்குக் கணவன்!” என்று கூறிய சாகரத்தன். சீவகனுக்கும், விமலைக்கும் திருமணம் புரிவித்தான்.. சிறிது காலம் கழித்துத் தோழர்களைக் காணவேண்டும் என்று கூறிப் பிரிந்து சென்றான் சீவகன்.

“சுண்ணப் போட்டியில் தோற்றுப் போன சுரமஞ்சரியை உமக்கு நினைவிருக்கிறதா, எழுத்தாளரே! அதே இராசமாபுரத்தில் ஒரு கன்னி மாடத்தில் எனக்காகத் அவள் தவமிருந்துகொண்டிருக்கிற செய்தி தெரிய வந்தது. அங்கு செல்ல முடிவெடுத்தேன்.” என்றான் சீவகன்.

“கன்னிமாடத்தினுள் வாலிபர்கள் செல்ல முடியாதே?” என்று நாம் வியப்பை வெளிப்படுத்தினோம்.

முதுமைப் பருவம் கொண்டு, தண்டு ஊன்றி நடை தளர்ந்து சுரமஞ்சரியின் மாளிகை வாயிலை அடைந்தான் சீவகன். காவல் மகளிர் இரக்கம் கொண்டு சுரமஞ்சரியிடம் சென்று கூறினார்கள்.

வெண்ணரை யுடம்பின் விதித்த புள்ளிய னுண்ணவி ரறுலைய னொசின்த நோக்கினன் கண்ணவிர குடையினன் கைத்தண் டீன்றினன்..

(சீ. சி. 2010)

“சுரமஞ்சரி விரைந்து வந்து. எனக்கு முகமன் கூறிப் பயண நோக்கம் பற்றிக் கேட்டாள். திருநீர்க் குமரியாட வந்ததாக நான் சொன்னேன். அதனால் என்ன பயன் என்று அவள் வினவினாள். இந்த மூப்பு ஒழியும் என்று பதில் கூறினேன். சுரமஞ்சரி நகைத்தாள். அன்புடன் அறுசுவை உணவு அளித்து ஆசுவாசப்படுத்தினாள். நான் ஓர் அமுத கீதம் பாடினேன். அதுகேட்ட சுரமஞ்சரியின் தோழிமார் சீவகசாமியின் இன்னிசை போல உள்ளதே?” என்றனர்.

மறுநாள் சுரமஞ்சரி முதியவன் வடிவில் இருந்த என்னை அழைத்துக் கொண்டு தோழிகளுடன் காமன் கோட்டம் அடைந்தாள். காமன் சிலையின் பின்புறத்தே நண்பன் புத்திசேனன் முன்னரே சென்று காத்திருந்தான்.

“காமதேவா! நீ சீவகனை எனக்குத் தருவாயாயின் நான் உனக்கு மீன் கொடியும், மலரம்பும், கருப்புச் சிலையும் தேரும், ஊருந் தருவேன்!” என்று வேண்டினாள் சுரமஞ்சரி. அப்போது காமன் சிலையின் பின்னிருந்த புத்திசேனன், “இன்றே நீ சீவகனைப் பெற்றாய். விரைந்து சென்று பார்!” என்று கூறினான். அது காமனின் குரலே என்று கருதினள் சுரமஞ்சரி.

மீண்டும் காமனை வணங்கி முதியவனிருந்த அறைக்குள் சென்றாள் சுரமஞ்சரி. சீவகன் தன் உண்மை உருவத்தில் நின்றான். கண்ட சுரமஞ்சரி நாணினள். இப்படி நடந்தது சீவகனின் அடுத்த மணம்!

“பின்னர் வளர்ப்புத் தந்தை கந்துக்கடனிடம் விடைபெற்று தாய் கூறியபடி மாமன் விதேய நாட்டரசன் கோவிந்தனைக் காணச் சென்றேன். மாமன் மகள் இலக்கணை. அவளை மணக்க திரிபன்றிச் சக்கரம் சுழலும்போது பன்றியை வீழ்த்தவேண்டும் என்ற போட்டியுடன் சுயம்வரம் நடந்தது. அதற்கு வந்திருந்த பலரில் கட்டியங்காரனும் ஒருவன். அப்பன்றிகளை அடித்தபின் கட்டியங்காரனுடன் போர்தொடுத்து அவனைக் கொன்று நாட்டைப் பெற்று இலக்கணையை மணம் புரிந்தேன்!” என்று தன் வரலாற்றை முடித்தான் சீவகன்.

பின்னர் சீவகனின் தாய் விசயை, வளர்ப்புத் தாய் சுநந்தை ஆகிய இருவரும் துறவு வாழ்வு மேற்கொண்டு தவம் புரிய எண்ணினார்கள். தன் மகனை விசயை அழைத்துப் பெண்ணின்பத்தால் வரும் கேட்டை விளக்கினாள் விசயை. ,

“நாகத்தால் விழுங்கப்பட்ட நகைமதிக் கடவுள் போலப் போகத்தால் விழுங்கப்பட்டுப் புறப்படான் புன்சொல் நாணான்

(சீ. சி. 2612)

கணவன் சச்சந்தனின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைத்து சீவகனுக்கு அவள் பின்வருமாறு அறிவுரை வழங்கினாள்.

“வாழ்நாள் எவ்வளவு என்று யாராலும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. இன்பத்தில் மயங்கிக் கருந்தலை வெண் தலையாய் மூப்பதற்கு முன்னர் துறவு மேற்கொண்டு தவம் செய்ய வேண்டும்.”

கருந்தலைகள் வெண்தலை களாய்க் கழியுமுன்னே அருந்தவமும் தானமும் ஆற்றுகின்றே கண்ணீர்

(சீ. சி. 2619)

“இனிய பாற்சோற்றை நாளெல்லாம் பொற்கலத்தில் விரும்பி உண்போர் பின்பு ஒரு காலத்தில் அல்லல்பட்டு கீரையாவது கொட்டிக் கொடுங்கள் என்று இரந்து நிற்பார். அதனால் செல்வம் நிலையில்லாதது என்பதை அறிந்து வாழ்வாயாக!”

பாலடிசில் மகளிர் ஏந்த நாள்வாயும் பொன்கலத்து நயந்துண் டார் அல்லல் அடையவட(கு) இடுமின்ஓட்(டு) அகத்தென்ற யில்வார்க் கண்டும்செல்வம் நமரங்காள் நிணையன்மின் .செய்தவமே நிணைமின் கண்டீர்

(சீ. சி. 2623)

சீவகனுக்கு மேலும் பல அறவுரைகள் வழங்கிய பின்னர் விசயையும், சுந்தையும் தவப்பள்ளியைச் சென்றடைந்தனர். பம்மை என்பவள் அதை நடத்தி வந்தாள். துறவின் கடுமையைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தாள் அவள்.

“நிறைந்த தவம் என்பது விறகிலே பற்றிய நெருப்புப் போலக் கொடியது. அதை அனைவராலும் பின்பற்ற இயலாது. எனவே தவத்தை விடுத்துத் தானத்தை இம்மண்ணில் விதைத்து ஒழுக்கமாகிய நீரைப் பெய்து வந்தாலே போதும். அது வானுலக இன்பத்தை நல்கும்.”

ஆனால் துறவு மேற்கொள்வதில் இருவரும் உறுதி காட்டினார்கள். எனவே விசயை, சுந்தை ஆகிய இருவரின் பாதங்களைப் பாலினால் கழுவி வெண்மையான மெல்லிய கோடித்துகிலால் மார்பினை இறுக்கிக் காட்டினார்கள். உடலிலிருந்த மலர் மாலைகளையும் அணிகலன்களையும் எடுத்து எறிந்தனர். இருவருக்கும் வெள்ளைத் துகிலை அணிவித்துக் கிழக்கு நோக்கி அமருமாறு செய்தனர். பின்னர் அவர்களின் கருங்கூந்தலைக் கைகளினால் பறித்தனர். அதன் பின்னர் உலகத்திற்கும் தங்களுக்கும் எவ்விதப் பற்றும் உறவும் இல்லையென்று உணர்ந்து புகழ்ச்சிக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் வேறுபாடு அறியாத உயர்ந்த நிலைக்கு இருவரும் சென்றனர்.

மகாராணி விசயை தவம் மேற்கொண்ட விதம் கேட்டு நாம் வியப்புற்றோம். பின்னர் சீவகன் தன் துறவு பற்றி நம்மிடம் கூறினான். அப்போதே அவன் உருவம் நம் கனவுலகிலிருந்து மெல்ல மெல்ல மறையத் துவங்கி இருந்தது. நமது பயணத்தின் அடுத்த கட்டம் வந்து விட்டது என்று நம் உள் மனம் உணர்ந்தியது.

“ஒருநாள் இன்னுயிர்த் துணைவியருடன் சோலைக்கு இனிது பொழுது போக்கச் சென்றிருந்தேன். அப்போது நான் கண்ட காட்சி என் அறிவுக் கண்ணைத் திறந்தது. எழுத்தாளரே!” என்றான் சீவகன்.

ஒரு பெண் குரங்கின் ஊடலைத் தீர்க்க ஆண் குரங்கு பலாப்பழம் ஒன்று பறித்துச் சளைகளை எடுத்துத் தந்தது. பெண் குரங்கு தின்பதற்கு முன் அதனினும் உரிமை உடைய தோட்டக் காவலன் அதைத் துரத்தி விட்டு பலாவைத் தன் மனைவிக்குத் தந்தான்.

“இந்தக் காட்சி என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது, எழுத்தாளரே! கட்டியங்காரன் கையில் இருந்து நான் எடுத்துக் கொண்ட ஆட்சி நாளைக்கு யாருக்கோ என்ற எண்ணம் தோன்றியது. வலியார் எளியோரை அடித்து நொறுக்குவதும், உடமையைச் சூறையாடுவதும் தான் இயற்கையோ என்று சிந்தித்தேன்.” என்று சீவகன் குரல் கம்மினான்.

நமது சொப்பனம் கலையத் துவங்கி இருந்தது. சீவகன் உருவமே சரியாகப் புலப்படவில்லை. புகை போல அவன் தோற்றமளித்தான்.

பொருள் கை மாறும். வலிமையே வெல்கிறது! இந்த இரண்டு சால்வத உண்மைகளும் சீவகனுக்கு விரக்தியைத் தந்தன. ஆசான் அச்சநந்தி அடிக்களிடம் அவன் விளக்கம் கேட்டான்.

“பொருளுக்கு அழிவு இல்லை. ஆனால் உடமை என்ற கோட்பாடுக்கு அழிவு உண்டு. எல்லாம் தனது உடைமை என்ற பற்றுள்ளம் நீங்க வேண்டும்; எதையும் நாமே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற பேராசை தவறு. வலிமைதான் வெல்லும் என்ற நியதியை மாற்றி அனைவரும் வாழ வேண்டும் என்ற சிந்தனை தோன்ற வேண்டும். எளியோரை வலியோர் வாட்டுவது ஒழிய வேண்டும். அவரவர் தத்தம் உரிமையோடு வாழ வழி வேண்டும்.” என்று உணர்த்தினார் அடிகள்.

“உயர்ந்த இடத்தில் பிறத்தல் முன்வினைப் பயன். பொருளற்ற ஏழைகளின் துயர் நீக்கிச் அவர்களுக்கு உணவளித்தால் அதுவே சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். உயிரினங்களிடம் அன்பும் மது மாமிசத்திடம் வெறுப்பும் செலுத்தி வாழ்ந்தால் விண்ணும் மண்ணும் நம் காலடியில் வந்து பணியும். நம் வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக இருந்த நட்பு மற்றும் தியாகங்கள் ஆகியவற்றுக்கு வணக்கங்கள் செலுத்தி வாழ வேண்டும்!” என்று உணர்ந்தான் சீவகன்.

“ஒவ்வொரு ஆண்மகனின் வெற்றிக்கும் பின்னால் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். தாய் விசயமாதேவியைக் கொண்டும், மனைவி காந்தருவதத்தைக் கொண்டும் அதை நான் உணர்ந்தேன், எழுத்தாளரே! என் மனைவியர் இப்பொழுது என் சிறுவர்களின் அன்னை யர்கள். அவர்கள் முன்னிலும் பெருமை உடையவர்கள். அழகால் என்னைக் கவர்ந்த அவர்கள் தாய்மை என்ற தியாகத்தால் இப்போது உயர்ந்திருக்கிறார்கள்!” என்று தெளிவுரை கூறினான் சீவகன்.

நமது மாயாவிநோதச் சொப்பனத்தில் இப்போது சீவகன் கிட்டத்தட்ட மறைந்தே போயிருந்தான். அவனது உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை நாமாகத்தான் புரிந்து

கொண்டோம்.

“தனி மனிதச் சுதந்திரம் பறிபோவதே பதவியின் விலை! மற்றவர்களுக்காவே வாழ வேண்டியது தான் பதவியின் தண்டனை. எனவே பொறுப்பை ஏற்கக் காத்திருக்கும் இளைய தலைமுறைக்கு வாழ்த்துக் கூறி வழி விட வேண்டியது நம் கடமை, எழுத்தாளரே!” என்றான் சீவகன்.

சீவகன் கூறியது நம் காதுகளில் மிக மெலிதாக ஒலித்தது. அவன் உருவமோ சுத்தமாக மறைந்தே விட்டது. அவனோ தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே போனான்.

“கைப்பொருள் கொடுத்தாவது கல்வியைக் கற்க வேண்டும். கல்வி தான் நமக்குக் கண். அதுவே மெய்ப்பொருள் விளைவிக்கும்; துன்பத்தில் துணையாக அமையும்.”

கைப்பொருள் கொடுத்துங் கற்றல் கற்றபின் கண்ணு மாக்கும் மெய்ப்பொருள் விளைக்கும்..

“துறவு வெளிவேடமல்ல! உள்ளத் துறவே உண்மைத் துறவு! சடைவளர்த்துக் காட்டில் வாழ்ந்து குளத்தில் மூழ்கி எழுகிறது கரடி, எனினும் அதன் பிறப்பொழியவில்லை.”

நீட்டிய சடையுமாகி நீர்மூழ்கி நிலத்தில் சேர்ந்து காட்டிடை கரடி போகிக் கயம் மூழ்கிக் காட்டின் நின்றது

பொன், பொருள், மண், அரசரிமை உள்ளிட்ட அனைத்தையும் துறந்து, உறவுகளையும் விடுத்து பற்றற்ற மனநிலையில் தவத்தை மேற்கொள்ளப் புறப்பட்டு விட்டான் சீவகன் என்பது நமக்குப் புரிந்தது. அவனுக்கு நாம் மானசீகமாக விடை கொடுத்தோம்.

LD துரை மாவட்டம் அரிட்டாப்பட்டி குன்றுகளின் காற்றோடு காற்றாகச் சீவகன் சென்று மறைந்தான். நாம் கனவிலிருந்து விழித்தோம்.

வளையாபதியும், ஆளுருட்டி மலையும் நம்மை வா,வாவென்று அழைத்தன.

நம் கண் முன் விரிந்தது அக்னி ஆற்றுச் சமணம்!

(மேலும் வளரும்)

பார்வை

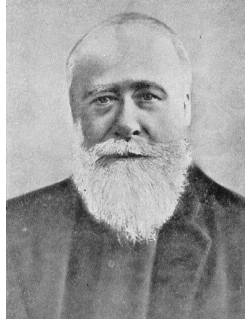
தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், தமிழ்நாடு அரசு

அடிக்குறிப்புகள்

சிந்தாமணியின் சிறப்பு

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கும் பெருங்காப்பியத்திற்குரிய உறுப்புகள்! இவை அனைத்தும் சீவக சிந்தாமணியில் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்து, சித்த சரணம், அருக சரணம், சாது சரணம், தன்ம சரணம் ஆகிய பகுதிகளும் சிந்தாமணியின் சிறப்பு.

கனடாவில் பிறந்து கிறிஸ்தவ சமய போதகராகத் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து 40 ஆண்டு காலம் தமிழுக்குச் சேவை

செய்தவர் ஜி. யு. போப். திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் ஆகிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் அவர். “தமிழ்க் கவிஞர்களின் இளவரசன்!” (He is a Prince among the Tamil Poets) என்று திருத்தக்கத் தேவரை ஜி.யு. போப் பாராட்டியுள்ளார். கிரேக்க காவியம் இலியட், ஓடிசிக்கு நிகரான காப்பியம் சீவக சிந்தாமணி என்றும் அவர் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

சைவரான நச்சினர்களியார் சிந்தாமணிக்கு உரை எழுதியுள்ளது மேலும் சிறப்பு.

பந்தாட்டம்

பந்தாட்டம். பெண்கள் மட்டும் ஆடும் ஆட்டம் என்றே இலக்கியங்கள் சித்தரித்துள்ளன. பந்துகள் வெண்மை, கருமை, செம்மை என்னும் பல வண்ணப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்படுகின்றன. பூப்பந்துகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பந்தாட்டம் ஆடும் பெண்ணின் கைகேகை பந்தில் ஏற்படுத்தும் வரிகளைக் கண்டு நாயகியின் குணங்களைக் கண்டறிந்து அவளின் உருவத்தை வரைந்த கலைநயமும் சிறப்பும் உண்டு. .

பந்தாட வீட்டின் முற்றம், கன்னிமாடம் ஆகியவற்றைத் தேர்வு செய்வது வழக்கம். சீதை பந்தாடியது கன்னிமாடத்தில் தான் என்பதை உறுதிசெய்யும் வகையில் இராம நாடகத்தை இயற்றிய அருணாச்சல கவிராயர்

“கன்னி மாடந்தன்னில் முன்னே நின்றவர்

யாரோ இவர் யாரோ என்ன பேரோ?”.

என்று பாடினார்.

வசந்தவல்லி பந்தாடும் அழகினை, “காதுக் குழையும், கண்ணுக்கெண்டையும் புரண்டு புரண்டு ஆடின. குழல் மேகத்தில் இருந்த வண்டுகள் கலைந்தோடுவது கண்டு காமன் வில்லுப் புவில் இருந்த வண்டுகளும் ஓடின..” என்று குற்றாலக் குறவஞ்சியில் கூறியுள்ளார் திருக்கூடராசப்பக் கவிராயர்.

போரில் தோற்ற மன்னர்களை இழிவுபடுத்தும் வகையில் வெற்றிபெற்றவர்கள் தோற்றவரின் மதில் மீது பெண்களை வைத்துப் பந்துகளை வீசியுள்ளதாக திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. .

மதில்மேல் வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்

பொருநரைத் தேய்த்த போரரு வாயில்..

சிறிலக்கியங்கள், பேரிலக்கியங்கள் அனைத்திலும் பயன்படுத்தப்படும் பந்தாட்டமுறை நடன அசைவுகளுடன் அமைந்துள்ளன.

ஒருவர் ஆடுவது சங்ககாலப் பந்து விளையாட்டு. மூன்று பெண்கள் அமர்ந்து பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு காயை வீசி ஆடுவது தமிழ்நாட்டு மகளிர் விளையாட்டான அம்மாணை.

அம்மாணை அண்மைக்காலம் வரையில் வெகுவாக விளையாடப்பட்டு வந்தது. இன்றைய இணைய உலகில் கிராமங்களில் கூட இது குறைந்து வருகிறது. கவிதை புணையும் அறிவுப்பூர்வமான அமைப்புடையதாக இருந்ததால் அம்மாணையும் இலக்கிய வடிவம் பெற்றதே!

. கவிஞர் கண்ணதாசன் தன் திரையிசைப்பாடல் ஒன்றில்,

பறக்கும் பந்து பறக்கும் அது பறந்தோடி வரும் தூது

சிரிக்கும் அழகு சிரிக்கும் அது சிரித்தோடி வரும் மாதா.”

என்று பந்தை வைத்துத் தூது பாடியிருப்பார்.

பத்தி
வேணுமாதவன்

venumadhavan2022@gmail.com

ஆய்வறிஞர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி 2021ஆம் ஆண்டிற்கான வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல் விருதைப் பெறுகிறார் என்று கனடா இலக்கியத் தோட்டம் அறிவித்துள்ளது.

“கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக, வரலாறு, மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, அரசியல், சமூகம் எனப் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்து வேங்கடாசலபதி தொடர்ச்சியாக எழுதிவருகிறார். தற்போது சென்னை வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

நிறுவனத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ள இவர், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறு ஆகியவற்றை வெளிநாட்டினரிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். இவர் கணிசமான

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

திருக்குறள் எண் : 90 / அதிகாரம்: 9 / விருந்தோம்பல்

விளக்கம் :

மலர்களிலேயே மென்மையான மலரான அனிச்சம் முகர்ந்துபார்த்தால் வாடக்கூடியது; அதைப்போல முகம் மலராமல் பார்வை வேறுபட்டாலே விருந்தினர் வாடிவிடுவர்.

மொழியாக்கங்களையும் செய்திருக்கிறார். சிகாகோ, பேர்க்லி, டொராண்டோ, நியூசீலாந்து பல்கலைக்கழகங்களில் தன் முக்கிய ஆய்வுகள் குறித்துச் சிறப்புரை ஆற்றியிருக்கிறார். வருகைதரு பேராசிரியராக ஹார்வர்டு, சிகாகோ பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார். தொடர்ந்து இருமொழி அறிஞராகத் தீவிரமாகவும் காத்திரமாகவும் இவர் இயங்கிக்கொண்டிருப்பது தமிழுக்குப் பெருமை எனத் தனது விருதுக் குறிப்பில் அவ்வமைப்பு தெரிவித்துள்ளது.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடான கனடாவில் கடந்த 21 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இயங்கிவரும் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், இலக்கியத்திற்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் வாழ்நாளில் பெரும் பங்காற்றி வந்திருப்பவர்களை அடையாளம்கண்டு ஆண்டுதோறும் வழங்கிவரும் ‘இயல்’ விருது, பன்னாட்டுத் தமிழ்ச் சமூகத்தால் மதிப்புமிக்க அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ள ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

விருது பெற்ற சலபதிக்குத் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் ஸ்டாலின் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியுள்ளார். தவிரவும், இதுவரையில் எந்த ஆய்வாளருக்கும் இல்லாத அளவிற்குச் சலபதிக்கு இணையவெளியில் ஏராளமானோர் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். அவற்றுள் இந்திரனின் வாழ்த்தும், ஜெயமோகனின் வாழ்த்தும், எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் வாழ்த்தும் நினைவில் நிற்கின்றன.

பாரதி, புதுமைப்பித்தன் ஆய்வுகளில் தம்மைக் கரைத்துக்கொண்டவர் சலபதி. அவரது விரலிடுக்கினின்றும் எந்த வரலாறும் விடுபட்டதேயில்லை. புனைவின் வசீகரத்துடன் ஆய்வுச் செய்திகளை முன்வைத்தவர் அவர். அவரது ஆய்வுகளுக்கு நான் வாசகன் மட்டுமல்ல, ஒரு ரசிகனும் கூட. படைப்புமனம் கொண்ட நண்பர் சலபதிக்குப் புதிய மரபாக இந்த வாய்ப்பில் என் மனம் கனிந்த வணக்கம்.

■ ■

முதல் இந்நிதி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் உயிர்த்தியாகம் செய்த இருவரில் முதல் தியாகியான நடராசனின் வரலாற்றை ‘நடராசன் புகழுடம்பு எய்திய கதை’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வறிஞர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி எழுதிய கட்டுரை குறித்து நான் ஏற்கெனவே இந்தப் பத்தியில் தொடர்வினையாற்றியிருந்தது உங்களில் பலருக்கும் நினைவிருக்கலாம். “இதுவரை பலரும் அறியாத நடராசனின் விரிவான வரலாற்றுச் செய்திகள் அடங்கிய ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதிய சலபதி அக்கட்டுரையின் இறுதியில் ‘நடராசனை அடுத்து, இரண்டு மாதங்களிலேயே தியாகியான தாளமுத்துவின் கதையை இனிமேல்தான் எழுத வேண்டும்’ என்று எழுதியிருந்தார். அது தொடர்பான வினா ஒன்றை எழுப்பிய நான் “ஈகியர் இருவர் வாழ்விலும் மரணத்திலும் ஒளிந்திருக்கும் செய்திகளை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தி அவர்களின் இறவா வாழ்வுக்கு

ஆய்வாளர் எவரேனும் மேலும் பெருமை சேர்க்க வேண்டும்' எனக் கேட்டிருந்தேன். எனது விண்ணப்பத்திற்குச் சலபதியே செவிமடுத்து, 'தியாகியானார் தாளமுத்து' என்று இன்னோர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார்.

அந்தக் கட்டுரையில் " நடராசன் - தாளமுத்து என்ற இரட்டைப் பெயர்கள் தமிழுணர்வு கொண்டோரின் மனத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றவை. ஆனால், அவர்களைப் பற்றி அதிக விவரங்கள் தெரியாத நிலையே இருந்தது. 'நடராசன் புகழுடம்பு எய்திய கதை' என்னும் கட்டுரை வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து தாளமுத்து பற்றிய புதிய செய்திகளுடன் இக்கட்டுரை அமைகின்றது" என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அக்கட்டுரையின் சுருக்கம் வருமாறு:

"பள்ளிகளில் கட்டாய இந்நிக்கு எதிரான மொழிப் போராட்டத்தில் (1937-39) முதல் களப்பலியான ல.நடராசனுக்கு அடுத்து, இரண்டு மாதங்களில் தாளமுத்து என்ற இளைஞரும் தியாகியானார்.

'1939 பிப்ரவரி 13இல் சிறைப்பட்ட தாளமுத்துவுக்கு பதினெட்டு நாட்கள் கழித்துக் கடுமையான வயிற்றுப்போக்கு ஏற்பட்டது. அவருக்கு வந்த நோய் அமீபாவினால் உண்டாகும் சீதபேதி என்று சிறைமருத்துவர்கள் முடிவுசெய்தனர். அடுத்த நாள் சளியும் குருதியும் கலந்து பதின்மூன்று முறை வயிற்றுப்போக்கு ஏற்பட்டது. மூச்சிரைப்பும் இருந்தது. மார்ச் 10 ஆம் தேதி அவருடைய நிலை மோசமடைந்தது. இரவில் பத்து முறையும் காலையில் பத்து முறையுமாகப் பன்னிரண்டு மணி நேரத்தில் இருபது முறை சளியும் ரத்தமும் கலந்து பச்சை நிறத்தில் கழிந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் கழியும்முன் வயிற்றுப்பிசைவுடன் கடும் வலியில் தாளமுத்து துடித்தார்.

உடனே, சென்னை பொதுமருத்துவமனைக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டு, மதியம் 1:35-க்கு அங்கு உள்நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்டார் தாளமுத்து. பிற்பகல் 1:45 மணிக்குக் கடும் மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டது. அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் தாளமுத்துவின் உயிர் பிரிந்தது.

தாளமுத்து எப்படிக்க காலமானார், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு உரிய நேரத்தில் தகவல் சென்றதா, எப்போது பொது மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார், என்ன மருத்துவம் பார்க்கப்பட்டது, சிறையில் சுகாதார நிலைமை என்ன முதலான கேள்விகள் சட்டமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், நடராசன் இறந்தபோது நிகழ்ந்ததைப் போன்ற காரசாரமான விவாதங்கள் நிகழவில்லை. முதல் களப்பலிக்குக் கிடைத்த கௌவரம் என்றே அதைக் கொள்ளலாம். நீதிக்கட்சியின் பெருந்தலைவர் ஏ.டி.பன்னீர் செல்வம், பழம்பெரும் இதழாளர் டி.எஸ்.

சொக்கலிங்கம், அப்துல் ஹமீது கான், டி.வி.ராமசாமி, கே.வி.ஆர்.சாமி, மெஹ்பூப் அலி பேக் ஆகியோர் துணைக் கேள்விகள் கேட்டனர்.

அரசாங்கம் மேலதிக விவரங்களைக் கேட்ட நிலையில், சிறைக் கண்காணிப்பாளர் தம் மேல் எந்தக் குற்றமும் இல்லை என்பதை நிறுவும்வகையில் விளக்கம் அளித்தார். சிறையின் சுகாதார நிலைமையைப் பற்றி எந்தப் புகாரும் வரவில்லை என்றதோடு நிலலாமல், இந்நி எதிர்ப்புப் போராட்டக் கைதிகள் சிறை அதிகாரிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்காமல் முரண்டுபிடிக்கின்றனர் என்று அவர்கள் மீதே புகார் கூறினார். உடல்மெலிவும் ரத்த சோகையும் உடல்வாகுக்கு உரியதைவிட ஏழெட்டு கிலோ குறைவான எடையும் கொண்டவரான தாளமுத்துவுக்கு நோய் எதிர்ப்பாற்றல் குறைவு என்று இறந்துபோன தாளமுத்து மீதே பழி சுமத்தினார்.

மருத்துவ அறிக்கைகளை வழிமொழிந்து முதல்வர் ராஜாஜி கொடுத்த பதில்களில் ஏளனம் இழையோடியது. தாளமுத்து நோய்வாய்ப்பட்டதற்குப் போராட்டத்தலைவர்கள் அக்கறை கொண்டார்களா என ஓர் உறுப்பினர் வினவியதற்கு, இல்லை என்ற பதில் கேள்வியிலேயே தொக்கி நிற்கவில்லையா என்று பதிலளித்தார் ராஜாஜி. தாளமுத்துவின் மறைவு வெளியுலகில் ஏற்படுத்திய உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்கு முற்றிலும் மாறான உணர்வுநிலையே சட்டமன்றத்தில் வெளிப்பட்டது.

மாலை ஆறு மணிக்குப் பொதுமருத்துவ மனையிலிருந்து புறப்பட்ட இறுதி உணர்வலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கலந்துகொண்டனர். தாளமுத்துவின் முதிய பெற்றோரும் இளம் மனைவியும் அழுது புரண்ட காட்சி அனைவரையும் கலங்கவைத்தது. மறியல் களமான இந்நி தியலாஜிக்கல் பள்ளியைத் தாண்டி ஊர்வலம் சென்றபோது, பேராரவாரம் ஏற்பட்டது. மூலக்கொத்தளம் இடுகாட்டில் நடராசனின் சமாதிக்கு அடுத்து தாளமுத்து புதைக்கப்பட்டார். அண்ணா, என்.வி.நடராசன், பாசுதேவ் ஆகியோர் உணர்ச்சிமிகு இரங்கல் உரையாற்றினர். 'தோழர்கள் நடராஜன், தாளமுத்து மரணத்தை எனது அண்ணன், தம்பி இறந்தனர் என்றே கருதுகிறேன்' என்று உணர்ச்சி பொங்கக் குறிப்பிட்டார் அண்ணா.

முதல் இந்நி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் ஆவணபூர்வமான முழுவரலாறு 80 ஆண்டுகள் கழிந்தும் இன்னும் எழுதப்படவில்லை. அந்த வரலாற்றை எழுதுவது நடராசன் - தாளமுத்து தியாகத்துக்குச் சிறந்த அஞ்சலியாக அமையும்."

சலபதியின் இந்நி விழைவு இயன்ற விரைவில் ஈடேறட்டும்; திராவிட இயக்க மொழிவரலாறு முழுமை பெறட்டும்!

பத்தியாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர், ஊடகவியலாளர்

நடராசன் - தாளமுத்து

நாம் கற்றுக்கொள்ள நிறைய இருக்கின்றன

வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தைக் குறிப்பதாகும். மேம்பாடு என்பது சமூகம் அடையும் வாழ்க்கை நிலையைக் குறிப்பதாகும். அடைந்த வளர்ச்சியை வைத்து மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் மேம்பாடு அடைந்து விட்டார்களா என்பது தான் பிரதானக் கேள்வி. 7 சதவிகிதம் 8 சதவிகிதம் பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாட்டில் 80 கோடி மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பு பொது விநியோகக் கடைகளில் விலையில்லா அரிசி, பருப்பு, கோதுமை, கொடுத்து உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறும் போது, நாட்டின் ஏழைமக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் எப்படி இருக்கின்றது என்பது புரியவில்லையா?

சமீபத்தில் ஒரு பொது விவாதத்தினை ஒரு தொலைக்காட்சியின் வாயிலாகப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்த விவாதம் “அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மாடல்” எது என்ற தலைப்பில் நடைபெற்றது. அது அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களின் உரையாடலாகவே இருந்தது. அந்த விவாத மேடையில் ஒருவர் மட்டும் ஓய்வு பெற்ற IAS அதிகாரி. அந்த விவாதம் முழுமையும் கேட்டதில் எனக்குப் பல கேள்விகள் எழுந்தன. முதல் கேள்வி ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுப்பாதையை நிர்ணயிப்பதில் அறிவு ஜீவிகளின் பங்கு என்ன? அனைத்தும் கட்சிகளே முடிவு செய்துவிடுகின்றனவா? இப்படிப்பட்ட விவாதங்களில் ஏன் பொதுக் கருத்தாளர்களின் கருத்துக்கள் கேட்கப்படுவது இல்லை.

இரண்டாவதாக எந்த விவாதத்தினையும் தொடங்கும்போது அந்த விவாதப் பொருளில் உள்ள வரையறைகளை தெளிவாக விளக்கிடாமல் விவாதம் செய்வது எந்த வகையில் அறிவார்ந்த செயல்பாடு என்று நமக்குப் புரியவில்லை. ஒன்று முதலில் வளர்ச்சி என்பது என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டுள்ளோமா? அதேபோல் வளர்ச்சி என்ற சொல்லை மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை. மேம்பாடும் சேர்த்தே பயன்படுத்துகின்றோம். வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் என்னென்ன? இதை தெளிவுபடுத்திவிட்டால் விவாதத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு எளிதாக இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல இந்தச் சொற்களை நாம் எப்படி நம் சமூகத்தில் பயன்பாட்டில் வைத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பொருத்தேதான் இந்த விவாதத்தை

புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு சொல் சாதாரண நிலையில் பொதுமக்கள் பார்வையில் எப்படிப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பது மிக முக்கியமானது. அடுத்து அதே சொல் அறிவுசார்ந்த விவாதத்தில் எப்படி வரையறையாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும், அதே சொல் உயர்நிலை ஆய்வுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றபோது எப்படி நுணுக்கச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து விவாதிக்கின்றபோது ஒரு அறிவார்ந்த விவாதத்தில் ஒரு தெளிவு பிறக்கும். அப்படி இல்லை என்றால் கூடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு கலைந்து செல்ல முடியுமே தவிர அந்த விவாதத்திலிருந்து நம் செயல்பாடுகளுக்குப் பயன்படும் தெளிவினைப் பெற இயலாது.

அடுத்து அறிவுசார்ந்த ஆய்வு விவாதங்களை நம் அரசியல்வாதிகள் பங்கேற்கும் விவாத மேடைகளில் நம் போன்ற நாடுகளில் கேட்பதற்கான சாத்தியக் கூறு இருக்கின்றதா? என்பதும் நமக்கு எழும் வினா? ஒரு காலத்தில் அரசியல் என்பது அறிவுசால் சான்றோர்களாலும் கொள்கை கருத்துசார் பற்றாளர்களாலும் தரவுகளின் அடிப்படையிலும், கொள்கைகள் அடிப்படையிலும் விவாதங்கள் வைக்கப்பட்டன. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு அது பாராளுமன்றமாக இருந்தாலும், சட்டமன்றமாக இருந்தாலும், பொது விவாதங்களாக இருந்தாலும் மேற்கோள் காட்டக்கூடிய அளவுக்கு பொருள்பட்ட விவாதங்களாக இருந்தன. அதன் அடிப்படையில் தான் பொதுமக்கள் அரசியல் தெளிவு ஏற்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் அரசியல் செயல்பாட்டினை வடிவமைத்துக் கொண்டன.

அப்போது அரசியல் கட்சிகள் நடத்திய அத்தனை செயல்பாடுகளிலும் சாதாரண மனிதர்களால்

பங்கேற்க முடிந்தது. அரசியலில் போராட முடிந்தது. போராட்டத்தின் மூலம் அரசியல் விழிப்புணர்வும் தெளிவும் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுத்த முடிந்தது. அன்று அரசியல் வாழ்வு செயல்பாடு அனைத்தும் எளிமையாக இருந்தன. கருத்துக்கள் உயர்வாக இருந்தன. அரசியல் மக்களுக்கானதாக இருந்தது. அது கண்ணியமானதாகவும் இருந்தது. ஆனால் இன்று கொள்கை தரவுகள் அனைத்தும் புறம் தள்ளப்பட்டு முழுக்க முழுக்க கட்சியின் நலம் சார்ந்து, ஆதாரமற்ற செய்திகளைப் பரப்புவதற்கு புனைவுகளை ஏற்படுத்தி மக்களை மூளைச்சலவை செய்து ஏமாற்றுவது என்பதை திறமையாக்கி அரசியலை சேவையிலிருந்து வெளியேற்றி வாழ்வாதாரமாகவும், லாபம் ஈட்டுகும் கலாச்சாரமாகிவிட்டது. இதில் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு.

இன்று அரசியலுக்கு தேவைப்படுவது பணம்; அதை திரட்டத் தேவைப்படுவது அதிகாரம்; அதிகாரத்தை அடைவதற்குத் தேவைப்படுவது அரசியல். மூலதனமிட்டு வணிகத்தில் லாபம் ஈட்டுவதுபோல், அரசியலில் பணம் போட்டு, மக்களிடம் வாக்குகளை வாங்கி அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதை முறைமையாக்கிக் கொண்டுவிட்டன நம் அரசியல் கட்சிகள். கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் அற்ற அரசியலில் மக்களை கவர்ந்திழுக்கத் தேவை உணர்வுமிக்க கருத்தாக்கங்கள். இந்த கருத்தாக்கங்கள், கதைகள், புனைவுகள், போலித் தரவுகள் அனைத்தும் தொழிற்சாலைபோல் உருவாக்கப்பட்டு அவைகளை சமூக வலைத்தளங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆட்களை அமர்த்தி அவர்கள் மூலம் கைபேசி வைத்திருப்போர் அனைவரையும் அடையச் செய்கின்றனர்.

இந்த சமூக ஊடகங்கள் என்பது சமூக ஊடகமாகச் செயல்படாமல் ஒரு லாபம் ஈட்டுகும் கம்பெனி போல் ஆட்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்து கருத்தைப் பரப்புகின்றனர். அது இன்று பெரிய வணிகமாக மாறிவிட்டது. திறன் உள்ளவர்கள் இந்த புனைவுகளுக்குள் சிக்குவதில்லை. மிகச் சாதாரண மனிதர்கள் தங்களிடம் வரும் செய்திகளை படித்து அச்ச வடிவில் எது வந்தாலும் நம்பும் மனோபாவம் கொண்டவர்களாக இருப்பதால், அவர்களைக் குறிவைத்து பணி செய்து வெற்றி பெறுகின்றனர் அரசியல்வாதிகள்.

சமூகப்பார்வையற்ற மனிதர்களின் கையில் இந்தத் தொழில் நுட்பம் கிடைக்கும்போது அது வணிகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது இயல்புதான். இவற்றை எல்லாம் அறிந்துதான் மக்களை உண்மையின் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வைக்க வேண்டும் என்று உண்மையை சத்தியமாகவும், கடவுளாகவும் சித்தரித்து மக்களிடம் கொண்டு சென்றார் மகாத்மா காந்தி. ஆனால் இன்றைய நிலை இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட எதிர்மறையில் உண்மையற்று, அறமற்று அனைத்து அமைப்புக்களையும் இயங்க வைத்துவிட்டனர் நம் மக்கள். ஒரு சமூகம் ஒட்டுமொத்தமாக அறம் இழந்த நிலையில் செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளது. இதைவிட

மிக முக்கியமாக அறவழி வாழ்க்கை என்ற புரிதலோ, உணர்வோ அற்று நம் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்படித் தயாராகும் சமூகத்தின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கப்போகிறது என்று சிந்தித்தால் மிகப்பெரிய சோகம் நம்மைக் கவ்விக் கொள்ளும்.

இந்தச் சூழலைத் தான் தொழில்நுட்பத்தை வைத்து அரசியல் விளம்பரக் கம்பெனிகள் மிகப்பெரிய வணிகத்தினைச் செய்கின்றன. நாம் நம் சமூகத்தை தொழில் நுட்பத்தை வைத்து இயக்குகின்றோம். இதன் அடிப்படை யை வைத்துத்தான் அரசியலுக்குள் விளம்பரக் கம்பெனிகள் வந்து, அரசியல் கட்சித்தலைவர்களிடம் உங்கள் பிம்பத்தை நான் சிறப்பாக உருவாக்கி மக்களை உங்கள் பக்கம் ஈர்க்க வைத்து தேர்தலில் வெற்றிபெற வைக்கிறேன் என்று கூறி தலைவர்களின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி கோடிக்கணக்கில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு தலைவர்களைப் பற்றிய கருத்துகளை உருவாக்கி மக்களிடம் பரப்புகின்றனர். இந்த விளம்பரங்கள் எந்த உண்மையையும் தரவுகளையும் வைத்து செய்வது கிடையாது. தலைவர் பற்றி கருத்தாக்கங்களை உருவாக்கி

இன்று அரசியலுக்குத் தேவைப்படுவது பணம்; அதை திரட்டத் தேவைப்படுவது அதிகாரம்; அதிகாரத்தை அடைவதற்குத் தேவைப்படுவது அரசியல். மூலதனமிட்டு வணிகத்தில் லாபம் ஈட்டுவதுபோல், அரசியலில் பணம் போட்டு, மக்களிடம் வாக்குகளை வாங்கி அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதை முறைமையாக்கிக் கொண்டுவிட்டன நம் அரசியல் கட்சிகள்.

புனைந்து வீச்சு அதிகமாக்க நுணுக்கங்களை இணைத்து சமூக ஊடகங்கள் வழியாகப் பரப்புவது. அவ்வளவுதான். இதே பணியைத்தான் நம் அச்ச ஊடகங்களும், காட்சி ஊடகங்களும் செய்து கொண்டுள்ளன. வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தைக் குறிப்பதாகும். மேம்பாடு என்பது சமூகம் அடையும் வாழ்க்கை நிலையைக் குறிப்பதாகும். அடைந்த வளர்ச்சியை வைத்து மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் மேம்பாடு அடைந்து விட்டார்களா என்பது தான் பிரதானக் கேள்வி. 7 சதவிகிதம் 8 சதவிகிதம் பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாட்டில் 80 கோடி மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பு பொது விநியோகக் கடைகளில் விலையில்லா அரிசி, பருப்பு, கோதுமை, கொடுத்து உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறும் போது, நாட்டின் ஏழைமக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் எப்படி இருக்கின்றது என்பது புரியவில்லையா?

2011 ஆம் ஆண்டு எடுத்த புள்ளி விபரங்களும், 2019-20ல் எடுத்த புள்ளி விபரங்களும் ஒருசில

செய்திகளை நமக்குக் கொண்டு வந்து தருகின்றன. இந்தியக் கிராமங்களில் வசிக்கும் குடும்பங்களில் 90% எந்த வித நிலைத்த வருமானமும் அற்று வாழ்கிறார்கள். 5.37 மில்லியன் குடும்பங்கள் நிலமற்ற ஏழைகளாக அங்கு வாழ்கிறார்கள். 6.89 மில்லியன் குடும்பங்களை ஆண் துணையின்றிப் பெண் தலைமைதாங்கி நடத்துகிறார்கள்.

49% மக்கள் கிராமங்களில் வறுமையின் பல்முனைத் தாக்கத்திற்கு ஆட்பட்டிருக்கின்றார்கள். 51.4% மக்கள் உடல் உழைப்பில் பணம் ஈட்டி வாழ்க்கையை நடத்தும் சூழலில் இருக்கின்றார்கள். 23.73% மக்கள் ஒரு அறை கொண்ட குடிசையில் தான் வாழ்கின்றார்கள். இந்தப் புள்ளி விபரங்களைத் தந்தது அரசாங்கம்தான். இந்தச் சூழலை ஒரு மக்களாட்சி அரசு எளிதாகக் கடந்து விடமுடியாது. ஆகையால்தான் அரசாங்கம் 3 ட்ரில்லியன் ரூபாய் ஊரக மேம்பாட்டுக்குச் செலவிடுகிறோம் என்று கூறுகிறது. இந்த நிதி குறைவான நிதி அல்ல. இவ்வளவு நிதியைச் செலவழித்தும் கிராமங்கள் எப்படி இருக்கின்றன, மக்கள் வாழ்க்கைச் சூழல் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய ஓர் ஆய்வு நடத்தியது மத்திய அரசு.

112 முக்கிய கிராம மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளில் அதாவது சமூக மேம்பாட்டுக்கான அடிப்படை வசதிகளை உருவாக்கித் தருவதில் கிராமங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதை ஆய்வு செய்தது. தரவுகளை 103 கோடி மக்களிடமிருந்து 2.67 லட்சம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் திரட்டியது. மானுட வாழ்வு வாழத் தேவையான வசதிகளை வைத்து அளவீடு செய்தது அந்த ஆய்வு. இந்த ஆய்வில் இரண்டே இரண்டு மாநிலங்கள்தான் 70லிருந்து 80 மார்க்குகள் பெற்று மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து தந்த மாநிலங்களாக விடை கிடைத்தது. கேரளாவும்குஜராத்தும் தான் அந்த இரண்டு மாநிலங்கள்.

75 ஆண்டுகால மக்களாட்சி நடைபெற்ற நாட்டில், 3 ட்ரில்லியன் ரூபாய் ஆண்டுக்கு கிராமங்களில் செலவு செய்கின்ற நாட்டில், 2000க்கும் மேற்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட நாட்டில் மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தையும் செய்து கொடுத்த மாநிலமாக ஒரு மாநிலம் கூட வரவில்லை. 70லிருந்து 80 மார்க்க வாங்கியது கேரளாவும், குஜராத் மட்டுமே. மற்ற மாநிலங்களின் நிலை என்ன என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பெரும்பாலான மாநிலங்கள் 40 மார்க்குகள் வாங்கி பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படியென்றால் மானுட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வசதிகளை 50 சதவிகிதம் கூட நிறைவேற்ற முடியவில்லை கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலான மாநிலங்களில். கிராமங்கள்தான் இந்தியாவின் சிறப்புக்குக் கட்டியம்கூறும் ஆதாரங்கள் கிராமங்கள்தான் இந்தியாவின் அடிப்படை. கிராமங்கள் வாழ்வதும் வளர்வதும், சிறப்பதும் தான் இந்தியா வளர்வதாகப் பொருள். கிராமங்கள்தான் இந்திய நாகரீகத்தை தாங்கி நிற்கும் ஆணி வேர்கள். கிராமங்கள்தான் கலாச்சாரத்தின் சின்னங்கள். நம் கிராமங்களை காலணியாதிக்க காலத்தில் சுரண்டி பாழ்படுத்தி,

ஏழ்மையில் தள்ளி, மக்களை அச்சுருத்தி, மேய்த்து, தன்னம்பிக்கை இழக்கச் செய்து முற்றிலுமாக கிராமியத்தை அழித்துவிட்டுச் சென்றார்கள் வெள்ளையர்கள். கிராமத்தை, கிராமியத்தை, கிராம மக்களின் சுயமரியாதையை, கிராமப் பொருளாதாரத்தை, கிராமக் கலைகளை மீட்டெடுப்பதுதான் தலையாய கடமையாகக் கருதி மிகப்பெரும் கனவுடன் திட்டங்களைத் தீட்டினார், கிராம நிர்மாணத் திட்டம். அந்தப் பணிகளைச் செய்ய நிர்மாண ஊழியர்களைத் தயார் செய்தார். இதனால், கிராமங்களை மீட்டெடுக்க கிராம மக்களை தயார் செய்து, அவர்களின் கனவின் மூலம், ஓய்வற்ற உழைப்பின் மூலம் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர. அடிப்படை மாற்றத்திற்கான மக்களின் மனோபாவத்தை மாற்றாமல் அரசாங்கத்தின் மூலமும், திட்டங்களின் மூலமும் மக்களை பயனாளிகளாக வைத்து மாற்றிவிடலாம் என்ற நம் ஆட்சியாளர்களின் கனவு பலிக்கவில்லை.

காரணம் இந்தியா என்பது ஒரு நாடு. அதில் உள்ள 6 லட்சம் கிராமங்களும் ஒரே மாதிரி கிராமங்கள் அல்ல. ராமநாதபுரத்தில் உள்ள கிராமமும், கோயம்புத்தூரில் உள்ள கிராமங்களும் ஒன்றல்ல. ஒரு மாநிலத்துக்குள்ளேயே எல்லா நிலைகளிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளதுபோல், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபாடுகள் நிறைந்த கிராமங்களைக் கொண்டது இந்தியா. இவைதான் நம் ஊடகங்களில் விவாதப் பொருளாக இருந்து விவாதிக்கப்படல் வேண்டும். இந்தச் சூழலில் தான் ஆண்டு வருவாய் 10,000 கோடி டாலரைத் தாண்டி ரிலையன்ஸ் கம்பெனி சாதனை படைத்துள்ளது என்ற செய்தி ஊடகங்களில் வருகின்றது. 3% பொருளாதார வளர்ச்சியில் மானுட வாழ்விற்குத் தேவையான அவ்வளவு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து மதிக்கத்தக்க மானுட வாழ்வை மரியாதையுடன் நடத்த வழிவகை செய்த நாடுகளை நாம் பார்க்கும்போது நம் நாட்டில் நாம் அடைந்த 8% பொருளாதார வளர்ச்சி எங்கே சென்றது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. பொதுவாக கடைநிலையில் வாழும் மனிதர்களை நோக்கி ஒரு அரசு செல்ல முயன்றால் அதனை நாம் பாராட்டலாம். அதுவும் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வித்தியாசம், வேறுபாடு என மக்கள் பல்வேறு நிலைகளில் வாழ்ந்து வரும்போது ஓர் அரசு அடித்தட்டில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கூட்ட செயல்பட நம் ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒரு பார்வை வேண்டும். விவசாயக் கூலிகள், விதவைகள், முதியோர், மாற்றுத் திறனாளிகள், நிலமற்ற ஏழைகள், ஆடுமாடு மேய்ப்போர், துப்புரவுத் தொழிலாளிகள், கட்டுமானத் தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள், பிணம் எரிப்போர், ஆதிவாசிகள், புலம் பெயர் தொழிலாளர்கள், குடிசைத் தொழில் செய்வார், வீதிகளில் வணிகம் செய்வோர், தலையில் சுமந்து பொருள்கள் விற்பனை செய்வோர், என அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வு நிலையை மாற்ற என்ன செய்யமுடியும் என விவாதிப்பது தான் பொருளுள்ளதாக இருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர் (பணிநிறைவு)

‘நார்வேஜிய இலக்கிய விழா 2022’ – இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கான பெருந்தளம்!

சில அனுபவக் குறிப்புகள்

எழுத்தாளர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், விமர்சகர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், நூலகர்கள் மற்றும் வாசகர்கள் ஊடாடுவதற்கும் அனுபவத்தைப் பெறவுமான நார்வேயின் மிகப்பெரிய இணைவுத்தளமாக இந்த விழா விளங்குகின்றது. பல வடிவங்களில் கலை, இலக்கிய, அரங்க நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன.

நார்வே இலக்கிய விழா ஒவ்வொரு வருடமும் மே 30ஆம் நாளிலிருந்து ஜூன் 5ஆம் திகதி வரையான ஒரு வாரம் நடைபெறுவது வழக்கம். கொரோனா பெருந்தொற்றுக் காரணமாக 2020, 2021 ஆகிய இரண்டாண்டுகளும் நடைபெறவில்லை. இணையவழி குறிப்பிட்ட சில நிகழ்வுகள் நடாத்தப்பட்டன. இலக்கியங்களுக்கு எழுத்தாளர்களுக்கமான இவ்விழா நார்வேயின் தென்கிழக்கில், ஒஸ்லோவிலிருந்து 180 கி.மி தொலைவில் அமைந்துள்ள புகழ்பெற்ற Lillehammer நகரில் 1995இலிருந்து வருடாந்தம் நடைபெற்று வருகின்றது. இம்முறை விழாவின் இறுதி நாளுக்கு முதல்நாள் 04.06.22 சென்றிருந்தோம்.

சமாந்தரமாகப் பல நிகழ்வுகள்

தனியாக ஒரு மண்டபத்திற்குள் என்று அல்லாமல், பல்வேறு மண்டபங்கள், அரங்குகள், திறந்தவெளிகளான ஒரே நேரத்தில் இலக்கியம், புத்தகம் சார்ந்த வெவ்வேறு நிகழ்வுகள் நடாத்தப்படுகின்றன. நூலகம், திரையரங்கு, நாடக அரங்கு, அருங்காட்சியகம், பண்பாட்டு மைய மண்டபங்கள், பூங்காக்களில் அமைக்கப்பட்ட திறந்தவெளி அரங்குகள் என நகரின் மையத்திலுள்ள பல்வேறு மண்டபங்களும் நிகழிடங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விருது வழங்கல்கள், எழுத்தாளர்களுடனான கலந்துரையாடல்கள், வெவ்வேறு பேசுபொருட்களையுடைய கருத்தமர்வுகள், புத்தக அறிமுக-விமர்சன நிகழ்வுகள், ஆவண-திரைப்பட திரையிடல்கள், நாடகங்கள், கவிதை-சிறுகதை- நாவல் வாசிப்புகள், சிறுவர்கள்-இளையவர்களுக்கான கலை-இசை-

இலக்கிய அரங்குகள் எனப் பல்வேறு நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

சர்வதேச இலக்கியங்கள்

இது ஸ்கன்டிநேவியாவிலேயே பெரிய இலக்கிய விழாவாகும். எல்லா வயதுப்பிரிவினரினதும் ஆர்வங்களுக்குரிய வகையிலான வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நிகழ்வுகளுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அண்மைய ஆண்டுகளில் சர்வதேச கவனத்தைப் பெற்று வந்திருக்கின்றது. சர்வதேச கவனம் எனும் போது உலக இலக்கியங்கள் நார்வேஜிய இலக்கிய விழாவில் கவனம்பெற்றுள்ளன என்பதையும் உலக நாடுகளின் இலக்கிய மட்டங்களில் இவ்விழா அறியப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் குறிக்கின்றது.

நார்வேஜிய இலக்கியங்களோடு, ஒவ்வொரு நாட்டின் இலக்கியங்கள் பிரத்யேகமாகக் கவனப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு பிரித்தானிய இலக்கியம் கவனக்குவிப்பிற்குள்ளாக் கப்பட்டு, அதனைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான நிகழ்வுகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. 2016, 2017, 2018, 2019 முறையே அமெரிக்க, இந்திய, ஜப்பானிய, பிரெஞ்சு இலக்கியங்கள் தனியான கவனக்குவிப்பினைப் பெற்றிருந்தன.

பாடசாலை மாணவர்கள், குடும்பங்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலை இலக்கியவாதிகள் என அனைத்துத் தரப்பினரும் நல்லதோர் அனுபவத்தைப் பெறும் வகையிலான நிகழ்வுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. குழந்தைகள்

இலக்கியத்திலிருந்து, அனைத்து வயதுப்பிரிவு வாசகர்கள், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குரிய நிகழ்ச்சிகளுடன் இவ்விழா வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

புனைவு, அபுனைவு கவிதை, நாடகம், திரைப்படம், மொழிபெயர்ப்பு, கட்டுரை, ஆவணப்படம் உட்பட்ட அனைத்து இலக்கிய வகைமைகளுடன், சமூக விவாதங்களுக்குரிய பேசுபொருட்களுடன் அமர்வுகளும் இடம்பெறுகின்றன.

ஒவ்வொரு நாளுக்குமுரிய அனைத்து நிகழ்வுகளும் மிக நேர்த்தியாக நேரம், உள்ளடக்கம், நிகழிடம், பங்கேற்போர் விபரங்களுடன் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட கையேடு அனைவருக்கும் கிடைக்கின்றது. ஆர்வமுள்ள நிகழ்வினைத் தேர்வு செய்து செல்ல முடியும். பல நிகழ்வுகளுக்கு நுழைவுக்கட்டணம் செலுத்திச் செல்ல வேண்டும். இலக்கிய அனுபவத்துடன் மட்டுமல்லாது கொண்டாட்ட மனநிலைக்கு இட்டுச்செல்லும் வகையிலும் விழாச் சூழலும் சுற்றாடலும் அமையப்பெற்றிருக்கின்றது.

■ ■

விருதுகள்

நாம் சென்ற நாளன்று பூங்காவொன்றின் திறந்தவெளி அரங்கில் மொழிபெயர்ப்பாளருக்குரிய விருது வழங்கும் நிகழ்வினையும், அதன் பின்னர் நான்கு எழுத்தாளர்கள் தமது நாவல்களிலிருந்தும் புத்தகங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு அத்தியாயத்தை வாசித்தளிக்கும் நிகழ்வினையும் பார்க்க முடிந்தது. மொழிபெயர்ப்பாளர் விருது Tove Bakke இற்கு வழங்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஸ் உட்பட்ட ஏழு மொழிகளிலிருந்து 60 வரையான படைப்புகளை நார்வேஜிய மொழிக்குக் கொண்டுவந்திருப்பவர் இவர். விருதினைப் பெற அவர் நேரடியாக வரமுடியாத நிலையில், அவர்

பற்றிய குறிப்பும், அவர் விருதுக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டமைக்கான நடுவர்குழுவின நியாயப்படுத்தலும் வாசித்தளிக்கப்பட்டது. அவருடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட உரையாடலின் எழுத்துவடிவமும் அவருடைய மொழிபெயர்ப்புகள் கவிதைகள் சிலவும் அரங்கில் மொழியப்பட்டது.

ஐஆன் 2ஆம் நாள் ஊடகவியலாளரும் எழுத்தாளருமான யோகான் சண்முகரத்தினம் எழுதிய 'Brudde' (உடைவு) புத்தகத்திற்கு நார்வேயின் புத்தக வணிகக்கூட்டமைப்பின் (Norwegian Bookstore association) 2022ஆம் ஆண்டுக்கான (Non-fiction award) அபுனைவு விருது வழங்கப்பட்டது. யோகான் நார்வேயின் Class Struggle/Klassekampen நாழிதளில் எழுதிவருபவர். அந்நாளிதழின் சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான கட்டுரைப் பிரிவிற்கும் சில ஆண்டுகள் பொறுப்பு வகித்தவர்.

'இன்னும் நாம் சுவாசிக்கிறோம்/Vi puster fortsatt' இவருடைய முதலாவது புத்தகம். 2020இல் வெளிவந்திருந்தது. அப்புத்தகம் இரு கலாச்சாரச் சூழலின் இனவாதம், இனவாதத்திற்கு எதிரான போக்குகள் குறித்த சுய அனுபவ நிகழ்வுகளின் விபரிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். இரண்டாவது புத்தகம்- 2021 இல் வெளிவந்தது. 'Brudde' என்பது அதன் நார்வேஜியத் தலைப்பு தலைப்பு. 'உடைவு' என அதனைத் தமிழ்ப்படுத்தலாம். Brexit என்பது ஐரோப்பிய ஒன்றிய - பிரித்தானிய உறவினை மறுவரையறை செய்துள்ள ஒரு வரலாற்று அரசியல் நிகழ்வு. அதன் அரசியல், பொருளாதார விளைவுகள் பிரித்தானியாவின் உள்நாட்டு மட்டத்திலும், ஐரோப்பா மற்றும் உலகளாவிய ரீதியில் பாரிய தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. 'Brudde' புத்தகம் அதனைப் பற்றியதே. ஆனால் அது தகவல், தரவுகள், நிகழ்வுகள், வரலாறு, அரசியல் விடயங்களை நேரடியாகப் பேசுகின்ற புத்தகம் அல்ல.

Brexit பற்றிய புத்தகம் 'Bruddet' (உடைவு)

இரண்டு வெவ்வேறு சமூக, வாழ்வியல் பின்னணிகளைக் கொண்ட மனிதர்களைப் பின்தொடர்ந்ததன் வாயிலாக எழுதப்பட்டுள்ள அபுனைவுக் கதை (Non-fiction). பிரித்தானியாவின் Boston நகரில் வசிக்கும் லித்துவேனியப் பின்னணியைக் கொண்ட இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயான அலெக்சாண்ட்ரா எனும் இளம் பெண், அதே நகரைச் சேர்ந்த மீனவ வயோதிபரான அல்பேட் ஆகிய இருவரும் இப்புத்தகத்தின் கதைமாந்தர்கள். Brexit பின்னணியில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை இதில் பேசப்படுகின்றது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து பிரித்தானியா விலகுவதென்ற முடிவுக்கு அரசியல் அங்கீகாரம், மக்கள் ஆணை பெறப்பட்ட பொதுவாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட்ட 2016 இலிருந்து அதிகாரபூர்வமாக விலகல் நிகழ்ந்த ஜனவரி 2021 வரையான நான்கு ஆண்டுகள் ஊடகவியலாளர் யோகானும் ஒளிப்பட ஊடகவியலாளர் Line Ornes Søndergaard உம் இவ்விருவரையும் தொடர்ச்சியாகப் பின்தொடர்ந்து உரையாடி, அவர்களின் வீடுகள், வேலைத்தளங்கள் போன்ற இடங்களில் ஊடாடியும் அன்றாட வாழ்வின் அவதானித்ததன் மூலமும் இப்புத்தகம் உருவாகியுள்ளது.

பொதுவாக்கெடுப்பின் போது 75,6 வீதமான Boston நகர மக்கள் விலகலுக்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளனர். பிரித்தானியா முழுவதிலும் இந்நகரத்திலேயே விலகலுக்கு ஆதரவாக அதிக வீத வாக்குப் பதிவாகியிருந்தது. உடைவினை விரும்பிய நகரத்தின் கதை' என்பது புத்தகத்தின் துணைத்தலைப்பு. எல்லைகள் திறக்கப்படுவதும் மனங்கள் அடைக்கப்படுவது பற்றியதும், அதிகாரம், இயலாமை, நம்பிக்கையின்மை, ஒருமைப்பாடு, வெளியேற்றக் காலத்தின் காதல் உறவு பற்றியதுமான கதையைப் பேசுகின்றது இப்புத்தகம்' என முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திறந்தவெளி ஒளிப்படக் கண்காட்சி

இப்புத்தகம் படங்களையும் உள்ளடக்கியது. அதாவது கதை சொல்லல் எனும் எழுத்து வடிவத்திற்குத் துணையாக, கதை மாந்தர்களையும் அவர்கள் சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் பதிவாக்கிய ஒளிப்படங்களும் இப்புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒளிப்பட ஊடகவியலாளர் Line Ornes Søndergaard அவ்வொளிப்படங்களை உருவாக்கியிருந்தார். புத்தகத்தில் இடம்பெற்றிருந்த படங்களில் சில திறந்தவெளியில் கண்காட்சியாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இலக்கிய விழாவின் கண்காட்சி சார்ந்த நிகழ்வின் ஒரு அங்கமாக இப்புத்தகத்தின் படங்கள் விழா நடைபெற்ற அனைத்து நாட்களும் அங்கிருந்தன.

■ ■

எழுத்தாளர் சந்திப்பு, வாசிப்பு, விவாதம்-கலந்துரையாடல், விரிவுரை, விருது வழங்கும் நிகழ்வு, நாடக அரங்கு, கண்காட்சி, கருத்தரங்கு உள்ளிட்ட இன்னும் பல வடிவங்களில் கலை, இலக்கிய, அரங்கநிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் சொல்வதானால் எழுத்தாளர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், விமர்சகர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், நூலகர்கள் மற்றும் வாசகர்கள் ஊடாடுவதற்கும் அனுபவத்தைப் பெறவுமான நார்வேயின் மிகப்பெரிய இணைவுத்தளமாக இந்த விழா விளங்குகின்றது.

'Sigrid Undsetநாட்கள்'

இந்த இலக்கிய விழாவிற்கு ஒரு பின்னணி உள்ளது. நார்வேயின் முக்கிய பெண் இலக்கிய ஆளுமை Sigrid Undset (1882 - 1949). இவர் இவர் சர்வதேச அளவில் அறியப்பட்டவர். நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, சுயசரிதை, கவிதைகள் மற்றும் நாடகங்கள் என இலக்கியங்களின் பல்வகைமைகளைக் கையாண்டு படைப்புகளை உருவாக்கியவர். இலக்கியத்திற்கான நோபல் விருதினை 1938ஆம் ஆண்டு பெற்றவர். 1993இல் Lillehammerஇல் நடாத்தப்பட்ட அவர் பற்றிய ஒரு கருத்தரங்குதான், பின்னர் 1995இல் இலக்கிய விழாவாக உருவெடுப்பதற்கான அடித்தளமாக அமைந்தது. இன்றுகூட இலக்கிய விழாவிற்கான துணைத்தலைப்பு 'Sigrid Undset நாட்கள்' என்பதாகும்.

சிறார்கள், இளையவர்களுக்கான தனியான நிகழ்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவை சிறார்கள், இளையவர்கள் மத்தியில் வாசிப்பு மீதான விருப்பத்தைத் தூண்டும் நோக்கத்திலானவை. விழா ஏற்பாட்டுக்குமூலில் சில முழுநேர ஊழியர்களும், 300இற்கும் மேற்பட்ட தன்னார்வத் தொண்டர்களும் பங்கெடுத்துவருகின்றனர். 6 நாட்களும் மொத்தமாக 25 000 முதல் 30 000 வரையான பார்வையாளர்கள் இலக்கிய விழாவில் பங்கேற்கின்றனர் என்ற தகவலையும் அறிய முடிகிறது. உலகெங்கிலும் இருந்து 400 வரையான எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் பங்கேற்கின்றனர்.

சந்திரபாபு வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பொதுவாக நான் எந்த ஊருக்குப் போனாலும் வெளிநாடுகளுக்குப் போனாலும்கூட அங்குள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்கள், தொல்லியல் அடையாளங்கள், அருங்காட்சியகங்கள், பழமையான கோயில்கள் போன்ற இடங்களைத் தேடித்தேடிப் பார்ப்பேன். அதைப் போலவே நேரங்கிடைப்பதற்கேற்ப பழைய புத்தகக் கடைகளையும் தவறவிட மாட்டேன்.

அப்படி ஒருநாள் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோவைக்குச் சென்றிருந்தபோது விஜயா பதிப்பகம் வேலாயுதம் அவர்கள் அங்குள்ள பழைய புத்தகக்கடை ஒன்றின் பெயரைச் சொல்லி அவரது மகனையும் எனக்குத் துணையாக அனுப்பிவைத்தார். நான் சினிமாத்துறையில் பணிசெய்கிறவன் என்று அந்தப் புத்தகக் கடைக்காரரிடம் சொன்னவுடன் 1940/50களில் வெளிவந்த சினிமாக்களைப் பற்றியும் அந்தக்கால சினிமா நாயகர்களின் புகைப்படங்களையும் கொண்ட அரிய பழந்தொகுப்பு ஒன்றை எனக்குக் காட்டினார். அதை உடனே அவர் சொன்ன விலைக்கு வாங்கி வீட்டில் கருவூலங்களில் ஒன்றாக அதைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறேன். அவ்வப்போது அதைத் திருப்பிப் பார்ப்பேன். அவ்வாறு ஒருநாள் அந்தத் தொகுப்பைத் திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, நடிகர் சந்திரபாபு சொல்லியதாக வெளியாகியிருந்த ஒரு துண்டுச் செய்தியைப் பார்த்தவுடன் அப்படியே வியந்துபோய்விட்டேன்.

‘தினமணி பத்திரிகையில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த எனது தந்தையாரின் நண்பர்களான புதுமைப்பித்தனும் பி.எஸ். இராமய்யாவும் தான் நான் சினிமாவுக்குள் வரக்காரணமாக இருந்தவர்கள்’ என்று சந்திரபாபு சொல்லியிருந்ததைப் படித்துப்படித்து நெகிழ்ந்தேன். அந்த நெகிழ்ச்சியின் தொடர்ச்சியாக அவரைப்பற்றிய பல்வேறு செய்திகளும் அவருடனான என்னுடைய ஊடும் பாவுமான தொடர்புகளும் நினைவுகளில் வந்து மோதியதை என்னால் தவிர்க்கவே முடியவில்லை. எல்லாம் சிறுசிறு செய்திகள்தான். ஆனால் மறக்க முடியாதவை. அவசியம் பதிவு

செய்யப்பட வேண்டியவை.

இளம் வயதிலிருந்தே அவரையும் அவரது படங்களையும் பார்த்து வளர்ந்ததால் அவரது வாழ்க்கையே ஒரு படிமமாக என்னுள் உறைந்து நிற்கிறது. கோரிப்பாளையம் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஓ.சி.பி.எம். நாய்ஸ் ஆங்கிலப் பள்ளியில் படிக்கும்போது சந்திரா, ஜூலி என்ற சகோதரிகள் எனக்கு முந்திய வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களது தாயும் தந்தையும் மதுரை எர்ஸ்கின் அரசு மருத்துவமனையில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் எங்கள் குடும்பத்துக்கு நெருக்கமானவர்கள். இவர்கள்தான் எங்களைப் பள்ளிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவார்கள். இவர்களது தாய்மாமன் பெயர் நோபிள். வயதால் இளைஞர். ஆனால் எனது தந்தைக்கு நல்ல நண்பராய் இருந்தவர். தோற்றத்தில் அச்ச அசலாய் சந்திரபாபு போலவே இருப்பார். கிடார், டான்சு, பாடல் என எல்லாக் கலைகளும் தெரிந்தவர்.

சந்திரபாபு அவர்கள் மதுரை வரும்போதெல்லாம் மதுரையைச் சேர்ந்த ஒரு பிரமுகரின் சொக்கிளும் வீட்டில் வந்து தங்கிச் செல்வார். அந்தப் பிரமுகர் தமது வெளிநாட்டுப் படிப்பின்போது ஒரு வெள்ளையரைத் திருமணம் செய்துகொண்டு வந்தார் என்றும் அவரது மகளைத்தான் சந்திரபாபு விரும்பித் திருமணம் செய்தார் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

மதுரையில் நாங்கள் கொண்டாடும் ‘நோபிள் மாமம்’ எங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் சந்திரபாபு அவர்தான். இரவுக்காட்சிகளுக்குப் போகும்போது எங்களின் தந்தையாரோடும் எங்களோடும் ஐட்காவில் அவர் செய்யும் லூட்டி இன்றும் மறக்க இயலாதது. உண்மையில் அவர்தான் அந்தப் பெண்ணுக்கு உண்மையான காதலர் என்று பின்னாளில் என் தந்தையும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அப்பெண்ணைக் கவர கிட்டாரோடு பாடுவார் என்றும் சொல்வார்கள்.

சினிமாத்துறையில் வெற்றிகரமான

கதாசிரியர்களில் ஒருவர் எனது தாத்தா சோலைமலை என்பதை பல பதிவுகளில் சொல்லி இருக்கிறேன். பள்ளி விடுமுறை விட்டுவிட்டால் சென்னையில் இந்தத் தாத்தா வீட்டுக்குத்தான் வருவோம். அதனால் அவரைப் பார்க்க பல சினிமாக்காரர்கள் வந்துபோய்க்கொண்டு இருப்பார்கள். எனது தாத்தா கதைவசனம் எழுதிய படங்களிலெல்லாம் சந்திரபாபு நிரம்பியிருந்தார். அதைப்போல எம்.ஆர்.ராதாவும். பின்னாளில் ஓவியக் கல்லூரியில் படிக்க சென்னை வந்தபோது எனது தாத்தா வீட்டில்தான் தங்கிப்படித்தேன். மிகப்பெரிய வெற்றிப் படங்களின் கதாசிரியராக இருந்தாலும் எந்த கதாநாயகர்களின் படங்களையும் தனது அறையில் வைத்திருக்கவில்லை. எனினும் திரையுலக நண்பர்களிலேயே திரு எம்.ஆர்.ராதாவுடனும் திரு சந்திரபாபுவுடனும் உள்ள புகைப்படத்தைத்தான் தாத்தா அறைச் சுவரில் பொருத்தி வைத்திருந்தார்.

மாலைநேரங்களில் தாத்தாவைச் சந்திக்க வருகிற சினிமாப்

பிரபலங்களை எல்லாம் வீட்டு வாசல்முன் பிரம்பு நாற்காலிகளில் அமரவைத்து தாத்தா பேசிக்கொண்டிருப்பார். தாத்தா வீட்டுக்கு எதிர்ப்புறம்தான் எஸ். வி.சுப்பையா வீடு; அடுத்தத்தெருவில் டி.எஸ்.பாலையா வீடு. மாலைநேர உரையாடல்களின் நடுநடுவே சந்திரபாபுவைப்பற்றிய பேச்சுகளும் வந்ததை நான் கேட்டு ரசித்திருக்கிறேன். 70களின் தொடக்கத்தில் ஒருநாள் நான் தாத்தா வீட்டில் இருந்தபோது தாத்தா வீட்டுத் தொலைபேசி மணி ஒலித்தது. அந்த வயதில் எல்லாம் தொலைபேசி மணி அடித்தால் ஓட்ட ஓட்ட மாய் ஓடி தொலைபேசியை எடுத்துப்பேச ஆசைப்படுவோம்தானே! அப்படி ஒருநாள் ஒலித்த தொலைபேசியை எடுத்து நான் யார் பேசறது என்று கேட்டேன். 'நான் சந்திரபாபு பேசறேன்' என்றது மறுமுனைக்குரல். ஏனோ தெரியவில்லை. "நீங்கள் எந்த சந்திரபாபு" என்று கேட்டுவிட்டேன். 'ஒரு ஏழை நடிகள் சந்திரபாபு' என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே தாத்தா தொலைபேசியை வாங்கிக்கொண்டார்.

சந்திரபாபு சிற்பி தனபால் சார் வீட்டோடு நல்ல பழக்கம் உள்ளவர் என்று தனபால் வாத்தியாரே சொல்லியிருக்கிறார். ஒருநாள் சந்திரபாபு எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தபோது, எனது தாயாரிடம் 'நான் நடிச்ச படம் இப்ப ரிலீசாயிருக்கு. போய்ப்பாருங்க' என்றார். "இந்த கபாலிதியேட்டருக்கு வரும். அப்பப் போய்ப் பார்த்துக்கிறேன்" என்றார் அம்மா. "நாங்கள்லாம் நடிச்ச படம் ஓடாதுன்னு பாட்டி முடிவு பண்ணிட்டாங்க" என்று நையாண்டியாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே சந்திரபாபு போனார். அப்போது பழைய படங்கள், கடைசியாக கபாலிக்கு வருவது வழக்கம்.

ஓவியர் தனபால் சாரிடம் நடிகர் சந்திரபாபு பணஉதவி கேட்பது வழக்கமாம். அடிக்கடி கொடுத்துச் சலித்துப்போன தனபால் சார், 'என்னா சும்மா பணம், பணம்ன்னு கேட்டுக்கிட்டு. ஒழைச்சுச் சம்பாரி; இல்லேன்னா போய்ப் பிச்சையெடு'

என்று கோபமாக ஒருமுறை கடிந்து சொல்லிவிட்டாராம். இதை அப்படியே மனதில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சந்திரபாபு, தனபால் சார் ஒருநாள் மயிலாப்பூர் கோயில் பக்கம் செல்வதை முன்பே அறிந்துகொண்டு, அவர் வருகிறபோது அவருக்கு முன்னால்போய் ஒரு துண்டை விரித்து 'ஐயா, பிச்சை போடுங்கய்யா?' என்று காமெடி செய்தாராம். பின்னாளில் தனபால் சார் அதைச் சொல்லிச்சொல்லி மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

ஓவியக்கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள செயிண்ட் அன்ரு சர்ச்சில்தான் நாங்கள் ஓவிய அட்டையுடன் தினமும் இயற்கைக் காட்சிகளை வரையும் பயிற்சிக்குச் செல்வோம். அங்குதான் சந்திரபாபுவின் திருமணம் நடந்தது என்றும் சொல்வார்கள்.

மி குந்த கஷ்டகாலத்தில் சந்திரபாபு இருந்தநேரத்தில் 'எனக்கு கஷ்டம் வந்தபோது என்னிடம் இருந்த எத்தனையோ பொருட்களை விற்றிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு மூன்று பொருட்களை மட்டும் விற்காமல் வைத்திருக்கிறேன் என்று ஒரு பேட்டியில் சொல்லி இருந்தார். அந்த மூன்று பொருட்களில் ஒன்று மேரி - குழந்தை ஏசு பட்டம். அந்த ஓவியம் எனது ஆசிரியர்களில் ஒருவரான அந்தோணிராசு வரைந்த ஓவியம் என்பதை அறிந்து நெகிழ்ந்தேன்.

பல மேடுபள்ளங்களைக் கடந்து வாழ்க்கையை அதன்போக்கில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த நடிகர் சந்திரபாபு அவர்கள் இறந்துவிட்டார் என்கிற மரணச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு மனதெல்லாம் துக்கம் நிரம்பியது. அப்பொழுது ஓவியக்கல்லூரி மாணவனாகிய நான் மனம் இருப்புக்கொள்ளாமல் தாத்தா வீட்டிலிருந்து சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு நேரடியாக அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட பட்டினப்பாக்கம் மயானத்தில் ஈரம்காயாத குழிமேட்டுக்கு அருகில் போய் மதியம் 2 மணியளவில் நின்றுவிட்டு வந்தேன்.

ஒருநாள் தனபால் வாத்தியாரின் மருமகனும் என்னுடைய ஆசிரியர்களுள் ஒருவருமான மூத்த ஓவியர் ஆர்.பி.பாஸ்கரன் அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சந்திரபாபு குறித்து அவர் ஒரு செய்தியைச் சொன்னார். சீனப் போரின் போது நிதி திரட்டுவதற்காக மாணவர்களைக்கொண்டு மூத்த ஓவியர் பணிக்கர் அவர்கள் ஒரு கண்காட்சி நடத்தியதாகவும் அந்த ஓவியக் கண்காட்சியை பார்க்கவந்த நடிகர் சந்திரபாபு இந்த ஓவியத்தை வாங்கிச் சென்றதாகவும் அவர் என்னிடம் சொன்னார். பின்னாளில் சந்திரபாபு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிலர் மிக அபூர்வமான ஓவியம் ஒன்று இருப்பதாகவும் அதை விற்றுக்கொடுக்க முடியுமா? என்று என்னிடமே கேட்டதாகவும் சொல்லி காலக்கொடுமையின் குரூர முகத்தைப் பார்த்து, 'நான் எல்லாத்தையும் சந்திச்சுட்டண்டா?' என்று என் ஆசிரியர் சொன்னதை மறக்க முடியாது.

அண்மையில் நான் வேறு ஏதேதோ தகவல்களை

தேடிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, 1955ஆவது ஆண்டின் ஆகஸ்ட் மாத 'பேசும்படம்' இதழில் எஸ்.வி.சம்பத்துமார் எழுதியிருந்த 'சந்திரபாபு வாழ்க்கைச் சித்திரம்' என்கிற பதிவு என்னைப் பிடித்து நிறுத்தியது. பேசும்படம் இதழில் வெளியான அந்தப் பதிவையும் காக்கையின் வாசகர்களுக்காக அப்படியே கீழே தந்திருக்கிறேன். தமிழ்த்திரையுலகின் மகத்தான கலைஞன் கால வெள்ளத்தில் எப்படிக்கரைந்து காணாமல் போனான் என்கிற வரலாற்றை இந்தப் பதிவு உங்களுக்குச் சொல்லித்தரும். படித்துப் பாருங்கள்.

சந்திரபாபு வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பாரத நாட்டில் வெள்ளையரை எதிர்த்துப்போராட்டம் தீவிரமாக நடந்த காலம் அது. கள்ளக்கடை மறியல், உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் போன்றவை அதிதீவிரமாக இருந்தன. தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெரும் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் தலைவராக இருந்தார். சத்தியமூர்த்தி, ஜே.பி.ரோட்ரிக்ஸ், வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை போன்ற தீரர்கள் ராஜாஜி தலைமையில் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் செய்தார்கள்.

'ரோட்ரிக்ஸ்' என்ற பெயர் புதிதாக இருக்கிறதே! யார் இவர்?' என்கிறீர்களல்லவா? ஆகஸ்டு போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு உண்மை தியாகிபோல் நடத்தவர்களில் பலர் பெரிய பதவிகளில் இருக்கும்போது, ரோட்ரிக்ஸ் போன்ற உண்மைத் தேசபக்தர்கள் இருப்பிடம் தெரியாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கதுதான். ஹாஸ்ய நடிகர் சந்திரபாபுவின் வாழ்க்கைச் சித்திரத்திற்கான குறிப்புகளைச் சேகரிப்பதற்காக அவர் வீட்டுக்குச் சென்றதால், தேசத்திற்காக உழைத்து ஓடாய்ப்போன ஒரு தியாகியைப் பற்றியும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததைப் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். ரோட்ரிக்ஸ் அவர்களின் குமாரர்தான் சந்திரபாபு என்ற அறிமுகப்படுத்துவதற்குப் பதில் சந்திரபாபுவின் தந்தைதான் ரோட்ரிக்ஸ் என்று குறிப்பிடும்படியிருக்கிறதே. உண்மைக்கு இது காலமில்லை என்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்?

ராஜாஜி அவர்கள் தென்னாட்டின் தலைவராக இருந்தார்கள். வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை, ரோட்ரிக்ஸ் இருவரும் தொண்டர்படைத் தலைவர்களாக இருந்தனர். அத்துடனில்லாமல் 'சுதந்திர வீரன்' என்னும் பத்திரிகையையும் நடத்தி வந்தார் ரோட்ரிக்ஸ். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆணிவேருக்குத் தீவைக்கும் பாணியில் அவர் பத்திரிகையை வெளியிட்டார். அரசாங்கம் கதிகலங்கிற்று. 'சுதந்திர வீரன்' பத்திரிகையைப் பறிமுதல் செய்து சுமார் இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களைச் சுவீகரித்துக் கொண்டது.

ரோட்ரிக்ஸ் மட்டும் இப்படிப் போராடவில்லை. அவரது மனைவி ரோஸலின் கொரேராவும் கணவனுடன் போராட்டத்தில் குதித்தார்.

கள்ளுக்கடை மறியல் நடத்தினார். முதன்முதலில் கள்ளுக்கடை மறியலின்போது தூத்துக்குடியில் அன்னிய ஆடைகளைக் கொளுத்தி பகிஷ்கரிக்கும்படி சொன்ன பெண்மணி இவர்தான். இதற்கிடையே உப்பு சத்தியாக்கிரகம் காரணமாக கராக்கரம் சென்றார் ரோட்ரிக்ஸ். இது நடந்தது 1939ஆம் ஆண்டில். அப்போது இந்தத் தம்பதிகளின் குமாரரான சந்திரபாபு இந்தக் கவலைகள் ஏதுமின்றி குற்றாலத்தில் சத்தியமூர்த்தியின் குடும்பத்துடன் ஆனந்தமாக இருந்தார். பதினோரு வயது நிரம்பிய சந்திரபாபுவும் சத்தியமூர்த்தியின் மகள் லக்ஷ்மியும் தொண்டர் காமராஜின் (ஆம், சென்னைப் பிரதமரேதான்!) மேற்பார்வையில் இருந்தனர். அப்போது உத்தமத் தொண்டரான காமராஜர் லட்சுமி, சந்திரபாபு இருவரையும் அருவிக்கு அழைத்துச் சென்று நீராட்டி தேவையான தெல்லாவற்றையும் செய்வார்.

ரோட்ரிக்ஸ் விடுதலை பெற்றதும் அவரை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நாடு கடத்தியது. இந்தச் செய்தியை சத்தியமூர்த்திக்கு எழுதி, தன் மகன் சந்திரபாபுவை அனுப்பும்படி எழுதியிருந்தார் ரோட்ரிக்ஸ். ஒரு உண்மை தேசபக்தர் நாடு கடத்தப்பட்டதைக் கண்டு கண்ணீர் வடித்தபடி சந்திரபாபுவை அனுப்பி வைத்தார் சத்தியமூர்த்தி.

ரோட்ரிக்ஸின் குடும்பம் இலங்கைக்குச் சென்றது. அங்கே அவர் 'காலச் சக்கரம்' என்ற அரசியல் வார்ப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். கொழும்பு செயின்ட் ஜோசப் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சந்திரபாபு சேர்ந்து சீனியர் கேம்பிரிட்ஜ்வரை படித்தார். இதற்கிடையே நன்றாகச் சிங்களம் பேசும்பழக்கிக்கொண்டார் அவர்.

1942இல் யுத்தத்தின் கோரப் பற்களில் இலங்கை சிக்கிக்கொண்டது. ஜப்பானியர்கள் கொழும்புவில் ஈஸ்டர் தினத்தன்று குண்டுபோட்டார்கள். அந்தப் பீதியில் ஹட்டனுக்கு ஓடியவர்களில் ரோட்ரிக்ஸின் குடும்பமும் இருந்தது. 1942ஆம் வருஷம் அந்தக் குடும்பத்திற்கு மகத்தான சோதனைக் காலமாக இருந்தது. ஹட்டனில் ஒரு கடையை வைத்து நடத்தினார் ரோட்ரிக்ஸ். அதிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. மீண்டும் 1943இல் இந்தியாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்போது டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் 'தினமணி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். தினமணியில் வேலைக்கமர்ந்தார் ரோட்ரிக்ஸ். 1944இல் அவரது குடும்பமும் சென்னை வந்தது.

காலஞ்சென்ற புதுமைப்பித்தன் ரோட்ரிக்ஸின் நெருங்கிய நண்பர். அவர் சந்திரபாபுவுக்கு ஏதாவது ஒரு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று விரும்பினார். சந்திரபாபுவுக்குக் கலையில் ஓரளவு விருப்பமிருந்தது. அப்போது புதுமைப்பித்தன் சந்திரபாபுவை சென்னை கார்ப்பரேஷன் கௌன்ஸிலராக இருந்த ஏ.ஆர்.வி. ஆச்சாரிடம் அழைத்துச் சென்றார். அப்போது கே.சுப்ரமணியம் கலைவாணி பிலிம்ஸ் ஸ்தாபனத்தை நடத்திவந்தார். அவருக்குச் சிபாரி செய்தார் ஆச்சார். இதன் பயனாக சந்திரபாபு கலைவாணி பிலிம்ஸில் நடிகராகச் சேர்ந்தார்.

சந்திரபாபுவுக்கு நடனக்கலையில் அதிக ஆர்வம் இருந்ததால் கோபிநாத்திடம் கம்பெனியில் பயிற்சி பெற்றார். கம்பெனியில் அப்போதைய சூழ்நிலை

ரொம்பவும் மோசமாக இருந்ததாக சந்திரபாபு அபிப்பிராயப்பட்டார். இதனால் மற்றவர்களை அவர் அவ்வளவு சரியாக மதிக்கவில்லை. எனவே, சுப்ரமணியம் அவரை விலகிக்கொள்ளும்படிச் சொல்லிவிட்டார்.

அதன்பிறகு சுமார் இரண்டு வருஷங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டார் சந்திரபாபு. தகப்பனாருக்கு அவர் பட உலகில் புகுவது பிடிக்கவில்லை. ஆனால் சந்திரபாபு அவர் சொல்லைக் கேட்காததால் வீட்டைவிட்டு வெளியேற நேர்ந்தது. வெளியேறி சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது பி.எஸ். ராமய்யாவையும் சந்தித்தார். ராமய்யா 'தன அமராவதி' படத்தின் டைரக்டராக இருந்தார். தகப்பனாரிடம் கடிதம் பெற்று வந்தால் சேர்த்துக் கொள்ளுவதாகச் சொன்னார் அவர். எப்படித் தகப்பனாரிடம் சிபாரிசுக் கடிதம் பெறுவது? ரோட்ரிக்ஸ் ஒரு கத்தம் தேசத் தொண்டர், காந்தியடிகளின் உபதேசங்களைப் பின்பற்றி வாழ்பவர். சந்திரபாபுவுக்கு இந்த யோசனை வந்தவுடனே ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். மூன்று நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். காரியம் பலித்தது. தகப்பனாரிடமிருந்து கடிதத்துடன் பி.எஸ். ராமய்யாவின் முன்னால் போய் நின்றார்.

தன அமராவதியில் முதன் முதலாக ஹாஸ்ய பாத்திரத்தில் தோன்றி நடித்தார் சந்திரபாபு. ஆனால் படம் ஓடவில்லை. இதனால் சந்திரபாபுவைப் பற்றி யாரும் தகுந்த முறையில் அறிந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. ஜெமினி ஸ்டூடியோவில் அந்தப் படத்தை வாஸன் அவர்களும் ராமனாத்தும் பார்த்தார்கள். சந்திரபாபுவின் நடிப்பை வாஸன் பாராட்டினார். உடனடியாக வாஸனிடம் சென்றார் சந்திரபாபு. ஆனால் அவருக்கு உடனடியாக ஜெமினியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே வழக்கம்போல் நீராகாரத்துடன் திருப்திப்படும்படி நேர்ந்தது. இந்த இடைக் காலங்களில் சந்திரபாபு பட்ட கஷ்டம் யாரும் பட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

காலஞ்சென்ற பிலிம் எடிட்டர் லால், சந்திரபாபுவை ஒருநாள் பார்த்தார். அவரது நிலையை அறிந்து வருந்தி அத்துடன் நின்று விடாமல் டி.ஆர்.மகாலிங்கத்திடம் அழைத்துச் சென்றார். மகாலிங்கம் 'மோகன சுந்தரம்' படத்தைத் தயாரித்து வந்தார். அதில் சந்திரபாபுவுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஜி.சகுந்தலாவுடன் ஹாஸ்ய பாகத்தில் மிகவும் பிரமாதமாக நடித்து, அதன் மூலம் மக்கள் மனதிலே இடம் பெற்றார். பத்திரிகைகள் சந்திரபாபுவின் திறமையைத் தகுந்தபடி எடுத்து எழுதியிருந்தன. இதைப்பார்த்த நாராயணன் கம்பெனியார் அப்போது தாங்கள் தயாரித்து வந்த 'தாய் உள்ளம்' படத்தில் நடிக்க சந்திரபாபுவை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர்.

தாய் உள்ளம் படத்தில் சந்திரபாபுவுக்கு குணசித்திரப் பாத்திரம் அளிக்கப்பட்டது. மாஜிஸ்டிரேட்டின் குமாரராக நடித்தார் அவர். கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தவிக்கும் அந்த நிரபராதியின் பாத்திரத்தில் முதல்தரமாக நடித்தார் சந்திரபாபு. சுகுமார் சகோதரியிடம் உண்மைக்

கொலையாளியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதைப் பற்றிக் கூறிக் கதறும் கட்டத்தில் அவர் ஒரு ஹாஸ்ய நடிகர் என்பதை மறந்து கதறிவிடுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ சுகுமாரின் சின்னதுரை படத்தில் சந்திர பாபு ஹாஸ்ய பாகத்தில் நடத்தார். படம் ஓடாவிட்டாலும் சந்திரபாபு ஹாஸ்ய பாகத்தில் நன்கு நடித்திருக்கிறார். தாய் உள்ளம் படத்தில் நடித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு தினம் ஜெமினி கணேஷ், ஸ்ரீராம் இருவருடனும் ஜெமினி ஸ்டூடியோவுக்குப் போயிருந்தார். கே. ஜே.மகாதேவனுக்கு சந்திரபாபு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டார். அவர் எதிரில் வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு நடிகர்களைப் போல நடித்துக் காட்டி விமர்சித்தார் சந்திரபாபு. அவரது விகட நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க ஜெமினி கதை இலாகாவினரையும் அழைத்தார் மகாதேவன். வாஸனும் பார்த்தார். பாராட்டி உடனே 'மூன்று பிள்ளைகள்' படத்திற்கு ஒப்பந்தம் செய்தார். அதில் சங்கீத டைரக்டராக திறமையுடன் நடித்தார் சந்திரபாபு. அவரிடம் வாஸனுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை ஏற்பட்டதால் அவர் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளை மட்டும் அவரே டைரக்ட் செய்தார். 1951இல் அந்தப் படம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு வாஸனின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டார் சந்திரபாபு.

அடுத்தபடியாக ஜெமினியின் ஹிந்திப் படம் 'மிஸ்டர் ஸம்பத்தில் சந்திரபாபு ஒரு சிறு நடனம் ஆட இருந்தார். அது அவர் விரும்பியபடி அமைக்கப்படாததால் நடிக்க மறுத்துவிட்டார். வாஸன் அவரைச் சமாதானப்படுத்தி எவ்வளவோ சொல்லியும் சந்திரபாபு சம்மதிக்கவில்லை. ஆகவே அதற்குப் பதில் 'ராஜி' என் கண்மணியில் நடிக்க ஏற்பாடு செய்தார் மகாதேவன். ராஜி என் கண்மணி, கண்கள், லக்ஷ்மி, வாழப்பிறந்தவன், ரத்தக் கண்ணீர், கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி, சுகம் எங்கே? முதலிய படங்களில் நடித்தார் சந்திரபாபு. ராஜி என் கண்மணியில் ஒரு ரௌடியாகத் தோன்றி பிரமாதமாக நடித்தார். லக்ஷ்மியிலும், சுகம் எங்கேயிலும் அவர் ஒரு சிறந்த ஹாஸ்ய நடிகர் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்.

'குலேபகாவலி'யில் சந்திரபாபு இ.வி. சரோஜாவுடன் ஹாஸ்ய பாகத்தில் நடித்தார். இவ்விதழ் வெளிவரும்போது குலேபகாவலி திரையிடப்பட்டிருக்கும். தற்போது சந்திரபாபு மாமன் மகள், செந்தாமரை, ஒன்றே குலம், நல்லதங்காள் ஆகிய படங்களில் நடித்து வருகிறார். சந்திரபாபு இலங்கையில் சிங்களம் அறிந்திருந்ததன் பயனாகச் சில சிங்கள படங்களில் பின்னணியில் பாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அத்துடன் சில தமிழ்ப் படங்களிலும் பின்னணியில் பாடியிருக்கிறார். குசுமலதா (சிங்களம்), மாயமாலை, அழகி, கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி, பெண் ஆகிய படங்களில் பின்னணியில் பாடினார் சந்திரபாபு.

சந்திரபாபுவுடன் பிறந்தவர்கள் மொத்தம் பதினோரு பேர். ஆறுபேர் பெண்கள், மற்ற ஐவர் ஆண்கள், சந்திரபாபு ஒரு தனி ரகத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரிடம் உள்ள மனப்பான்மை ஒரு மாதிரியானது. 'ஊருடன் ஒத்து வாழ்' என்பதை அவர் அப்படியே

அனுசரிக்கத் தயாராக இல்லை.

“ஒரு நடிகள் - அவன் கலைக்காக வாழ்பவனாக இருந்தால் / யாரிடமும் அனாவசியமாகப் பணிந்து போக மாட்டான். தவறு கண்ட இடத்தில் அவன் தண்டிக்காமல் விடமாட்டான். அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்கள் அவனைப் பற்றித் தவறாக எண்ணி விடுகிறார்கள். நான் 'மிஸ்டர் ஸம்பத்' படத்தில் என் அபிப்பிராயப்படி ஒத்துவராத விசயத்தில் வாஸனுக்கு எதிராகப் பேசினேன். அவர் தவறாகக் கருதாமல் என்னைப் புரிந்துகொண்டதால் மட்டுமே மறு படத்தில் சந்தர்ப்பம் தந்தார். எல்லோரும் அப்படி இருப்பதில்லை. என்னைப் பலரும் வெறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நான் இரங்குகிறேன். வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தம்கூட சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் நான் வருஷக்கணக்கில் பாடுபட்டேன். எதற்காக? கலை! அதுதான் என் ஜீவ நாடியாக இருந்தது. மீண்டும் எனக்குப் பட்டினி கிடக்கும் நிலை வந்துவிட்டாலும் அதற்காக நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. ஆகையினால்தான் நான் எதையும் உள்ளபடி தைரியமாகக் கூறுகிறேன்” என்று சந்திரபாபு கூறியபோது பிரமை பிடித்தாற்போல் உட்கார்ந்துவிட்டேன்.

‘தொழிலில் முன்னேறுவதற்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும் சிலருக்கிடையே இவர் இப்படியெல்லாம் இருந்தால், பைத்தியம் என்று சொல்லிவிடுவார்களே’ என்று நான் நினைக்கும்போது அவர் மீண்டும் ஆரம்பித்தார்.

“என் திறமை எனக்குத் தெரிகிறது. ரசிகர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். கலைஞன் என்ற முறையில் நான் மக்களுக்காக உழைக்கப் பிறந்தவன், அவர்களுக்காக எதையாவது நான் செய்யத் தீர்மானிக்கும்போது யாராவது குறுக்கிட்டால் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. என்னை பைத்தியம் என்று கூடச் சொல்லி விடுகிறார்கள். பிறகு அவர்களே உணர்ந்து என்னிடம் அதுபற்றிக் கூறுகிறார்கள்” என்று கூறும் சந்திரபாபுவின் தைரியம் கண்டு ஆச்சரியமுற்றேன்.

“தமிழ்நாட்டில் நடிப்பிலே அசகாய குரர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கலையிலே மேதாவிகள் என்பதையும் எதையும் வெற்றிகரமாகச் செய்யக்கூடியவர்கள் என்பதையும் ரசிக உலகம் நன்கறிந்திருப்பதால்தான் நடிகர்கள் புகழ்பெற முடிந்தது. ஆனால் நமது தயாரிப்பாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வடநாட்டிலிருந்து நடிகர்களை வரவழைத்துப் படமெடுக்கிறார்கள். ஏன் அவர்களுக்கு நம்மவர்களைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் இல்லாததால்தான். இங்கே வந்து நடிக்கும் வட இந்திய நடிகர்கள் நம்மவர்களின் திறமையைப் பாராட்டுகிறார்கள். இதற்கென்ன சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டு முடித்தபோது நான் சபாஷ் போட்டேன், அவர் கூறுவது நூற்றுக்கு நூறு உண்மைதான். இதை ஏற்கனவே ‘பேசும் படம்’ எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது.

“தென்னிந்தியாவின் சிறந்த டைரக்டர் யார்?” என்று கேட்டேன் நான். உதட்டைப் பிதுக்கிவிட்டார் சந்திரபாபு. “இந்தியாவிலேயே நல்ல டைரக்டர் கிடையாதா?” என்று நான் கேட்டபோதும்,

“இருப்பவர்களுக்குள் பிமல்ராய் ஏதோ பரவாயில்லை” என்றார்! “சிறந்த நடிகர் யார்?” என்று கேட்டு முடிப்பதற்குள் “நான்தான்!” என்று பதில் வந்தது. இப்போது எனக்கும் அவரிடம் சந்தேகம் வந்துவிட்டது!

“நான் மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு நடிகனும் இப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். பாத்திரத்திற்கு ஒருவர் பொருத்தமானவரா என்று மட்டும்தான் பார்க்க வேண்டும். மற்றபடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பை நடிகன் நிச்சயம் நன்றாக நிறைவேற்றுவான்” என்று சந்திரபாபு சொன்னபிறகு தான் நான் நிதானத்திற்கு வந்தேன்.

“கலையும் பண்பும் இந்தியாவில் தான் இருக்கின்றன. கலைக்காகக் கலை என்ற அளவில் இங்கே “மல்லீஸ்வரி” தயாராகவில்லையா? நடப்புத் திறமை இங்கேதான் உண்டு. கர்நாடக சங்கீதம் போன்றதொரு சிறந்த சங்கீதம் உலகில் எங்குமே கிடையாது. இத்தனைக்கும் நான் மேற்கத்திய சங்கீதம் தெரிந்தவன்தான், வட இந்தியாவின் நூர்ஜஹானின் பாட்டு என்றால் எனக்குப் பைத்தியம்தான். இருந்தாலும் கர்நாடக சங்கீதத்தின் மேன்மை இவற்றில் எதற்கும் கிடையாது. ஸ்வரங்களைக் கொண்டு தாளத்தோடு மோதவிட்டு இதன்வளித்ததைமறைத்துவிகாரமாக்கிவிட்டார்களே தேவி, இதைப்போல வேறெங்காவது காணமுடியுமா என்ன? பாமர மக்கள் எளிதில் ரசிக்கும்படி கர்நாடக சங்கீதம் அமைக்கப்படும்போது என்றும் அதற்கு வரவேற்பு இருந்திருக்கிறது” என்றெல்லாம் சந்திரபாபு கூறும்போது கர்நாடக சங்கீதத்தில் பித்துக்கொண்ட யாவரும் என்னைப்போல் மகிழ்ச்சியடையாமலிருக்க முடியாது.

சந்திரபாபு திடீரென்று பத்திரிகைகள் மீதும் பாய ஆரம்பித்தார். “இப்போது மக்கள் மிகவும் முன்னேறிவிட்டார்கள். முதல் காட்சி முடிந்து வெளியே வருபவன் அந்தப் படம் எப்படியெப்படி இருந்திருக்க வேண்டும் என்று விளக்கமாக விமர்சனம் செய்து விடுகிறான். இதற்குக் காரணம் பத்திரிகைகள் தான். தொழில் நுணுக்கங்கள் மக்களுக்குத் தெரிந்தாக வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்படிப்பட்ட பல விசயங்களை மக்கள் அறியும்படிப் பத்திரிகைகள் எழுதிவிடுவதால், ஒன்றைப் புதுமையாகப் பார்க்கிறோம் - பார்த்தோம் என்ற ஆவல் அவர்களிடம் ஏற்படாமல் சப்பிட்டு விடுகிறது.

“தொழில் முறையிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால் தொழிலுக்காக ஒரு பத்திரிகை நடத்தி அதில் இவைகளையெல்லாம் குறிப்பிட வேண்டும். மக்களுக்காக நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு, ரசிகர்களுக்குத் தெரியக்கூடாத ரகசியங்களை வெளியிடக் கூடாது. இதனால் யாரிடமும் எதையும் மறைக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல; அவசியமில்லாததை - ஆவலைக் கிளறக் கூடியதைப் பகிரங்கப்படுத்தக் கூடாது!” என்கிறார் சந்திரபாபு.

நடிகர்களின் நிலையைப்பற்றி அவர்சொன்ன விஷயம் என்னைக் கவர்ந்தது.

“பத்திரிகாசிரியன் எப்படி வாழவேண்டும் என்று எழுதினான். அவன் இறந்ததும் அப்படி எழுதியதற்காக நீடுழிகாலம் உலகம் அவனை வாழ்த்துகிறது. எப்படி வாழவேண்டும் என்று பேசினான் மேடைப் பிரசங்கி, அவனையும் இறந்த பின்னும் புகழுகிறது உலகம். நடிகன் இருக்கிறானே, அவன் எழுதாமல், பேசாமல் ந(டி)டந்தே காட்டுகிறான். அந்த இடங்களில் கண்ணீர் விடுவோம்; சிரிப்போம்; கோபிப்போம்; எல்லாம் செய்வோம். ஆனால் அவன் மாண்டால் அவனைப்பற்றிப் பேச ஆள்கிடையாது. கலைக்காக வாழ்ந்துகாட்டிய அவனுக்கு ஒரு ரூபகச் சின்னமேனும் உண்டா? இப்படிப்பட்ட கலைஞன் எதற்காக / யாருக்காகப் பயப்பட வேண்டும்? அவனது பாதையில், இருட்டானாலும்கூட அவன் ரசிகர்களின் ஆதரவு என்னும் விளக்கோடு போகவேண்டும்” என்று உணர்ச்சியுடன் சந்திரபாபு கூறியபோது என் மெய்சிலிர்த்தது.

சந்திரபாபு நடிகர்களைப் பற்றிச் சொன்னதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். காலஞ் சென்ற கலைஞர்களான பி.யு.சின்னப்பா, காளி என்.ரத்னம், வி. ஏ. செல்லப்பா, எஸ். ஜி. கிட்டப்பா போன்றவர்களையோ, கந்தசாமி முதலியார் போன்ற மேதைகளையோ எப்போதும் நினைவில் இருக்கும்படி யாராவது ஏதாவது நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா? இந்த விசயத்தை இப்போது நல்ல வரவாயுள்ள நடிகர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். தென்னிந்திய சினிமா நடிகர் சங்கத்திற்கு நன்கு வலியுட்டி இப்படிப்பட்ட மறைந்த மாணிக்கக் கலைஞர்களுக்கு நினைவுச்சின்னம் ஏற்படுத்த வசதியுள்ள எல்லாக் கலைஞர்களும் முன்வரவேண்டும்.

சந்திரபாபுவுக்கு இன்னும் மணமாகவில்லை. “நான் நடிகன் என்பதால் எங்கள் மதத்தில் எனக்கு பெண் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இன்னும்கூடக் கலைஞனைக் கீழோனாக மதிக்கும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் ஆச்சரியமாக இல்லையா?” என்று சிரித்தபடி கூறினார் சந்திரபாபு.

வ.உ.சி.யின் தூத்துக்கடி மண்ணிலே பரத கிறிஸ்தவ வகுப்பில் பிறந்த சந்திரபாபுவுக்கு தற்போது இருபத்தி ஏழு வயதாகிறது. தூத்துக்குடியில் பிறந்தவர் என்பதும் பிரிட்டிஷாரையே எதிர்த்த தம்பதிகளின் புத்திரர் என்பதாலும் எதற்கும் அஞ்சாதமனோபாவம் படைத்தவராக விளங்குகிறார் சந்திரபாபு. எப்போதும் ஏதாவது யோசனையில் ஆழ்ந்திருப்பார் அவர். தனது ஆத்ம நண்பர்களான கோபாலகிருஷ்ணன், ஜாவர் சீதாராமன், ஜெமினி கணேசன், ஸ்ரீராம், மனோஹர் இவர்களிடம் மனம் விட்டுப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். ரொம்பவும் சகஜமாகப் பழகும் சந்திரபாபு தனது பழைய நிலையை மறக்காமலிருக்கிறார். அவர் ஒரு திறமை மிக்க ஹால்ஸ் நடிகர். பாடவும் செய்வார். அவரது தன்னம்பிக்கை அவரை இப்பதவிக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது.

கட்டுரையாளர்: தமிழ்நிலத்தின் தனித்துவ ஓவியர்

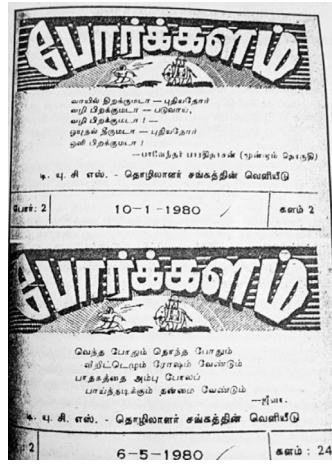
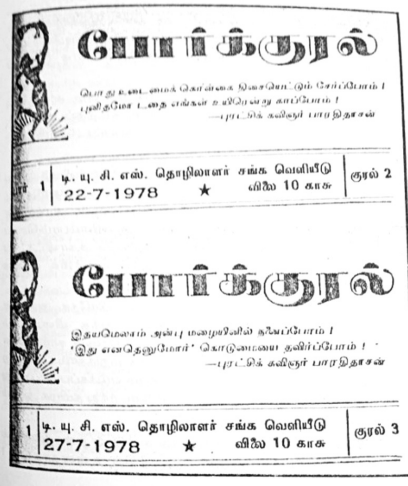

தோழர் வி. முத்தையாவின் பத்திரிகை அனுபவங்கள்

‘காக்கைச்சிறகினிலே’ மாத இதழ் தொடங்கி 11 வருடங்களைக் கடக்கும் தருணமிது. இவ்விதழின் ஆசிரியர் தோழர் வி. முத்தையா. காக்கை, இதுவரையில், கி.ரா. கரிசல் இலக்கிய விருது (2012); மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன் விருது (2015); வாழ்க்கைச்சட்டத்தின் வானதி விருது (2016); தமிழ்நாடு ஊடகச்சிற்பி விருது (2017); உயிர்மையின் சுஜாதா விருது (2017); தமிழ்ப் பேராயத்தின் ‘சுதேசிமித்திரன் தமிழ் இதழ் விருது’ (2018); தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் சிறந்த சிற்றிதழ் விருது (2019); சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சி விருது’ (2019); ‘பெரியார் சுயமரியாதைத்தடி விருது’ (2022) என ஒன்பது விருதுகளைப் பெற்றுள்ளது.

மேலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறந்த நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, குறுநாவல்களுக்கான கி.பி. அரவிந்தன் நினைவுப்பரிசு போட்டியினை 2016 முதல் நடத்தி, கி.பி.அரவிந்தன் குடும்பத்தினர் மூலம் பரிசுத்தொகையாக ரூபாய் 25,000/- வழங்கி வருகின்றது. அதேபோல் 2020 முதல் ஆசிரியர் முத்தையாவின் துணைவியார் கே.எம்.லீலா அவர்களின் நினைவாக ஒவ்வொரு வருடமும் ஏழ்மையான பின்னணி கொண்ட சமூகச் செயல்பாட்டாளர்களுக்கு ரூபாய் 25,000/- பரிசுத்தொகையினையும் வழங்கி வருகின்றது.

மார்ச்சிய - பெரியாரிய - அம்பேத்கரிய கருத்தியல்களை உள்வாங்கி, அதனைப் பரவலாக்குவதும், தமிழ்மொழி, அதன் மரபு, மற்றும் கலாச்சாரச்சிறப்புக்களை உலகளவில் கொண்டு சேர்ப்பதும், அதனுடாக உலகளாவிய தமிழர்களை ஒருங்கிணைப்பதுமாக காக்கையின் பணி இருந்துவருகின்றது. தோழர் முத்தையா தனது 70 ஆவது வயதிலும் இதழியல் பணி மட்டுமல்லாது ஜனநாயகம், மனித உரிமை, தொழிலாளர் நலன், சனாதன எதிர்ப்பு சார்ந்து பொதுத்தளத்தில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிவருபவர். இவரது துணைவியார் காலமாகி ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவுறுவதையொட்டி, (06.07.2017) ”காக்கைச்சிறகினிலே இதழுக்கு முன்பான தமது பத்திரிகை அனுபவங்களை” விரிவாகப் பகிர்ந்துகொண்டார். அவ்வனுபவங்களை வாசகர்களும் தெரிந்துகொள்ளும் நோக்கில், தொகுத்துத்தந்துள்ளேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தோவாளை வட்டம், வீரமார்த்தாண்டன் புதூரில் பிறந்து வளர்ந்த நான், பள்ளி இறுதித்தேர்வை முடித்து, மேல்படிப்புக்காக கலைக்கல்லூரியில் சேர்ந்தேன். சிலபல காரணங்களினால், படிப்பினைத் தொடரமுடியாமல், இடையில் நின்றுவிட்டேன். அதன்பிறகு, கூட்டுறவு மேலாண்மைப்பயிற்சி முடித்து விட்டு, ஊரிலேயே விவசாயப் பணியைச் செய்துவந்தேன். சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்த என்மீது மிகவும் அன்பும் பாசமும் கொண்டிருந்த எனது தந்தை, எனது முன்னேற்றம் கருதி என்னைச் சென்னைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

சென்னையில் ஆறு மாத காலம் பல்வேறு நிறுவனங்களில் வேலை தேடி அலைந்து ஒருவழியாக, 1974 ஆம் ஆண்டு சென்னையிலுள்ள மணலி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையில் ஒப்பந்தப் பணியாளராக வேலைகிடைத்தது. பணியில் சேர்ந்து, ஆறு மாத காலம் அங்கிருந்தேன். 1975 ஜனவரியில், சென்னையிலுள்ள பழமையான நிறுவனமான திருவல்லிக்கேணி நகரக்கூட்டுறவு சங்கத்தில் (டி.யு.சி.எஸ்) கணக்கராக பணியில் சேர்ந்தேன்.

டி.யு.சி.எஸ் நிறுவனத்தில் அங்குள்ள, தொழிலாளர்களே தலைமையேற்று செயல்பட்டு வந்த டி.யு.சி.எஸ் தொழிலாளர் சங்கம் ஒன்று இயங்கி வந்தது, அது சமயம், என்னோடு பணியில் சேர்ந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை அவர்களது பணியிடத்தில் நேரடியாகப்போய்ச் சந்தித்து, குறைவான சம்பளம் பெற்றுவந்த சூழலை மாற்றுவதற்காகவும், பல்வேறு உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுவந்த நிலையில் அதனைப்பெற்றிடவும், சங்கத்திற்கு மறைமுகத்தேர்தல் நடத்தி, சங்கத்திற்கு வெளியிலிருந்து ஆற்றல்வாய்ந்த ஒரு தலைமையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை முன்வைத்து அவர்களிடத்தில் பிரச்சாரம் செய்தோம். அதன் பலனாக, 1978 ஆம் ஆண்டு தோழர்.சி.கெ.மாதவன் தலைமையில் தொழிற்சங்கம் புதுவடிவம் பெற்றது. அந்தச் சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கென்று, பல்வேறு செய்திகளைக் கொண்டு சேர்ப்பதற்காகவும், அவர்களை அரசியல்மயப்படுத்தவும் 'டி.யு.சி.எஸ் நலமன்றம்' என்கிற பெயரில் ஒரு அமைப்பினை உருவாக்கிச்

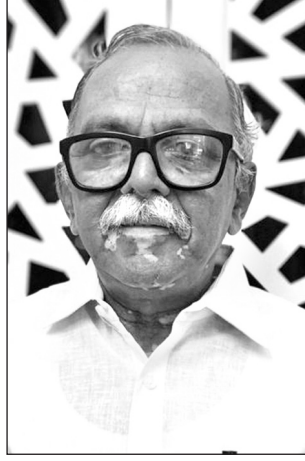
செயல்பட்டு வந்தோம். அந்த அமைப்பின் சார்பில், வாராந்திர விடுமுறை நாட்களில் ஊழியர்களுக்கு அரசியல் வகுப்புக்களும், தொழிற்சங்க வகுப்புகளும், உலகச் செய்திகள் குறித்தும் விழிப்புணர்வு ஊட்டப்பட்டது. அந்தச் செய்திகளை தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்காக 1978 ஜூலையில் "போர்க்குரல்" (15.07.1978- 30.11.1979) என்கிற இதழைத்தொடங்கினோம்.

பின்னர் 1979இல் 'போர்க்களம்' என்கிற பெயரில் துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கொண்டுவந்தோம். தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை விளக்கி, அவ்வப்போது தனித்தனிப் பிரசுரங்களாக வெளியிட்டு வந்தோம். நலமன்றத்தின் சார்பாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'போர்க்குரல்' என்கிற இதழினை தமக்குத் தந்துவிடும்படி, இடதுசாரி தோழமை அமைப்பு ஒன்று வேண்டி கேட்டுக்கொண்டதால், அவ்விதழை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம். அதன்பிறகு, சங்கச்செய்திகளை பரவலாக்குவதற்கு இதழ் ஒன்று தேவைப்பட்டதால், 1978இல் "போரணி" என்கிற இதழ் துவங்கப்பட்டது. அந்த இதழில் தோழர் இன்குலாப், தோழர்கள் க. சந்தானகிருஷ்ணன், இளவேனில், செம்பியன், விடியல் வேணுகோபால், கவிஞர். ஈரோடு தமிழன்பன், சின்னக்குத்தாசி, கதிருநாவுக்கரசு, மீசை சோமு ஆகியோர் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் கதிருநாவுக்கரசு அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவந்த "நக்கீரன்" இதழ் சில காரணங்களால் நின்றுபோய்விட்டது. நண்பர்களின் ஆலோசனையின்பேரில் மீண்டும் நக்கீரன் இதழை வெகுஜன இதழாகக் கொண்டு வருவதென முடிவெடுத்தோம். அதனடிப்படையில், 1980 ஜூனில் வில்லிவாக்கம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் தி.மு.க. வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்திருந்த கசப்பு அவர்களைச் சந்தித்து நக்கீரன் இதழுக்கு ஆசிரியராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் இருக்க வேண்டினோம். அவரும் அதற்கு சம்மதித்தார். அச்சமயத்தில், அவரிடம் ஒரு வேண்டுகோளை வைத்து, ஒரு உத்திரவாதமும் பெற்றுக்கொண்டோம். "இதழில் பல்வேறு அரசியல் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள்

எழுதுவார்கள். அவர்களுடைய எழுத்துக்கள், தி. மு.க. காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகளை விமர்சனம் செய்வதாகக்கூட இருக்கலாம். அதற்கு இடமளிக்க வேண்டும் என்றும் அத்தோடு கழகத்தலைவர்களின் பிறந்தநாள் மற்றும் இறந்தநாளை முன்னிட்டு, அவர்களது படங்களைப் பிரசுரிக்க நிர்ப்பந்தம் செய்யக்கூடாது என்றும் வேண்டினோம்.' அதனை சுப்புவும் ஏற்றுக்கொண்டார். இதழை நடத்துவதற்குத் தேவையான பொருளாதார உதவிகளை, நாங்களே பார்த்துக்கொள்வதாகவும் கூறினோம்.. அவரும் தன்னுடைய பங்கிற்கு விளம்பரங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் தெரிவித்தார். இந்தப்புரிதலின் அடிப்படையில், க. சுப்பு அவர்களை ஆசிரியராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் கொண்டு நக்கீரன் மாத இருமுறை இதழ் தொடங்கப்பட்டது. அந்த இதழில், க.சந்தான கிருஷ்ணன், இராயப்பா, க.திருநாவுக்கரசு மற்றும் இளவேனில் போன்ற பலரும் எழுதிவந்தனர். மீனாட்சிசுந்தரம் அலுவலக மேலாளராக இருந்து செயல்பட்டார். தமிழகம் மற்றும் பிற இடங்களிலிருந்து செய்திகள் வந்து குவிய ஆரம்பித்தன. மாவட்டங்களிலிருந்து ஏஜெண்டுகள் தங்களுக்கு இதழ்வேண்டி, இரண்டு மாத முன்வைப்புத்தொகையெல்லாம் அனுப்பிவைத்தனர். இதழில், தி.மு.க., காங்கிரஸ் கூட்டணி குறித்தும், அ.தி.மு.க ஆட்சி குறித்தும் பல்வேறு செய்திகள் காரசாரமாக வெளிவந்து தமிழகமெங்கும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது.

தமிழக மாவட்டங்களிலிருந்தும், பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் அண்டை நாடுகளிலிருந்தும் நக்கீரன் இதழ் வேண்டி, கடிதங்கள் வந்தவண்ணமிருந்தன. இதழின் வடிவமைப்பை தோழர் இளவேனில் செய்துவந்தார். ஒருசமயம், நக்கீரன் இதழொன்றில், இந்திராகாந்தி தலையில் முள்கிரீடம் பொருத்திய அட்டைப்படத்துடன், அவசரகால நெருக்கடியை விமர்சிக்கும் கட்டுரையொன்று வெளியிடப்பட்டது. இந்தச்செய்தியினை விவாதத்திற்குள்ளாக்கும் நோக்குடன், க.சுப்பு அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவரும் நக்கீரன் இதழில், இந்திராகாந்தியை விமர்சித்து செய்தி வந்துள்ளதை தி.மு.க ஏற்றுக்கொள்கிறதா? என்கிற அடிப்படையில் விரிவான செய்தியொன்று அ.தி.மு.க.வின் அண்ணா நாளேட்டில் வெளிவந்தது. அந்தச்செய்திக்கு தி.மு.கவின் பொதுச்செயலாளர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் அவர்கள் பதிலளிக்கும் விதமாக, நக்கீரன் இதழின் ஆசிரியர் க.சுப்பு தி.மு.க வைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அந்த இதழில் எழுதுகிறவர்கள் பலவகைக் கருத்துக்களை கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். எனவே அந்தச்செய்திக்கும் தி.மு.க விற்கும் எந்தவித

சம்பந்தமும் இல்லையென்று அலைஓசையில் அறிக்கை ஒன்று வெளிவந்தது. அதன்காரணமாக, நக்கீரன் இதழின் விற்பனை எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இந்தநிலையில் இதழின் ஆசிரியருக்கு பல்வேறு நெருக்கடிகள் வர ஆரம்பித்தது. நெருக்கடிகளைச் சமாளித்து வந்த ஆசிரியர், ஒருகட்டத்தில், ஏற்கனவே பேசி ஒத்துக்கொண்ட புரிந்துணர்வுக்கு மாறாக, செப்டம்பர் 1980 இதழின் அட்டையில் அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்தநாளை முன்னிட்டு அவரது புகைப்படம் வெளிவரவேண்டும் என விருப்பப்பட்டார். நாங்கள் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே இதழை எங்களிடம் விட்டுவிடுங்கள் என சுப்புவிடம் கேட்டோம். அவர் அதை மறுத்து, தானே நடத்துவதாகக் கூறிவிட்டார். இதழின் ஆசிரியர் மற்றும் வெளியீட்டாளராக அவரே இருந்துவந்ததால், எங்களால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. ஆகவே நாங்கள் நக்கீரன் இதழை நடத்துவதிலிருந்து வெளியேறிவிட்டோம்.

வெளியே வந்த ஆறு மாதத்திற்குப்பிறகு, தோழர்கள் இளவேனில், சந்தானகிருஷ்ணன், தாம்பரம் மணி, எல். வேணு

ஆகியோர் தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திர மாநிலங்களில் இடதுசாரி கொள்கை கொண்ட தோழர்கள் மற்றும் சமூக அக்கறைகொண்ட நண்பர்களைச் சந்தித்து, மீண்டும் ஒரு இதழைக் கொண்டுவருவதற்கான ஆலோசனையைத் துவக்கினோம். முதற்கட்டமாக மதுரை சென்றோம். அங்கே, முதுபெரும் தோழர் எம்.ஆர்.எஸ். மணி, மருத்துவர் சுப்பராயன், திருமானூர் கால்நடை மருத்துவர் (பெயர் நினைவில்லை), கார்க்கி காப்பியார், இராசாராம், மனோகரன் இன்னும் பல தோழர்களோடு, மதுரையில் இரண்டுநாள் தங்கி ஆலோசனை நடத்திவிட்டு, நெல்லைக்குப் பயணமானோம். அங்கும் பல தோழர்களைச் சந்தித்து கலந்துரையாடினோம் பிறகு அங்கிருந்து கேரளம் சென்று, 1981 மே 1 ந்தேதி கண்ணனூரில் மேதின விழாவில் பங்கேற்றுக்கொண்டிருந்த முதுபெரும் இடதுசாரி தோழர்கே.பி.ஆர்.கோபாலன் மற்றும் பல தோழர்களைச் சந்தித்தோம். இச்சந்திப்பின் முடிவில், விரிவான அளவில் இதழ் ஒன்றினை கொண்டுவருவதென முடிவெடுத்தோம். அதனடிப்படையில் ஏற்கனவே நின்றுபோயிருந்த "வசந்தம் வருகிறது" எனும் இதழை, அதன் வெளியீட்டாளர் தோழர் ஜவஹர் அவர்களிடமிருந்து கேட்டுப்பெற்று, மாதமிருமுறை இதழாக வெளிக்கொணர்ந்து வந்தோம். இவ்விதமுக்கு ஆசிரியராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் தாம்பரத்தைச்சேர்ந்த வழக்கறிஞர் எஸ்.சி. சிவாஜி இருந்து வந்தார். புலனாய்வு இதழாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த இவ்விதமுக்கு சென்னை

தியாகராயர் நகரில் அலுவலகம் இயங்கிவந்தது. வழக்கம்போல அலுவலக மேலாளராக மீனாட்சி சுந்தரம் செயல்பட்டுவந்தார். இதழின் வடிவமைப்பினை இளவேனில் செய்துகொடுத்தார். இதழுக்கு, இளவேனில், க.சந்தானகிருஷ்ணன், இராயப்பா, தி.சிகாமணி, அமரகீதன், மீசை. சோமு, வேணுகோபால், கோ.வி. மணிசேகரன், ஓவியர். மணியன்செல்வம் போன்றவர்கள் பங்களிப்பு செய்துவந்தனர். இதழுக்குத் தேவையான, ப்ளாக் எழுத்து மற்றும் ஓவியங்களை, தோழர்கள் மாத்தியூஸ், ராஜாராம் செய்துகொடுத்தனர்.

வசந்தம் வருகிறது இதழுக்கு தமிழகமெங்கிருந்தும் பரவலாக ஆதரவு பெருகிவந்தது. மக்களிடமிருந்து தங்களுடைய குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும் இதழில் பதிவுசெய்ய வேண்டி, கடிதங்களாக மட்டுமன்றி, நேரிலும் வந்து முறையிட்டனர். இதழின் எண்ணிக்கை அதிகமான நிலையில், அதற்கான பொருளாதாரத் தேவை அதிகமானபோது, என்னசெய்வது என்று யோசித்த நிலையில்தான், கம்பம் பகுதியிலிருந்து சில தோழர்கள் இதழில் இணைந்து செயல்பட விரும்புவதாகவும் பொருளுதவி செய்யத் தயாராயிருப்பதாகவும் முன்வந்தனர். அதனை ஏற்றுக்கொள்ள ஆசிரியருக்கு மனமில்லை. கோபாலபுரம் பகுதியில் இயங்கி வந்த கனரா வங்கியின் கிளை மேலாளர், வசந்தம் வருகிறது இதழின் உள்ளடக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டு பெரிதும் மெச்சினார். இதனையடுத்து, வசந்தம் வருகிறது இதழை கம்பெனிச்சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்து, கொண்டுவருவதாக இருப்பின், அதற்கான புரிந்துணர்வு அறிக்கை ஒன்றிணைத்தயாரித்து வங்கியில் சமர்ப்பித்தால், தற்போது புழங்கும் தொகையை அதிகப்பற்றாக (OVER DRAFT) பயன்படுத்தவும், குறைந்த பட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் அனுமதிக்கவும் தான் தயாராக இருப்பதாக உறுதியளித்தார். அதற்காக வேண்டி, பட்டயக்கணக்கர் ஒருவரைச் சந்தித்து புரிந்துணர்வு அறிக்கை ஒன்றிணை விரிவாக தயார் செய்தோம். அந்த அறிக்கையில் பத்திரிகை நடத்துவது, நூலகம் நடத்துவது, குறும்படம் எடுப்பது, திரைப்படம் எடுப்பது இன்னும் பல திட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக "டான்" (DON RIVER) பப்ளிகேஷன் பிரைவேட் லிமிடெட் என்கிற பெயரில் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையை வங்கியில் கொடுத்து கடன் பெறுவதற்கு ஆசிரியர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தச்சூழலில், பெரும் பொருளாதார நெருக்கடி இருந்தபோதிலும், பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையே இதழைத் தொடர்ந்து நடத்திவந்தோம். அப்போதுதான் தி.மு.க மக்களவை உறுப்பினராக இருந்துவந்த கம்பம் நடராஜன் 1981 இல் இயற்கையெய்தியதையொட்டி, அங்கு இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் தி.மு.க வெற்றிபெறும் என நினைத்திருந்த வேளையில் அதி. மு.க வெற்றிபெற்றது. இடைத்தேர்தல் சமயத்தில், ஆளும்கட்சியானது, அத்தொகுதியில் பல்வேறு வளர்ச்சிப்பணிகளையும், தெருவெங்கும் குடிநீர்க் குழாய்களையும் பொருத்தியிருந்தது. மேலும், வாக்காளர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளும்

வழங்கப்பட்டிருந்தன. இதனை கவனத்தில் கொண்ட, வசந்தம் வருகிறது இதழானது, "இனி ஒரு எம்பி எப்போது சாவார்" எனும் தலைப்பிட்டு தலையங்கம் ஒன்றினை எழுதியது. இதனைத் தொடர்ந்து, காவல்துறை கெடுபிடி மிகுதியானது. மேலும், பொள்ளாச்சியிலிருந்து முன்னாள் மத்திய நிதி அமைச்சர் ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் பேரன் என்கிற பெயரில், வசந்தம் வருகிறது இதழ் நடத்துவது முறையாகாது எனவும் நீதிமன்றம் வழியாக நோட்டீஸ் அனுப்பிவிட்டார். இந்தச்சூழ்நிலையில், இதழுக்கு பொருளாதார உதவி செய்யமுன்வந்த கம்பம்பகுதி, தோழர்களையும் ஆசிரியர் அரவணைத்துக்கொள்ள முன்வரவில்லை; வங்கி மூலம் கடன் பெறவும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, இதழினைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாத நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டதால், வேறுவழியின்றி அவ்விதழிலிருந்து நாங்கள் ஒதுங்கிக்கொண்டோம்.

அதற்குப் பின்னர் எனது 35 ஆண்டுகால டி.யு.சி.எஸ் பணி (30.11.2010) ஓய்விற்குப்பிறகு, நண்பர்கள் சந்தித்து உரையாட வசதியாக நானும் தோழர் சந்திரசேகரனும் இணைந்து திருவல்லிக்கேணியில் அறை ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்தோம். அந்த அறைக்கான முன்பணத்தை தோழர் சந்திரசேகரனே கொடுத்தார். அவர் பெயரிலேயே அறையை எடுத்து மாலைப் பொழுதுகளில் சந்தித்து உரையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தோம். அந்தச் சமயத்தில் ஒருநாள், தோழர் தமிழன்பன் அவர்களிடம் "காக்கைச்சிறகினிலே என்கிற பெயரில் உரிமை இருப்பதாகவும் அதனை ஏற்று ஒரு இதழ் நடத்தலாமா எனவும் நண்பர் வைகறை என்னிடம் கேட்டார். அதைத் தொடர்ந்து நண்பர்கள் வைகறை, சந்திரசேகரன், சுப்ரமணியன், சரவணக்குமார், எட்வின் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு ஆலோசித்து, காக்கை இதழை நடத்துவதென முடிவெடுத்தோம். ஆனால் இதழுக்கான பணிகளை நாங்கள் முன்னெடுத்தபோது அந்தப் பெயர்ப் பதிவு காலாவதியாகிவிட்டிருந்தது. ஆனாலும் அதே பெயரிலேயே விண்ணப்பித்து பெயரை மீண்டும் உறுதிசெய்தோம். அந்தக்கூட்டத்தில் இதழின் ஆசிரியராகவும் வெளியீட்டாளராகவும் நான் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என நண்பர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். இதழாசிரியராக சில மாதங்கள் வைகறை இருந்தார். அதன் பின்னர் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து இதழ் தயாரிப்புப் பணிகளை முழுமையாகச் செய்துவந்த தோழர் சந்திரசேகரன் பணி ஓய்வுக்குப் பிறகு இதழின் பொறுப்பாசிரியராக வந்தார். தொடர்ந்து 11 ஆண்டுகளாக பல்வேறு நண்பர்கள், தோழர்களின் உதவியுடனும் ஆதரவுடனும் காக்கை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் பயணத்திற்கு உறுதுணையாகவும் உற்ற தோழமையாகவும் இருந்து, என்னை ஊக்குவித்த எனது அன்புத்துணைவியார் கே.எம்.லீலா அவர்களின் ஐந்தாம் ஆண்டு நினைவுநாளில் கண்ணீருடன் நினைவுகூர்கிறேன்.

தொகுப்பு : எழுத்தாளர் நிகழ் அய்க்கண்

மடல் திறப்பு

வழக்கம் போல் இந்த மாத காக்கைச் சிறகினிலே இதழும் ஒரு பாடநூல் தகுதி உடையதாக இருந்தது. அற்புதம் அம்மா மற்றும் மருது ஆகியோரின் கட்டுரைகள் சிறப்பாக இருந்தன. என்னுடைய அதிகபட்ச ஆர்வத்தைத் தூண்டியது இந்தியாவில் பெருகிவரும் கடன்கள் பற்றிய கட்டுரை. பின்பு குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் பெரு மங்கலத்து அருந்தச்சன் என்ற கட்டுரை. இக்கட்டுரையில் அவருடைய சமனம் பத்தினர் பற்றிய தகவல் கொடுத்திருந்தது சிறப்பாக இருந்தது. டிராட்ஸ்கி மருது கட்டுரையிலும் அத்தகைய தகவல்கள் காணப்பட்டன. இவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

எனக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு தகவலைக் கொடுத்த கட்டுரை தராசு ஷியாம் அவர்கள் எழுதி வரும் அமணமாகிய சமனம் அதில் சீவகனுக்கு நாக கடி வைத்தியம் தெரியும் என்ற பகுதியில் நாகங்களில் நான்கு வகை ஜாதி உண்டு என்ற தகவல் நாகர் வழிபாடு பற்றி ஆய்வு செய்து கட்டுரை எழுதி வரும் எனக்கு மிகவும் பயனுள்ள ஒரு தகவலாகும். இது தவிர உவேசாவின் சுவடி தேடல் குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்து அடிகோடிட்டு ஒரு பாடநூலைப் படிப்பதுபோல படித்த கட்டுரை ஆர் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய 'பேராசிரியர் முத்து மோகன் - பண்பாட்டு மண்ணில் காலூன்றிய தத்துவவாதி'. இது ஒரு தொடர் கட்டுரை. இதில் பகவத்கீதையின் தோற்றம் அதற்கான அடிப்படைக் காரணம் அதனுடைய இடைச் செருகலின் நோக்கம் மகாபாரதத்தில் இடம் பெற்ற விதம் ஆகியவை எல்லாம் எனக்குப் புதிய தகவல்களாக இருந்தன. அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் என் பேரனுக்கு வாசித்துக் காண்பித்த ஒரு பகுதி 'உழைக்கும் மக்களின் மக்களைச் சுரண்டி அவரது செல்வத்தின் ஒரு பகுதியைத் தான் எடுத்துக் கொண்டு இன்னொரு பகுதியை புனித அந்தஸ்து கொண்ட புரோகித வர்க்கத்திற்கு கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்' என்ற வரி. இதனை நான் கட்டுரையிலிருந்து வாசித்துக் காண்பித்தேன். இப்போதுதான் பார்க்கிறேன், அது bold ஃபாண்ட்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதை நான் தவற விட்டுவிட்டேன். மேலும் சத்திரியர் என்ற ஒரு இனத்தைத் தனக்கான நலனுக்காக உருவாக்கியதும் தயார்படுத்தியதும் அவர்களை வளர்த்துவிட்ட விதமும் பிராமணர்களின் ஒரு முக்கிய நோக்கமாக இருப்பதை அறிந்து கொண்டேன். இதனை முத்துமோகன் சார் மார்க்சியம் வேதாந்தம் ஆகிய கருத்துக்களை இடைமிடைந்து எழுதி இருப்பார். ஆனால் அவற்றை எங்களைப் போன்ற எளியோர்களும் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு எளிமைப்படுத்தி கொடுத்த கட்டுரை ஆசிரியர் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறோம். ஓட்டன் பற்றிய கட்டுரை புதிய தகவல்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தது.

பட்டியலுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்ற விக்கி மகேஸ்வரின் நேர்காணல் அவர் கியூபா நாடு மற்றும் பின்லாந்தில் இருக்கும் கல்வி முறைகளை ஆராய்ந்து அதுபோல இந்தியாவிலும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செ.இராஜேஸ்வரி, சென்னை

சுண்டே லீடர் இதழ் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்கே அவர்களின் (இறுதி) தலையங்கத்துக்கும் காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் தலையங்கத்துக்கும் (ஜூன் 2022) இருக்கும் ஒற்றுமை ஆச்சரியமளித்தது. சமூக ஊடகங்கள் பிரபலமான கால கட்டத்தில் இனி அச்சிதழ்களின் தேவை இல்லை என்று ஒரு பார்வை முன் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் எவ்வித பொறுப்புக்களையும் ஏற்கத்தேவையின்றி லைக்குகள் மற்றும் கமெண்டுகளுக்காகவும் ஊடக வாய்ப்புகளுக்காகவும் செயல்படும் சோஷியல் மீடியாக்கள் ஒரு போதும் அச்சு இதழ்களுக்கு மாற்று ஆக முடியாது என்பதுதான் சுண்டே லீடர் சொல்லும் செய்தி. விதைத்தவன் உறங்கலாம் அவன் விதைத்த விதைகள் உறங்குவதில்லை என்பதை லசந்த விக்ரமதுங்கவின் எச்சரிக்கைகள் இன்று நடைமுறை உண்மை ஆகி, ஆட்சியாளர்களை சுட்டெரிப்பதைக் காண்கிறோம். இதே போன்ற துணிச்சலுடன், தார்மீக உரிமையுடன் தமிழக அரசு திராவிட வழி நடக்க வேண்டும் இல்லையெல் ஆபத்து என காக்கைச்சிறகினிலே தலையங்கம் தோழமையுடன் எச்சரித்துள்ளது. நகுதற்பொருட்டன்று நட்பு சும்மா போலியாக பாராட்டி ஆதாயம் பெறுவதன்று நட்பு என்ற குறள் வழி நின்று தலையங்கம் அமைந்துள்ளது. இதுபோன்ற துணிச்சலான கருத்துகளுக்காக அச்சிதழ்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் ஏராளம். ஆனால் அல்லதை தான் ஏற்றுக் கொண்டு நல்லதை கரவாது கரைந்துண்ணும் காக்கைக்குப் பாராட்டுகள்

-பிச்சைக்காரன் சென்னை;

**www.pichaikaran.com எழுத்தாளர் / வலைப்பதிவர்
அலைபேசி 8056201939**

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெரு மன்றத்தின் செங்கைப் பேரவை "சுயமரியாதைத் தடிவிறுது" பெற்ற காக்கை ஆசிரியர் இந்த அரிய விருதுக்கு நூறு சதவீதம் தகுதி வாய்ந்தவர் எனும் வகையில் காக்கை மிகச் செறிவான..., தனித்துவமான அணுகுமுறையுடன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. சம கால நடப்புகளைக் கூர்மையான பார்வையுடன் அலசி ஆராய்ந்து நேர்மையான கருத்துகளை முன் வைக்கும் தலையங்கமும் ஆராய்ச்சித் தன்மையிலான கட்டுரைகளும் உயரே உயரே பறக்கும் காக்கையின் வலிய சிறகுகள்! சிறுகதைப் பஞ்சம்தான் இதழின் பெரும் குறை.

சாந்தாத், ஹைதராபாத்

இலங்கை பத்திரிகையாளர் லசந்தா விக்ரமதுங்கவின் மரண சாசனம் உணர்வுப் பிழம்பாய் இருந்தது. இரண்டு முறை படித்தேன் (ஏற்கனவே படித்ததுதான்) 2009இல் அவர் எழுதியது இன்றைக்கும் இலங்கைக்குப் பொருந்துவதாய் உள்ளது. இது அங்கு நிலவும், நிலவ வேண்டிய அரசியலைச் சொல்லுகிறது. உண்மையில் படிக்கும்போது கண் கலங்கினேன். இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டம், பி.ஏ.காதரின் கட்டுரை இலங்கையின் சமகாலச் செய்திகளைச் சொல்லுகிறது. (உ-ம்: தூய புரட்சி என்பது வெறும் கற்பனாவாதமே; முதல் முறையாக ஒரு ஆட்சி முறைக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டமாக உள்ளது; சாத்வீக வழியில் மெல்ல மெல்லவேனும் பெறப்படும் வெற்றிகள் நீண்ட காலம் நிலைக்கின்றன). இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடி இந்தியாவிலும் நடைபெறலாம் என்ற மு.நாகநாதன் கட்டுரை, எளிய மொழியில், ஆழமாக பல செய்திகளைச் சொல்லுகிறது. இந்த இதழ் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. வாழ்த்துகள்.

பீட்டர் துரைராஜ், சென்னை

தலையங்கம் தக்க தருணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆட்சியாளர்களுக்கு இடித்துரைக்கும் தாமிரப் பொறுப்பை காக்கைச் செய்துள்ளது பாராட்டவேண்டிய செயல்.. அட்டை அருமை, சார். இன்னும் இதுபோன்ற படங்களைத் தேடி எடுத்து இலங்கை மானத்தை வாங்குங்கள். இன்று அவர் இருந்திருந்தால்.... என்று ஏதேதோ எண்ணத் தோன்றுகிறது. காரசாரமாக எதையும் அணுக காக்கையால்தான் முடியும்

ஜே.ஜே.பெர்ணான்டஸ், பானையங்கோட்டை

“எனக்கு மார்க்சியம் தெரியும் ஆயின் இந்தியத் தத்துவமோ தமிழர் தத்துவமோ தெரியாது என்று கூறுவதில் நியாயம் கிடையாது” - ந. முத்துமோகன். நமது பின் மண்டையில் ஓங்கி அடிவாங்கியது போல் இருக்கிறது!

- வெள்ளையங்கிரி, கோவை

ஜூன் 22 திங்கள் காக்கைச் சிறகினிலே வாசித்தேன். சமகால சமூக, பொருளாதார, தத்துவக் கருத்தாக்கங்கள் மீதான பரந்துபட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றால் காக்கை நிரம்பியுள்ளது மகிழ்வானதாகும். குறிப்பாக, பின் காலனிய பாசிசத்தின் கோர முகங்கள் எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பேராசிரியர் மு.நாகநாதனின் “இந்தியா: பெருகிவரும் கடன்கள் - மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரம்” கட்டுரையும், ‘சண்டே லீடர்’ பத்திரிகையின் லசந்த விக்ரமதுங்கவின் மரண சாசனமும் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன. ஜனநாயக சக்திகள் விழித்துக் கொள்ள வேண்டிய தருணமிது. மா.அரங்கநாதன் இலக்கிய விருது வழங்கும் விழாவில் எழுத்தாளர் ரவி சுப்பிரமணியன் வாசித்து அளித்த கட்டுரைகளும், பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கம் அவர்கள் வழங்கிய நூல் விமர்சனமும் ஆழமானவை. காக்கைக்குப் பெரிதும் நன்றி!

மு. செல்லா, மதுரை

ஜூன் மாத -காக்கைச் சிறகினிலே இதழில் எழுதி வெளிவந்த தமிழ் வகுப்புகள் எனும் கட்டுரையைப் படித்துப் பார்த்தேன். பென்னம் பெரிய ஊராகிய

அறிவிப்பு

1.7.2022 முதல் காக்கை இதழின் தனிஇதழ் விலை ரூ.50 ஆகவும் ஆண்டுச்சந்தா ரூ.500 ஆகவும் உயர்த்தப்படுகிறது. நாளுக்குநாள் கட்டுக்கடங்காத வகையில் உயர்ந்துவரும் மூலப்பொருட்களின் விலையேற்றத்துக்கு ஈடுகொடுக்க இயலாமல் இந்த உயர்வு அறிவிக்கப்படுகிறது. எனினும் இரண்டாண்டு சந்தாவும் ஐந்தாண்டு சந்தாவும் உயர்த்தப்படவில்லை. வாசகப் பெருமக்கள் எப்போதும்போல தொடர்ந்து ஆதரவினைத் தந்து ஒத்துழைக்குமாறு கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

-ஆசிரியர்

ஹாங்காங்கில் - சின்னஞ்சிறு மக்கள் தொகையுடன் வாழும்- தமிழர்களின் பிள்ளைகளுக்காக - தமிழ் வகுப்புகளைப் பதினேழு ஆண்டு காலமாக நடத்தி வரும் சாதனை -இமாலய சாதனை யாகும். இயற்கைத்தடை- செயற்கைத் தடை - தெய்வாதீனத் தடை- பொருளாதாரத் தடை போன்ற எத்தனை எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகளையும் இன்னல்களையும் எதிர்கொண்டு சந்தித்துச் சந்தித்து- ‘எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவர் எண்ணியர் திண்ணியராகப் பெறின்’- எனும் செயலாக்கத் திறன் பெற்று- தமிழைப் பயிற்று வித்து வருகின்றீர்கள். ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் மட்டுமே முதலாகக் கொண்டு-தாய்த்தமிழின் தொடர் ஓட்டத்தை எண்ணி- வகுப்பு எடுக்கும், ஆசிரியர்கள்- பெற்றோர்- பெரியோர்- குழந்தைகள் -வழிநடத்துனர் முதலியோருக்கு - எந்த வார்த்தைகளை எடுத்துத் தொடுத்து நன்றி பாராட்டுவது எனத் தெரியவில்லை . தாய்த்தமிழின் நினைவலைகளால்- நெஞ்சம் நீராய் கசிந்து மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து போய் -வாய் குளிர மனங்குளிரக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு -என் நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிறேன் தாய் மண்ணில் இருந்து நீங்கி- நெடுந் தூரத்தில் உள்ள ஹாங்காங்கில் தங்கி வாழும்- நம் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் -குடும்ப உறுப்பினரும்- செய்யும் பணி சிறக்க- ஆற்றும் செயல் ஏற்றம் பெற- எண்ணிய யாவும் கைகூட- எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் சித்திக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்..

மு. பழநிச்சாமி, மதுரை

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
sivasubramanian@sivasubramanian.in

பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் பண்பாட்டு மண்ணில் காலூன்றிய தத்துவவாதி

(கட்டுரையின் மூன்றாம் பகுதி)

பழந்தமிழர்களின் பண்பாடு ஆதிப் பொருள்முதல்வாதம் அல்லது இயற்கைப் பொருள்முதல்வாதம் என அழைக்கப்பட முடியும்.

- ந.முத்துமோகன்

ந. முத்துமோகன் எழுதிய ‘இந்தியத் தத்துவங்களும் தமிழின் தடங்களும்’ என்ற தலைப்பிலான நூலின் முதற்பகுதியை இதுவரை அறிந்து கொண்டோம். இறுதியாக இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியை அறிமுகம் செய்துகொள்வோம்.

இப் பகுதி ‘தமிழர் தத்துவங்கள் குறித்தது’. முதற்பகுதி போன்றே இப்பகுதியும் ஏழு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. நூலின் முன்னுரையில் ‘கீழை நாடுகளின் தத்துவங்களை எழுதும் போது அவற்றை அந்தந்த நாடுகளின் சொந்த மொழிகளிலேயே அந்தந்த நாடுகளின் சொந்தக் கருத்தாக்கங்களிலேயே எழுத வேண்டும்’ என்ற சிந்தனைப்போக்கு உருவாகியுள்ளதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் காலனிய ஆட்சியால் ஐரோப்பிய அளவு கோல்களை உலக முழுவதற்குமான ‘பொது அளவுகோல்களாகக்’ கொள்வது குறித்து விவாதித்துள்ளார். தமிழர் தத்துவங்களை தமிழரின் சொந்தக் கருத்தாக்கங்களிலேயே வெளிப்படுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

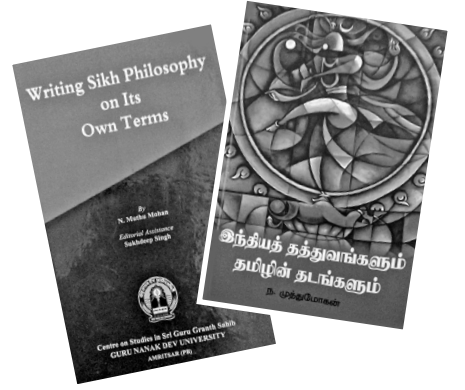
தமிழர் தத்துவமரபு :

இரண்டாம் பகுதியில் முதல் இயலின் தலைப்பு ‘இந்தியச் சூழல்களில் தமிழர் தத்துவ மரபுகள்’ என்பதாகும். இத் தலைப்பிற்கான தரவுகளை சங்க இலக்கியங்களில் இருந்தே தேடியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்கள் “மதச்சார்பற்ற நெறிகளை, எந்த மதத்திற்கும் எந்தப் புராணங்களுக்கும் தொடர்பற்ற நிலையில் எடுத்துரைப்பவை” என்று கூறுவதுடன் “சுயமான முறையில் நில அமைப்புகளுடனும்

அவற்றின் பண்புகளுடனும் உடனடித் தொடர்பு கொண்டனவாக அன்றையச் சிந்தனை முறை” இருந்துள்ளது என்கிறார். அவரது மதிப்பீட்டின்படி பூர்வீகத் தமிழர்களின் சிந்தனைகள் “புவியியல் பொருள்முதல்வாதம்” என்று பண்பு கொண்டவை.

இக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் அவர் கூறியுள்ள முக்கிய கருத்துக்களை இவ்வாறு தொகுத்து வரிசைப் படுத்தலாம்:

- “கடவுள் நிலப்பிரிவின் இயற்கைத் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கம் பெற்றிருந்தார்.”
- “அந்தத் தெய்வங்கள்தான் பூமியை அல்லது அந்தக் குறிப்பிட்ட நிலத்தை உருவாக்கியதாகவும் கருதப்பட வில்லை.”
- புவியியல்பன்மீயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.
- பழந்தமிழர்களின் பண்பாட்டை “ஆதிப் பொருள்முதல்வாதம் அல்லது இயற்கைப் பொருள்முதல்வாதம்” என்றழைக்கலாம். “முறையாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட தத்துவார்த்தமான பொருள்முதல்வாதம்” என்று குறிப்பிட முடியாது.
- சூழலில் இருந்து பிரிந்து நிற்கவில்லை.
- “திணைக் கோட்பாடு பண்டைத் தமிழர்களை இன்றுவரை அடையாளப் படுத்துவதாக உள்ளது.
- சங்கப் பாடல்களில் “பிரபஞ்ச அமைப்பு மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது”. இதைப் படைத்தவர் குறித்து எதுவும் கூறப்படவில்லை.

- “சமூகவியல் அளவுகோல்களின்படி சங்க காலத்தைப் புராதன இனக்குழு வாழ்விலிருந்து வர்க்க சமூக வாழ்விற்கு மாறுதல் பெற்ற காலம் என மதிப்பீடு செய்யலாம்”
- “ஆசீவகம், உலகாயுதம், ஜெனம்புத்தம் போன்றன பழந்தமிழ் சமூகத்தின் மேல் அளவுகடந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.”
- ச ம ண மும் பௌத்தமும் அறநெறிக்கருத்துக்களையும் கர்மவினைக் கோட்பாட்டையும் தமிழில் அறிமுகம் செய்தன.
- இக் கருத்துக்களை அடுத்து பக்தி, சைவ சித்தாந்தம் என்ற இரு புதிய சிந்தனைகளின் அறிமுகம் குறித்து விளக்கி உள்ளார்.

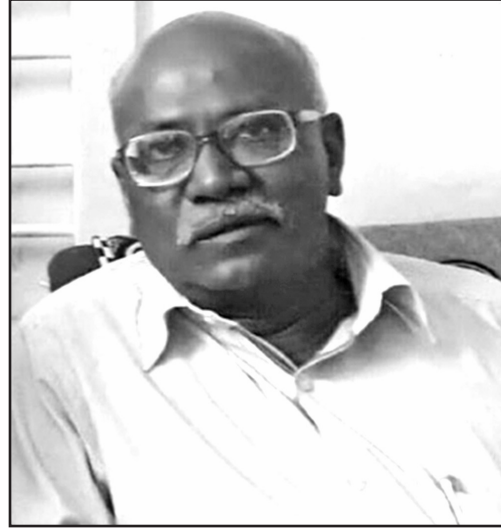
பக்தி

சங்க காலத்தையடுத்து அறநெறிச் சிந்தனையின் தாக்கம் தமிழகத்தில் ஏற்படலாயிற்று. இக்காலத்தில்தான் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தன் மனிதனை மையப் படுத்தும் சிந்தனைப் போக்கும். வர்க்க சமூகச் சூழலும் உருப்பெற்றது. அத்துடன் ‘குடும்பம், அரசு, குடிமைச் சமூகம் ஆகியவற்றுக்கான சட்டங்களும் கூட இக்காலத்தில்தான் இயற்றப்பட்டன.’

இவை அனைத்திற்கும் மேலாக நிகழ்ந்த ‘இணைவாக்கம்’ ஒன்றை அவர் சுட்டகிறார். இது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்வாகும். அவரது கருத்துப்படி சங்க காலத்தில் நிலவிய ஆதிப் பொருள்முதல்வாத அடிப்படைகளும் புதிதாக அறிமுகமான அறநெறிக்கோட்பாடுகளும் இணைவாக்கம் பெற்றன. இதை ‘வசீகரமான பயன்பாட்டு வாதம் (Fascinating Pragmatic Synthesis) என்ற கலைச்சொல்லால் குறிக்கிறார். இதற்கு, ‘பொருள்முதல் வாதமும் ஆன்மீகமும் மத்திமப் பகுதியில் சந்தித்து இயங்கியல் ரீதியாக இணக்கம் பெற்று அறநெறிகளாகவும் ஒழுக்கங்களாகவும் வடிவம் பெறுகின்றன’ என்று விளக்கம் தருகிறார்.

கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து சைவத்தின் நாயன்மார்களாலும் வைணவத்தின் ஆழ்வார்களாலும் மேற்கொண்ட சமயப் பரப்பல் செயல்பாடுகளால் வடபுலத்தின் வேதசிந்தனைகளும் புராணச் சிந்தனைகளும் தமிழகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றன. அத்துடன் தமிழகத்தில் வலுவாகக் காலூன்றியிருந்த சமண, பௌத்த சமணச் சிந்தனைகளுடன் முரண்பட்டு மோதல் போக்கைப் பின்பற்றின. அவைதிக சமயங்களால் இங்கு நிலை நிறுத்தப்பட்டிருந்த அறநெறிக்கோட்பாடுகள் புறந்தள்ளப்பட்டன. இது குறித்து அவர் மேலும் கூறுவது வருமாறு:

‘வினைக் கொள்கையை அதன் அடிப்படையான தளங்களிலிருந்து அகற்றப்படாத முடியாமல் போனதால் அதனை வேறுவிதமாக எதிர்கொள்ள இறையருள் என்ற கருத்து அறிமுகமாகியது. எனவே உருக்கமான உணர்ச்சிவயப்பட்ட இறை பக்தியின் மூலம் இறையருளைப் பெறுவது என்ற கருத்து சைவ வைணவப் பின்பற்றாளர்களால் புதிதாக முன்னுக்கு வைக்கப்பட்டது.’

ந. முத்துமோகன்

தொடக்கத்தில் தென்னிந்திய மரபாக இருந்த பக்தி இசை இசையுடன் இணைந்து வெளிப்பட்டது. ‘உணர்ச்சி வயப்பட்ட மனநிலைக்குப் பொருந்துவதாகவும் கூட்டு வழிபாட்டிற்கு ஏற்றதாகவும் இசை இருக்க முடியும்’ என்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகும். இசையுடனான பக்தி இயக்கத்தின் தொடர்பு குறித்து ஆசிரியர் விரிவாகவே கூறிச் செல்கிறார்.

தமிழகத்தில் உருவான பக்தி இயக்கமானது ‘சாதி இல்லாத ஒரு சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சியில் படுதோல்வியைத் தழுவி யுள்ளது. பக்தியின் வழியாக மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் முயற்சியை சாதி தோற்கடித்து விட்டது’ என்பது ஆசிரியரின் முடிவாக உள்ளது. இருப்பினும் ‘சமணமும் பௌத்தமும் மேலும் மேலும் கருத்து முதல்வாதமாக இறுகிப்போன சூழலில் பூர்வீகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் ஆதிப்பொருள்முதல்வாதத்தை மீட்டுக் கொணரும் பணியில் பக்தி ஈடுபட்டிருக்கிறது..... சைவத்தின் கருத்து முதல்வாதத்தால் ஜென பௌத்தத்தால் உருவாக்கப்பட்ட வினைக் கோட்பாட்டை அழிக்க முடியவில்லை. “வினைகள் முதலில் கடவுள் பிறகுதான்” என்பதே சைவசமயத்தின் நிலைப்பாடாக உள்ளது’ என்பதும் அவரது கருத்தாகும்.

இதன் தொடர்ச்சியாக சைவசமயத்தின் சைவசித்தாந்தம் குறித்த சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார்.

சைவசித்தாந்தம்

தமிழர் சிந்தனையின் வளர்ச்சியடைந்த தத்துவமாகச் சைவசித்தாந்தத்தை ஆசிரியர் கருதுகிறார். நிலமானியச் சமூகத்தின் ஆற்றலுள்ள ஒரு தத்துவமாக சைவசித்தாந்தத்தை அவர் மதிப்பிடுகிறார்.

‘நிலமானியச் சமூகத்தின் தனிமனிதம் (Individuality) முழுமையான தத்துவ ஏற்பை சைவசித்தாந்தத் தத்துவத்தில் பெற்றுள்ளது என்று குறிப்பிடும் ஆசிரியர் இத்தத்துவத்தில் விரிவாகப் பேசப்படும்

ஆணவம் என்ற கருத்தாக்கம் இதை மெய்ப்பிக்கிறது என்கிறார். 'ஆணவம் 'என்பது அணுத்தன்மை கொண்ட தனிமனிதம். அதன் அத்த்வாதம் தனிமனிதவாதம்'. சைவசித்தாந்தத்தின்படி இது உயிரை விட்டு அகலாமல் அதனுடன் இருக்கும் தன்மைத்தது. இத்தத்துவம் குறிப்பிடும் பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றில் ஒன்றாக எண்ணப்படுவது. 'உயிரோடும் ஏன் இறைவனோடும் சமநிலையில் வைத்து "அநாதியானது" என எண்ணப்படுவது. மேலும் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்களையும் பாசம் என்ற ஒரே சொல்லால் குறிப்பர். இம் மூன்று மலங்களில் மூலமலம் என்ற தகுதி ஆணவத்திற்கு உண்டு.

இச் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டு விட்டு 'இந்தியத் தத்துவங்களில் வேறு எந்தத் தத்துவமும் ஆணவம் அல்லது "நான் எனது" என்ற உணர்வுக்கு இத்தனை முதன்மை வழங்கியது கிடையாது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியவில் தோன்றிய பல்வேறு ஆத்தீக நாத்தீக தத்துவங்களுக்குப் பின்னால் தோன்றிய சைவ சித்தாந்தம் இடைக்காலத் தமிழக வரலாற்றில் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த நிலமானியச் சமூகத்தின் அனுபவங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு ஆணவம் என்ற கருத்தாக்கத்தை அழுத்தமாக உருவாக்கியுள்ளது என்று கணித்துள்ளார். மேலும் இதன் சிறப்புக் கூறுகளாக அவர் கூறும் செய்திகள் வருமாறு:

#உலகை மாயை எனவோ காணல் நீர் எனவோ கூறி உலக மறுப்புக் கொள்கையைப் பேசவில்லை.

#விடுதலை அல்லது முக்திக்கான வழியாக உலகையும் உலக வாழ்வையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அதை மறுதலிக்கவில்லை.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாக உலகம் - உயிர் இறைவன் என்ற மூன்றுக்குமான உறவைக் குறித்து சைவசித்தாந்தம் கொண்டுள்ள கருத்துகளை பின்வருமாறு தொகுத்துரைத்துள்ளார்:

'இறைவன் உயிர்களின் மீது கொண்ட இரக்கத்தின் காரணமாக உயிர்களைப் படைத்தார்..... உயிர்கள் உலகில் வாழ்ந்து பரிபக்குவம் அடைந்து, பின் இறைவனை நாடிச் சென்று விடுதலை பெறுகின்றன. உலகில் பிறப்பதும் வாழ்வதும் உயிரின் வினைப் பயன். எனவே அது தவிர்க்க முடியாதது. உயிர் அதுவே வினைகளை வாழ்ந்து அனுபவித்து பின் உலகிலிருந்து விலகி இறைவனை அடைகிறது.'

'சைவ சித்தாந்தம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பல்வேறு தத்துவார்த்த சாதனைகளைத் தனதாக்கிக் கொள்கிறது.'

'சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை அது தத்துவார்த்தக் கருத்தாக்கங்களாக உருமாற்றி உட்செரித்துக் கொண்டுள்ளது.

இறுதியாகமூன்று வகையான சமூகப்பயன்பாட்டு எடுத்துரைப்புகளை அவர் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். (சைவம் - திராவிடம் -தலித்திய மார்க்சிய வட்டாரம்) அத்துடன் அவற்றின் செயல்பாடுகளையும் அவதானித்துள்ளார்.

தமிழின் தடங்கள் என்ற தலைப்பிலான இரண்டாவது பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள இக் கட்டுரை சங்க இலக்கியங்கள் குறித்த பொதுவான தத்துவமதிப்பீட்டையும் சைவசித்தாந்தம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் உருவான நிலமானியச் சமூகத்தின் தத்துவம் என்ற வரையறுப்பையும் செய்துள்ளது. இறுதியாக மூன்று வகையான சமூகப் பண்பாட்டுத் தேடல்கள் இன்றையத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் செயல்படுவதாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளது.

இதையடுத்து இடம் பெற்றுள்ள ஆறு பகுதிகளும் (1) தமிழ் இலக்கியங்களையும் தொல்காப்பியத்தையும் மையமாகக் கொண்டவை (க.எண்:2,3,4,5) (2) சைவசித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது (க.எ:6) (3) புதிய போக்குகள் (க.எ:7) என மூன்றாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம். இனி இம்மூன்று தலைப்புகள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகளைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

தமிழும் தத்துவமும்

இரண்டாவது கட்டுரை, புறநானூறு, குறுந்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற சங்க இலக்கியங்களை மையமாகக் கொண்டது. இங்கு புறநானூறு குறித்த கட்டுரையில் அவர் முன்வைக்கும் முக்கிய கருத்துகள் வருமாறு:

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் இருப்பியலைப் பற்றி அக்கரை கொள்ளவில்லை. மாறாக 'தாம் பிறந்த சமூகத்திற்கான தகவுகளை உற்பத்தி செய்வதில்ல்தான் அதிக அக்கரை காட்டியிருக்கின்றன.

#தொன்மையான இனக்குழுக்கள் அழிவுக்காளாகி அரசுகள் தோன்றியபோது உருவான சமூகத் தகவுகளையே புறநானூறு பதிவிட்டுள்ளது.

'புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வீரம் புகழ் எனும் இரு பெரும் தகவுகள் பொருதிக் கொள்கின்றன..... வீரம் எனும் தகவு அரசு உருவாக்கத்தை மேலிருந்து எடுத்தியம்புவதாகவும் புகழ் குறித்த பாடல்கள் இனக்குழுமசெல்வப்பகிர்வை கீழிருந்து நினைவுக்குக் கொண்டு வருவதாகவும் உள்ளன.

புறநானூற்றுச் சமூகம் தகவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகம்.

தோத்திரங்களும் சாத்திரங்களும்

இத் தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள முதல் கட்டுரை சைவத் திருமுறைத் தொகுப்பு குறித்தது. சைவர்களின் புனிதநூல்கள் தோத்திரம் சாத்திரம் என இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு தொகுப்பாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் தேவாரம் உள்ளிட்ட பாடல்கள் பன்னிரண்டு நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டு பன்னிரு திருமுறை என்றழைக்கப் படுகின்றன. சைவ சமய சாத்திர நூல்கள் பதினான்கும் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத் தொகுப்புகளின் வரலாறைக் குறித்த ஆய்வே இத்தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள முதற்கட்டுரையாகும்.

இவ்விரு தொகுப்பிலும் இடம் பெற்றுள்ள நூல்களின் பெயர்ப்பட்டியலாக இல்லாமல் தத்துவ சமூக வரலாற்று நோக்கிலான ஆய்வின்

வெளிப்பாடாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சைவ சமயத்தின் பதினான்கு சாத்திரங்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள திரு உந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற இரு நூல்களிலும் இடம் பெறும் ஆணவமலம் அகற்றல் குறித்தும், அதன் சமூக வரலாற்றுப் பொருண்மை குறித்தும் இரண்டாவது கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது. மூன்றாவது கட்டுரை சைவசித்தாந்தத்தின் மெய்யியல் குறித்ததாகும்.

புதிய குரல்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலத்துடன் மட்டுமே தத்துவங்கள் புரிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை; முடிந்துவிடுவதில்லை. சமூக வளர்ச்சி, வர்க்கங்கள் என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு அவை புதிதாகத் தோன்றும் வாய்ப்புள்ளது. இவ்வகையில் 19 ஆவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இராமலிங்கர் குறித்து மூன்றாம் பகுதியின் முதல் கட்டுரையில் ஆராய்ந்துள்ளார். சைவராகப் பிறந்து வளர்ந்த இராமலிங்கர் குறித்து பாசத்தை விலக்கி பசுக்கள்(உயிர்கள்) பதியைச் சென்றடையும் சித்தாந்த வித்தையை இராமலிங்கர் புறக்கணித்து உடனடி வாழ்வின் அப்பட்டமான உண்மையாகிய பசி அவரது தத்துவப் பார்வையை நிர்ணயித்தது. சைவ சமய நிறுவனம் அவரது கவனத்திற்குள் வரவே இல்லை. அப்படி வந்தபோதும் அவரால் விமர்சிக்கவே பட்டது' என்று இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்து வரும் கட்டுரை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சென்னையில் செயல்பட்டு வந்த 'சுயாக்கினிகள் சங்கம்' என்ற பெயரிலான நாத்தீக சங்கம் குறித்தும் அது வெளியிட்ட 'தத்துவ விவேசினி' என்ற இதழ் குறித்தும் ஆய்வு நோக்குடன் அறிமுகம் செய்துள்ளது.

இதனை அடுத்து இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரை அயோத்திதாச பண்டிதர் குறித்தது. இக் கட்டுரையில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் வரலாற்றுச் சூழலையும் அவரது பௌத்தம் குறித்தும் அறிமுகம் செய்துள்ளார். சிங்காரவேலர், லட்சுமிநரசு, அப்பாத்துரை ஆகியோரின் பௌத்தம் குறித்த சிந்தனைகளையும் அயோத்திதாசரின் பௌத்தம் குறித்த சிந்தனைகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இவை தவிர அயோத்திதாசர் குறித்து அவர் கூறும் பின்வரும் கருத்துக்கள் ஆழமானவை, முக்கியமானவை.

1. 'அயோத்திதாசர் தலித் பிரச்சினையை தலித்துகளுக்கு மாத்திரமான ஒரு தனிப்பிரச்சினையாக நோக்கவில்லை'
2. 'தலித்துகளுக்கே உரித்தான குறைபாடுகளைப் பட்டியலிட்டு விண்ணப்பஞ் செய்வது அவரது நோக்கமாக இருக்கவில்லை'.
3. 'ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரின் சாதி விடுதலை நலன்களை அவர் இந்தியா
4. முழுவதும் செயல்பட்டு வந்த சாதி அமைப்பின் பிரச்சினைகளோடு இணைத்தார்.

5. 'தலித் பிரச்சினைக்கும் நிலப்பிரச்சினைக்குமான தொடர்பு நாட்டுப்புற இந்தியாவின் நிலமற்ற பாட்டாளி மக்களின் நலன்கள் பற்றிய அக்கரை சார்ந்ததாகும். அயோத்திதாசர் அதனைக் கவனத்தில் கொண்டு வந்துள்ளார்.'

இதையடுத்து இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரை பௌத்தமும் பெரியாரியமும். என்பதாகும். இக் கட்டுரையில் பெரியாருக்கும் பௌத்தத்திற்குமான உறவு குறித்த செய்திகளும் தம் குறித்த அவரது விளக்கங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. பௌத்தத்தை ஒரு மதமாக அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுடன் அதன் கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் அவர் நம்பவுமில்லை. அவரைப் பொறுத்த அளவில் பௌத்தம் என்பது ஓர் அறிவு மரபு, ஒரு கலக மரபு, ஆராய்ச்சி மரபு, விமர்சன மரபு, எதிர்ப்பு மரபு என்பது இவரது கருத்தாக உள்ளது.

இறுதிக் கட்டுரை சிங்காரவேலரைப் பற்றியது. அவரது வருகைக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் உருவான சிந்தனைப் போக்குகள், அவரது தொழிற்சங்க இயக்கச் செயல்பாடுகள், மார்க்சியத்துடனான அவரது உறவு, சுயமரியாதை இயக்கத்துடனான நெருக்கம் என்பன குறித்த செய்திகள் இக் கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளன. 1930களில் ஐரோப்பாவில் உருவான நாஜிசம், பாசிசம் என்பனவற்றிற்கு மொழிவழி தேசியவாதம் காரணமாக இருந்துள்ளதை அவர் உணர்ந்திருந்தமையால் அவர் மொழி அரசியலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்கிறார்.

மூவகை மார்க்சியங்கள்

இக் கட்டுரையின் இறுதியில் சிங்காரவேலரைப் பின்புலமாகக் கொண்டு தமிழ்ச் சூழலில் மூவகை மார்க்சிய வடிவங்கள் உருவாகியுள்ளது என்ற கருத்தை இவர் முன்வைக்கிறார். இதன்படி சிங்காரவேலரின் அரசியல் பொருளாதார மார்க்சியம். இது பகுத்தறிவு வாதமும் இணைந்தது.

இரண்டாவதாக தமிழ் மொழி இலக்கிய அரசியலை உள்வாங்கிய பண்பாட்டு மார்க்சியம். இது ஜீவாவின் பங்களிப்பில் உருப்பெற்றது.

மூன்றாவதாக நாட்டார்(Folk)பண்பாடுகளை உள்வாங்கிய மானுடவியல் மார்க்சியம். இது நா.வானமாமலையின் பங்களிப்பில் உருவானது.

இறுதியாக இம் மூன்று மார்க்சிய வடிவங்கள் மீதான அவரது மதிப்பீட்டுடன் நூல் முடிகிறது. அவரது மதிப்பீடு வருமாறு :

தமிழ் மண்ணில் விளைந்த இந்த மூவகை மார்க்சியங்களும் ஒன்றின் மீது மற்றொன்று பரஸ்பரம் செல்வாக்கு செலுத்தி மார்க்சியத்தைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளன.

ஒவ்வொன்றின் வரலாற்று நியாயங்களும் போதாமைகளும் தொடர்ந்த விவாதத்திற்குரியன.

(நிறைவுபெற்றது)

கட்டுரையாளர்: மூத்த பேராசிரியர், பண்பாட்டு ஆய்வாளர்

அமெரிக்க நாடுகள் சபை 9 ஆவது உச்சி மாநாடு (Ninth Summit of the Organisation of American States) 2022 ஜூன் 7 முதல் 10 வரை நான்கு நாட்கள் வட அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா மாநிலத்திலுள்ள லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் நடைபெற்றது. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கான அரசியல் செயல் திட்டத்தை வட அமெரிக்கா விரும்பியவாறு வகுத்துத் திணிக்கும் களமாகவே இதுவரை அமெரிக்க நாடுகள் சபை (OAS) விளங்கி வந்திருப்பது வரலாறு. ஆனால் இம்முறை இந்த உச்சி மாநாடு படுதோல்வி அடைந்தது ! காரணம் இந்த உச்சி மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள கியூபா, வெனிசுவேலா, நிகாரகுவா ஆகிய மூன்று நாடுகள் அழைக்கப்படவில்லை. இதற்கு அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் மற்ற உறுப்பு நாடுகள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்து மாநாட்டைப் புறக்கணித்தன.

மெக்சிகோ, வெனிசுவேலா, நிக்கராகுவா, கியூபா, கவுதமாலா, பொலிவியா, ஹெய்தீ, ஹோண்டுராஸ் ஆகிய நாடுகள் இந்த அமெரிக்க நாடுகள் சபை உச்சி மாநாட்டை முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்தன. பதினான்கு கார்பிய நாடுகளும் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. பன்னாட்டு நிதியம் (ஐ.எம்.எஃப்) வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி “நடுநிலைமை” வகித்த சீலே, அர்கென்டினா நாடுகள் வலதுசாரி வாழைப்பழ குடியரசுகளான கொலம்பியா, உருகுவாய், ஈக்வடோர், பிரேசில் ஆகியவற்றுடன் கைகோத்து, கிட்டத்தட்ட காலியாகக் கிடந்த மாநாட்டு அரங்கிலுள் நுழைந்தன !

உச்சிமாநாட்டின் முதல்நாளில் (ஜூன் 7ஆம் தேதி) அமெரிக்க நாடுகள் சபை செகரட்டரி ஜெனரலை சந்தித்த இளைஞர் ஒருவர், “பொலிவியாவில் ஆட்சிக்கவிழ்ப்பில் பங்கேற்றவன்” என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார் !

அனைத்திற்கும் சிகரம்வைத்தாற்போல், தேசியச்செயலர் ஆண்டனி பிளிங்கன், தன்நிலை மறந்து பேசியதை பத்திரிகையாளர் அப்பி மார்ட்டின் பதிவு செய்துவிட்டார் !! “நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்து சுதந்திரம் குறித்தும், ஜனநாயகம் குறித்தும் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் வட அமெரிக்கா உலகெங்கிலும் இடதுசாரித் தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் பலகோடி மக்களுக்கு

இறையாண்மையை மறுத்து வருகின்றது. அதேவேளை இஸ்ரேலிலும் சவுதி அரேபியாவிலும் ஷிரீன் அபுஅக்லே உள்ளிட்ட பத்திரிகையாளர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து எந்தக் கேள்வியும் எழுப்பவில்லை” என்று மாநாட்டு அரங்கில் அவர் பேசியுள்ளார் !!

பொலிவிய குடியரசுத்தலைவர் லூயிஸ் ஆர்ஸ், “இக்கண்டத்தில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய, மீட்டெடுக்கக்கூடிய, சமத்துவமிக்கதோர் எதிர்காலம் உருவாகவே முடியாதவாறு ஜோ பைடன் பொருளாதாரத் தடைகளையும் வர்த்தகத் தடைகளையும் தொடர்ந்து விதித்து வருகிறார். வட அமெரிக்கா உண்மையான ஜனநாயகத்தை கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பதுதான் நாங்கள் அமெரிக்க நாடுகள் சபை (OAS) மாநாட்டை புறக்கணிக்கக் காரணம். வட அமெரிக்கா வெட்கித் தலைகுனிவும்படி தனிமைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது” என்று செய்தி விடுத்தார்.

அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் உச்சி மாநாடு நடைபெற்ற அதே நேரத்தில், ஜூன் 8 முதல் 10 வரை அதே லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில், மாற்று உரையாடல்களையும் செயல் திட்டங்களையும் முன்வைத்து 100க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள் பங்கு பெறும் “ஜனநாயகத்துக்கான மக்கள் உச்சி மாநாடு” நடைபெற்றது. மக்கள் உச்சி மாநாடு” அமைப்பாளர் க்லாதியா தெ லா க்ரஸ், “அவர்கள் போரையும் துன்ப துயரத்தையும் பரப்புகிறார்கள். அவற்றிலிருந்து நமது மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பை நாம் ஏற்க வேண்டும். நமது மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தி, அவர்களது உயிரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். ஏனென்றால் சுரண்டலையே நோக்கமாகக் கொண்ட முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் மரணத்தைத் தவிர வேறெதையும் விளைவிக்க முடியாது” என்று கூறினார்.

சில அமெரிக்க நாடுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, தனது அரசியல் திட்டங்களை திணிக்க பைடன் நடத்தும் உச்சி மாநாட்டிற்கு முற்றிலும் மாறாக “எங்களது உச்சி மாநாட்டில் அமெரிக்க நாடுகளின் வெவ்வேறு குரல்களை ஒன்று திரட்டி, எங்கள் பார்வையில் நாங்கள் காணும் ஜனநாயகத்தை உருவாக்குவோம். எங்கள் மக்களுக்கு கௌரவமான வாழ்நிலையை உருவாக்குவோம்” என்று இந்த அமைப்புகளும்

நிறுவனங்களும் அறைகூவல் விடுத்தன. இந்த மாநாடுலாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் வர்த்தக தொழில்நுட்ப கல்லூரி வளாகத்தில் நடைபெற்றது. அமெரிக்க கண்டத்தின் தொழிற்சங்க வாதிக்கள், அரசியல் செயல்பாட்டாளர்கள், அடித்தட்டு மக்களின் அமைப்புக்கள், முற்போக்கு வாதிக்கள் இதில் பங்கேற்றனர். இந்த மூன்று நாள் மாநாட்டில் வெவ்வேறு தலைப்புகளில் உரைகள், கருத்துப் பட்டறைகள், வல்லுனர் குழு விவாதங்கள், ஆடல், பாடல் உள்ளிட்ட பல நிகழ்ச்சிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருந்தன. உலகின் இப்பகுதி மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அசலான நெருக்கடிகளைக் குறித்து குரலை உயர்த்தவும், மக்கள் ஜனநாயகத்தை முன்னிலைப் படுத்தவும், என்று புதியதோர் உலகை கண்முன் கொண்டு வரவும், மன்றோ கோட்பாட்டின் காலம் முடிந்து விட்டதை ஒங்கி அறிவிக்கவும் இம்மாநாடு முயற்சிக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

மக்களின் மாநாட்டு அமைப்பாளரும் ஒருங்கிணைப்பாளருமான க்லாதியா தெலா க்ரூஸ் “இந்த மாநாட்டில் பரந்துபட்ட அமெரிக்க கண்டத்தின் பிரதிநிதிகளும், மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுப்போரும் கலந்து கொண்டு இனவெறி, வறுமை ஆகியவற்றை உருவாக்கும் புதிய தாராளவாத முதலாளித்துவத்தை எதிர்ப்பார்கள். குடியிருப்பு உரிமை, மருத்துவம், இறையாண்மை, குடிபெயர்வு உரிமை, ஜனநாயகம் ஆகியவற்றை உரிமையாகக் கோருவார்கள்” என்றும் அறிவித்திருந்தார். அர்கென்டினா முதல் நியூயார்க் வரை செயல்பட்டு வரும் பெண்ணிய அமைப்புகள் ஒன்றுகூடி, கருக்கலைப்பு உரிமை, பெண்கள், ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் மீதான வலதுசாரிகளின் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் உத்திகள் ஆகியவை பற்றி விவாதித்தார்கள்.

இந்த மக்களின் உச்சி மாநாட்டில் பங்கேற்ற முக்கியமானவர்கள்: தத்துவவாதியும் செயல்பாட்டாளருமான முனைவர் கார்னெல் வெஸ்ட், “கருப்பின உயிர்களும் முக்கியமே” அமைப்பாளர் மெலினா அப்துல்லா, முன்னாள் கைதியும் போராளியுமான ஆஸ்கர் லோபெஸ் ரிவேரா, சூழலியல் செயல்பாட்டாளர் பெர்த்தா கனிகா ஆகியோர். பிரேசிலின் நிலமற்ற தொழிலாளர் இயக்கம், கவுதமாலாவின் விவசாயத் தொழிலாளர் அமைப்பு ஆகியவை இந்த மக்கள் மாநாட்டில் பங்கேற்றன.

கடந்த மே மாதம் 18 ஆம் தேதி மாநாடு குறித்து வட அமெரிக்க குழு ஒன்றுடன் மெக்சிகோ குடியரசுத் தலைவர் ஆந்ரேஸ் மானுவெல் லோபெஸ் ஒப்ரதோர் (சுருக்கமாக “ஆம்லோ”) பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். ஒன்று விடாமல் எல்லா லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளும் உச்சி மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். ஆனால் அவ்வாறு எல்லா நாடுகளும் அழைக்கப்படாததால், தன்னால் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இயலாது என்றும், தனது பிரதிநிதியாக வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் மார்சலோ எப்லார்த் கலந்துகொள்வார் என்றும் அவர் கூறிவிட்டார். முன்னதாக மே மாத

தொடக்கத்தில் அரசு முறைப் பயணமாக கியூபா சென்ற திரு. ஆம்லோ கல்வி, பண்பாடு, வணிகம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் இரு நாடுகளிடையே உறவை மேம்படுத்தவும், கோவிட்-19 போன்ற பெருந்தொற்று நோய், இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஆகியவற்றால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் சவால்களை சந்திக்க பரஸ்பர உதவி அளிக்கவும் கியூபாவுடன் பல ஒப்பந்தங்களில் கையொப்பமிட்டுள்ளார். மேலும் அப்போது அவர் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கியூபா மீது வட அமெரிக்கா விதித்துள்ள “இன அழிப்புக்கு ஒப்பான” தடைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுள்ளார்.

ஆம்லோவுக்கு அடுத்து பொலிவிய குடியரசுத் தலைவர் லூயிஸ் ஆர்ஸ், சகோதர நாடுகளை ஒதுக்கினால், தன்னால் உச்சி மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இயலாது என்று கூறிவிட்டார். அவரது கருத்தை ஆதரித்துப் பேசிய முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஈவோ மொராஸெஸ், “இந்த உச்சி மாநாடு தோற்றுப் போனால் அதற்கு லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளோ கரீபிய நாடுகளோ பொறுப்பல்ல. வட அமெரிக்கா எங்கள் மக்கள் மீது கொண்டிருக்கும் ஆத்திரமும் வெறுப்புமே அதற்குக் காரணமாகும்” என்றார்.

14 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்ட கரீபிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பும் (Community of Caribbean States) சகோதர நாடுகள் ஒதுக்கப்பட்டதால், தாமும் மாநாட்டைப் புறக்கணிப்பதாக அறிவித்துவிட்டது. அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் ஆண்டிசுவா-பார்புடா நாட்டு பிரதிநிதியான ரொனால்டு சாந்தரெஸ், மேலும் ஒரு காரணம் கூறினார். 2018இல் நடந்த வெனிசுவேலா குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் தோற்றுப்போனாலும், தன்னைத்தானே அதிபராக அறிவித்துக் கொண்ட பழமைவாதியும் வலதுசாரியுமான ஹூவான் கயிதோவுக்கு ஜோ பைடனின் வட அமெரிக்க அரசு இந்த மாநாட்டிற்கு அழைப்பு அனுப்பியுள்ளது! ஆனால் இதே பைடன் அரசு, 2022 மார்ச் மாதம் ரஷ்யா - உக்ரைன் போர் நடுவே எண்ணெய் நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது குடியரசுத் தலைவர் மாதுரோவிடம் தான் - கயிதோவிடம் அல்லவே என்கிறார் ரொனால்டு சாந்தரெஸ்.

இதுதவிர ஹோண்டுராசின் குடியரசுத் தலைவர் சீயோமாரா காஸ்த்ரோ, அர்கென்டினாவின் குடியரசுத் தலைவர் ஆல்பெர்த்தோ லீபெர்னாந்தெஸ், சீலேவின் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் அந்தோனியோ எர்ரெஹோலா ஆகியோரும் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளும் உச்சி மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியிருந்தனர்.

“வட அமெரிக்கா உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாமல் எங்கள் நாட்டின் இறையாண்மையை மதிக்க வேண்டும்” என்று கூறி கவுதமாலா குடியரசுத் தலைவர் அலெஹாந்ரோ கியாமெத்தெய் மாநாட்டை புறக்கணிக்க வேறு காரணம் கூறினார். முந்தைய வட அமெரிக்க அதிபர் டிரம்ப்புடன் நெருக்கமாக இருந்த பிரேசில் குடியரசுத் தலைவர் போல்சனாரோ-வுக்கோ, தற்போது பைடன்

பதவியேற்ற பிறகு வட அமெரிக்காவுடன் எந்த உறவுமில்லை.

அமெரிக்க கண்டத்தின் நாடுகளிடையே அரசியல் உறவுகளை மேம்படுத்த வேண்டிய நேரமிது. அதற்கு பைடன் நிர்வாகத்தின் நகர்வுகள் முக்கிய பங்காற்றும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவியதும் உண்மைதான். ஆனால் இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, அந்த நம்பிக்கை பொய்த்துப் போகும் நிலைமை தற்போது உருவாகியுள்ளது ! மெக்சிகோ உள்ளிட்ட உறுப்பு நாடுகளின் தலைவர்களை வட அமெரிக்காவின் குழுக்கள் சந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அரை மனதாக பைடன் அரசு சிலவற்றை அறிவித்தது. வட அமெரிக்காவிலிருந்து கியூபாவிற்கு பயணம் செய்யவும், குடும்பங்களுக்கு பணம் அனுப்பவும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல வெனிசுவேலா எரிபொருள் ஏற்றுமதி தடையிலும் கூட சில தளர்வுகள் அறிவிக்கப்பட்டன.

அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் இப்போதைய நிலை இதுதான். எந்த நோக்கங்களுக்காக இச்சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது? இதற்கு நாம் 1823 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 2 அன்று வெளியிடப்பட்ட மன்றோ கோட்பாடு (Manroe Doctrine) பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேற்குலக நாடுகள் வட அமெரிக்காவின் வசதிக்கேற்ப தங்கள் நாடுகளின் கொள்கைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறாமல் கூறுவதுதான் மன்றோ கோட்பாடு. “எந்த ஒரு மேற்குலக நாடு மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டாலும் அது ஒட்டுமொத்த மேற்குலகின் மீது தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதல் என்றே கருதப்படும்” என்ற கொள்கைக்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்டது தான் அது. வட அமெரிக்கா என்ற “வடக்கே உள்ள பூதம்” தனக்குத் தெற்கே உள்ள லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை விழுங்கி ஏப்பம் விட தருணம் பார்த்துக் கிடக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிந்திருந்தார் வெனிசுவேலாவில் பிறந்த விடுதலை வீரர் சைமன் பொலிவார் (1783-1830). எனவே லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் கூட்டமைப்பை அவர் உருவாக்க முயன்றார். தனது சிறிய கெரில்லாப் படையைக் கொண்டே வெனிசுவேலா, கொலம்பியா, பனாமா, ஈக்வடோர், பெரு, பொலிவியா ஆகிய ஆறு நாடுகளை அவர் ஸ்பானிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்தார். 1826 ஆம் ஆண்டு லத்தீன் அமெரிக்க கூட்டமைப்பு உருவாக்குவது தொடர்பாக பனாமா காங்கிரஸ் மாநாட்டைக் கூட்டினார். ஆனால் அப்போது தொடர்ச்சியாக சில நாடுகளில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு கலகங்களாலும், உடல்நலம் குன்றி 1830 ஆம் ஆண்டு பொலிவார் மரணமடைந்ததாலும் லத்தீன் அமெரிக்க கூட்டமைப்பு உருவாகாமலே போய்விட்டது.

மன்றோ கோட்பாட்டை அமெரிக்க கண்டம் முழுமைக்குமானதாக மாற்றியதுதான் அமெரிக்க நாடுகள் சபை(OAS). இதன்மூலம் வட அமெரிக்கா தனக்கு வரம்பற்ற அதிகாரங்களை வழங்கிக் கொண்டதோடு, பிற அமெரிக்க நாடுகளுக்கு தனக்கு சாதகமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. 1889-90 இல் உருவாக்கப்பட்டு 1948 வரை செயல்பட்ட “அனைத்து அமெரிக்க சங்கம்” (Pan-American Union) என்ற

அமைப்பு தான் அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் முன்னோடி. இது ஒன்பது மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பெரும்பாலான லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அச்ச நாடுகளுக்கு எதிரான, வட அமெரிக்காவுக்கு ஆதரவான நிலைபாடு எடுத்தன. 1948இல் பனிப்போர் தொடங்கிய காலத்தில், சர்வதேச கம்யூனிசம் மேற்குலகை பாதிக்காமல் தடுக்கவே கொலம்பியா தலைநகர் பொகோத்தாவில் 1948 ஏப்ரல் 30 அன்று நடைபெற்ற ஒன்பதாவது அனைத்து அமெரிக்க மாநாட்டில் “அமெரிக்க நாடுகள் சபை” ஆவணம் கையெழுத்தானது. பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு தளங்களில் பரஸ்பர உதவிக்கான இந்த அமைப்பின் தலைமை வட அமெரிக்காவிடம் சென்றது. அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் தலைமையகம் வாஷிங்டனில் அமைந்தது. ஜனநாயக ஊக்குவிப்பு, பாதுகாப்புமற்றும் சட்ட அமலாக்க நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல், வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு தொழில்நுட்ப - பொருளாதார உதவிகளை வழங்குதல், அமெரிக்க நாடுகளில் சட்ட அமைப்பு மூலம் மனித உரிமைகளை கண்காணித்தல் ஆகியவை இச்சபையின் பணிகள்.

சபைக்கு மூன்று முக்கிய உறுப்புகள் உள்ளன. பொது சபை (General Assembly) ஆண்டு தோறும் கூடி முக்கிய முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பு. நிரந்தர மன்றம் (Permanent Council) அன்றாட நடவடிக்கைகளை கவனிக்கும் உறுப்பு. பொது செயலகம் (General Secretariat) - மற்ற இரு உறுப்புகள் உருவாக்கும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் உறுப்பு. தலைமையகம் வாஷிங்டன் டி.சி.யில் உள்ளது. அமெரிக்க கண்டம் முழுவதும் இச்சபைக்கு 700 பணியாளர்கள் உள்ளனர்.

கியூபா உள்பட 19 லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளும், கெனடா, வட அமெரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகள் இணைந்து மொத்தம் 21 நாடுகளுடன் தொடங்கப்பட்ட அமெரிக்க நாடுகள் சபையில், தற்போது மத்திய அமெரிக்க நாடுகள், கரீபியத் தீவுகள், தென் அமெரிக்க நாடுகள் உள்ளிட்ட 35 சுதந்திர நாடுகள் உள்ளன.

கியூபா தன்னை மார்க்சிஸ்ட் லெனினிஸ்ட் அரசு என்று அறிவித்தவுடன் 31.1.1962 முதல் சபையிலிருந்து இடைநீக்கம் செய்யப்பட்டது. ஹோண்டுராசில் நடந்த அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் 39 வது பொது சபையில் (General Assembly) கியூபா மீதான இடைநீக்கம் 2009 ஜூன் 3 அன்று விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. 2015 ஆம் ஆண்டு பனாமாவில் நடைபெற்ற சபையின் ஏழாவது உச்சி மாநாட்டில் கியூபா பங்கேற்றது. 2018 ஆம் ஆண்டு பெரு தலைநகர் லிமாவில் நடைபெற்ற எட்டாவது உச்சி மாநாட்டிற்கு கியூபா தனது பிரதிநிதியை அனுப்பி வைத்தது.

எந்த நோக்கத்திற்காக இது தொடங்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை. அதனால்தான் ஃபிதெல் காஸ்த்ரோ இந்த அமைப்பை “அடிமை காலனிகளின் அமைச்சரவை” என்றார். “நரிக்கு நாட்டாமை கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டு

ஆடு கேட்கும்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு.

அது உண்மையானது. எப்போதெல்லாம் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இடதுசாரிகள் பதவிக்கு வந்து மக்கள் சார்பாக ஆட்சி அமைத்தனரோ, அப்போதெல்லாம் அந்த ஆட்சிகள் கவிழ்க்கப்பட்டன. கொடுங்கோன்மை அரசுகள் நிறுவப்பட்டன. மக்களின் போராட்டங்கள் ஒடுக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள், காணாமல் அடிக்கப்பட்டார்கள். 1954 இல் கவுதமாலாவில் ஹாக்காபோ அர்பென்ஸ் அரசு கவிழ்க்கப்பட்டது. கியூபப் புரட்சிக்குப் பின்பு நேரடி படையெடுப்பு நடத்தியும் வீழ்த்தமுடியாத கியூபாவில் 1962 முதல் வர்த்தக - பொருளாதார தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. 1965இல் தொமினிகன் குடியரசில் ராணுவ படையெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. 1973 இல் சீலே குடியரசுத் தலைவர் சால்வதோர் அயந்தேவை படுகொலை செய்து சி.ஐ.ஏ. பினோசெத்தின் ராணுவ கொடுங்கோன்மை அரசை நிறுவியது. 1979 இல் வெற்றியடைந்து ஆட்சியமைத்த புரட்சிகர சாந்தினிஸ்தா அரசை தொடர்ச்சியான காண்ட்ரா நடவடிக்கைகளின் வழி பலமிழக்கச் செய்து, பத்தே ஆண்டுகளில் தேர்தல் நடத்தியது.

2002 ஆம் ஆண்டு ஜனநாயக முறையில் தேர்தலில் வென்று வெனிசுவேலாவில் ஆட்சியமைத்த ஊகோ சாவேசை குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையிலிருந்து கடத்திச் சென்றது. 2018இல் தேர்தலில் வென்று ஆட்சியமைத்த நிகோலஸ் மாதுரோவின் தேர்வு செல்லாதென்று கூறி, தோற்றுப்போன ஹுவான் கயிதோவை பதவியில் அமர்த்த சதி செய்யப்பட்டது. 2019இல் பொலிவியாவின் ஈவோ மொராலெஸ் நான்காவது முறை தேர்தலில் வென்றதை ஏற்க மறுத்து, ராணுவத் தலைவர் கலகத்தில் இறங்கியதால் அவர் பதவியை ராஜினாமா செய்ய வேண்டி வந்தது. இப்படியே லத்தீன் அமெரிக்காவின் நாடுகளில் வட அமெரிக்க ஆதிக்கம் கள நிலைமைகளை தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இதுவரை இருந்து வந்துள்ளது.

உச்சி மாநாடு தொடர்பில் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பல தமது விருப்பத்தை வெளிப்படையாக பதிவு செய்திருந்த நிலையில், 3.6.2022 அன்று மக்கள் உச்சி மாநாட்டு அரசு வளாகத்தை நியூயார்க் காவல்துறை சட்ட விரோதமாக ஆக்கிரமித்தது. நாள் முழுவதும் போராடி அமைப்பாளர்களும் மக்களும் போலீசை மறுநாள் வளாகத்திலிருந்து வெளியேற்றியுள்ளார்கள்.

மக்கள் உச்சி மாநாட்டில் லத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதும் நிலவும் நெருக்கடிகள் குறித்த ஆழமான விவாதம் நடந்தது. தொழிலாளர் உரிமைகள், வட அமெரிக்காவின் கண்காணிப்பு, மருத்துவ வசதி, புலம் பெயர்வு உரிமைகள், வீட்டு வசதி ஆகியவை விவாதிக்கப்பட்டன (லான் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் மட்டுமே 66,400 வீட்டுறவர்கள் உள்ளனர்). “இந்தத் துறைகளில் உள்ள நெருக்கடிகள் தீர ஒரு புரட்சி தேவைப்படுகிறது. மக்களால் உருவாக்கப்படும் அனைத்தும் மக்களுக்கே சொந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவை மக்களுக்கே பகிர்ந்தளிக்கப்பட

வேண்டும். திட்டமிடல் சூழலுக்கு ஊறு விளைவிக்காதிருக்க வேண்டும்” என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

இந்த இரண்டு மாநாடுகளுக்கிடையே மிகுந்த வேறுபாடுகள் இருந்தன. கட்டாயப் புலம்பெயர்வு ஆலோசகரான அர்கென்டினாவை சேர்ந்த மாரா லுனா அமெரிக்க நாடுகள் சபையில் உரையாற்ற வந்தவர். கட்டாயப் புலம்பெயர்வு, பருவநிலை மாற்றம் ஆகியவற்றை மூன்று நாடுகளை விட்டுவிட்டு எப்படி விவாதிக்க முடியும் என்று கேள்வி எழுப்பிவிட்டு மக்கள் உச்சி மாநாட்டிற்கு அவர் வந்து விட்டார். “மக்கள் மாநாட்டில் தான் ஊசி முனையை நகர்த்தும் உண்மையான விவாதங்கள் நடைபெற முடியும்” என்றார் அவர்.

கியூபா குடியரசுத் தலைவர் மிகுவெல் தெ கேனல், வெனிசுவேலா குடியரசுத் தலைவர் நிகோலஸ் மாதுரோ, பொலிவியா முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஈவோ மொராலெஸ் ஆகியோர் அனுப்பிய சிறப்புச் செய்தி ஜூன் 10 அன்று இறுதி அமர்வில் வாசிக்கப்பட்டது. “ போராடுவதைத் தவிர மனித குலத்திற்கு வேறு வழியில்லை. தெருவில், அவரவர் பகுதியில், வேலையிடங்களில், நாம் தொடர்ந்து அமைப்புகளைக் கட்டி வழிநடத்துவோம். ஆயிரக்கணக்கான சிறிய பெரிய போராட்டங்கள் நம்மை ஒருங்கிணைத்து வெற்றிக்கு அருகாமையில் கொண்டு செர்க்கும். நமது பூமிக்கு நாம் தேவை. நம் மக்களுக்கு நாம் தேவை. நாம் வெற்றியடைவோம்”. இந்த வாசகத்துடன் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அமெரிக்க நாடுகள் சபை வளாகத்தை நோக்கி ஊர்வலமாக சென்றார்கள். அப்போது “வெள்ளை இன மேலாதிக்கம் ஒழிக !”, “கூட்டமாக சிறையில் அடைப்பதை நிறுத்து !”, “உலகை இயங்க வைப்பது தொழிலாளர்களே”, “அனைவருக்கும் வீட்டு வசதி வேண்டும் !” ஆகிய முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டன. ஊர்வலத்தின் முன்னால் தலைமையேற்றுச் சென்ற ஊர்தியில், பேச்சாளர்கள், முழக்கமிட்ட தலைவர்கள், மக்கள் உச்சி மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். மக்கள் உச்சி மாநாட்டில் பங்கேற்ற செயல்பாட்டாளர்கள், அமெரிக்க நாடுகள் சபை மாநாட்டின் இரும்பு வேலிகளுக்கு வெளியே தடை செய்யப்பட்ட கியூபா, வெனிசுவேலா, நிக்கராகுவா நாடுகளின் கொடிகளை அசைத்தவாறே ஒன்று கூடினார்கள்.

தோல்வியடையச் செய்துள்ளது மட்டுமின்றி அமெரிக்க நாடுகள் சபையின் உச்சி மாநாட்டை மக்கள் உச்சி மாநாடு லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் புது ரத்தமும் பாய்ச்சியுள்ளது. முதலில் பொலிவாரும், பின்னர் ஊகோ சாவேசும் லத்தீன் அமெரிக்க ஒருங்கிணைப்புக்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வீண் போகாமல், அமெரிக்க நாடுகள் சபை புறக்கணிப்பில் கணிசமான நாடுகள் பங்கேற்றுள்ளது சற்றே நம்பிக்கை அளிக்கிறது. அடுத்தடுத்த நகர்வுகளை எதிர்பார்த்து லத்தீன் அமெரிக்க மக்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்

ஒரு நோய்க்குப் பல மருந்துகள் அல்ல, பல நோய்களுக்கு ஒரு மருந்து: அதுதான் சித்த மருத்துவம்

நான் பானையங்கோட்டை அரசு சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில்தான் சித்த மருத்துவம் படித்தேன். சித்த மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்த முதல் ஆண்டில் 'Pre Siddha' என்றொரு பாடம் இருந்தது. அந்தப் பாடத்தில் வீட்டில் இருந்தபடியே சிறந்த மருத்துவ உணவுகளைத் தயாரிக்கும் முறைகளையும் அந்த உணவுகளே மருந்தாகப் பயன்படுவதையும் மிக எளிய முறையில் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அதில் ஒன்று வெந்தயக்களி தயாரிப்புது. பெண்களுக்கு வெள்ளைப்படுதல், உடல் எடை குறைந்துகொண்டே வருதல், பசியின்மை போன்ற குறிசுணங்களுக்கு வெந்தயக்களி நல்ல தீர்வு. அந்தப் பருவத்தில் எனக்கே வெள்ளைப்படுதல் இருந்ததால் அந்தக் களியை நானே தயாரித்து மருந்தாக எடுத்து வந்தேன். 48 நாட்கள் தொடர்ந்து வெந்தயக்களி எடுத்துக் கொண்டதன் விளைவாக அந்த நோய் முற்றுமுழுதாய் எனக்குக் குணமாகிவிட்டது. எனவே, ஒரு மருத்துவராய் இருக்கிறவர் அதிலும் குறிப்பாக சித்த மருத்துவராக இருக்கிறவர் மருத்துவராக மட்டுமல்லாமல் நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம் போன்ற குறைபாடுகள் அணுகாதவாறு உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவராகவும் இருந்தால்தான்

நாம் அளிக்கும் மருத்துவத்தின்மீது மக்களுக்கு இன்னும் கூடுதல் நம்பிக்கைவரும் எனவே, உணவே மருந்து என்கிற கோட்பாட்டை முன்னிருத்தி தகுந்த உணவுகளையும், சத்தான உணவுகளையும் அளவான உணவுகளையும் எடுத்துக்கொள்வதோடு நாள் தவறாமல் உடற்பயிற்சி செய்வதையும் என் வாழ்வின் ஒரு கூறாக்கிக் கொண்டேன்.

சித்த மருத்துவத்தில் பாரம்பரிய சித்த மருத்துவர்கள்தான் மருத்துவத்தின் ஆணியேவர். எனவே படிக்கின்ற காலத்திலேயே அத்தகைய பாரம்பரிய மருத்துவர்களைத் தேடிப்போய் அவர்களோடு இருந்து மருந்து தயாரிக்கும் முறைகளையும் அந்தத் தயாரிப்பில் உள்ள நுணுக்கங்களையும் கற்றோம். அந்தப் பயிற்சி எங்களை மருத்துவர்களாக மட்டுமன்றி மருந்து தயாரிப்பவர்களாகவும் மாற்றி இருந்தது. என்னைப் போலவே என் கணவரும் மருந்து தயாரிப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவராகவும் சித்த மருத்துவ நூல்களைத் தேடித்தேடிப் படிக்கும் வாசிப்பாளராகவும் இருந்ததால் படித்து முடித்து பயிற்சி மருத்துவராகப் பணியைத் தொடங்கிய காலத்திலேயே நாங்கள் பரிந்துரைக்கும் மருந்துகளை நாங்களே தயாரிக்க முன்வந்தோம். மருந்துகளை நாங்களே செய்யும்பொழுது அந்த மருந்தைப் பற்றிய நுணுக்கமான அறிவையும் அது நோயைத் தீர்க்கின்ற புலமையையும் நிறையக் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. நாங்களே மருந்துகளைத் தயாரித்து நாங்களே நோயாளிக்குக் கொடுத்துவந்த நிலையில் ஒவ்வொரு நோயும் என்னென்ன குறிசுணங்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அதை முழுமையாகவும் விரைந்தும் குணப்படுத்த வேறு என்னென்ன மருந்துப் பொருட்களை சேர்த்துச் செய்யலாம் என்பதையும் நாங்கள் அனுபவத்தில் நிறையத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. பின்னர், என்னென்ன சேர்க்கைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமோ அதைச் சேர்த்து மருந்தைத் தரம் உயர்த்தி ISO தரச்சான்றிதழ் பெறுகிற அளவுக்கு மருந்துத் தயாரிப்பின் தரத்தை உறுதிசெய்தோம்.

சித்தமருத்துவத்தின் சிறப்பு

சித்த மருத்துவத்தில் உள்மருந்துகள் 32; வெளிமருந்துகள் 32. இந்த 64 மருந்துவகைகளையும் எப்படித் தயாரிக்க வேண்டும் என்கிற

தாய்மைப் பேறில் பெண்களுக்கு உதவும் சித்தமருத்துவம்

- கருஉருவாக்கத்திற்கான சிகிச்சை உண்டு.
- உருவான கரு ஆரோக்கியமாக வளர்வதற்கான சிகிச்சை உண்டு.
- சுகப்பிரசவத்துக்கு சிகிச்சை உண்டு.
- பிள்ளைப் பேறுக்குப் பிறகு தாய், சேய் நலச்சிகிச்சை உண்டு.
- குழந்தைப் பருவம் முதல் மங்கைப்பருவம் வரை நோயெதிர்ப்புச் சக்திகள் வளர சிகிச்சை உண்டு.
- கருப்பை நலன்காக்கும் சிகிச்சை இருக்கிறது.
- மனப் பிரச்சினைக்கும் சிகிச்சை இருக்கிறது.

செய்முறைகளையும் சித்தர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சித்த மருந்துகள் உடல் வன்மையை அதிகப்படுத்துவதுடன் மன பலத்தையும் வலிமைப்படுத்துகிறது.

சித்தமருந்துவம் என்பது ஒரு நோய்க்குப் பல மருந்தல்ல; பல நோய்களுக்கு ஒரே மருந்து.

பஞ்சபூதங்களால் நிரம்பியிருக்கும் உடலை பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட தாவரங்கள் மூலிகைகள், தாதுக்கள் மற்றும் உயிர்மூலங்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டே குணப்படுத்தலாம்.

மருந்துகளின் பெயரிலேயே நோய்க்குட்டப்படுவதும் நோய்களின் பெயரிலேயே மருந்துகள் சொல்லப்படுவதும் முக்கியமானது.

சித்த மருந்துவம் என்பது உலோகங்கள், நவபாஷணங்கள், உயிர் மூலங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியதன்று. பாலவாகடம், விலங்கியல் வாகடம், வர்மக்கலை, சோதிடக்கலை, இரசவாதக்கலை, காயகற்பக்கலை என எண்ணற்ற கலைகளின் தொகையைக் கொண்டது. தீர்க்க முடியாத நோய்வாய்ப்பட்டவர்களைக் கூட நாடிப்பரிசோதனை, நீர்க்குறி, நெய்க்குறி போன்ற ஆய்வுகள் மூலம் அவரின் வாழ்நாளை சித்தர்கள் அறிந்துள்ளதால் பிற மருந்துவத்தில் மருந்துகளை இல்லை எனக் கைவிடப்பட்ட நோய்களுக்கும் சித்தத்தில் மருந்து உண்டு.

பெண் உடல்நலம் காக்கும் சித்த மருந்துவம்

- சினைப்பை கட்டி மற்றும் நார்சதைக்கட்டிகளைச் சரிசெய்தல்
- தைராய்டு குறைபாட்டை சரிசெய்தல்
- உடல்எடையை சீராக வைத்துக்கொள்ள உதவுதல்
- ஊட்டச்சத்து விகிதத்தைப் பரிந்துரைத்தல்
- இளம் வயதிலேயே வரும் வெள்ளைப்படுதல், மாதவிடாய் வயிற்றுவலி, நீரிழிவு நோயிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளுதல்

அதேபோல, பெண்களின் உடல் நலன், மனநலன், தாய்மைப்பேறு, ஆடவர்களுக்கான பிள்ளைப்பேறு நலன் காத்தல் என முக்கியச் சிகிச்சை முறைகள் சித்த மருந்துவத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையூட்டக்கூடியதும், வெற்றிகரமானதுமாகும்.

எனவே, சித்தமருந்துவம் என்பது பாட்டிவைத்தியம் வீட்டுவைத்தியம் என்ற புரிதலிலிருந்து விடுபட்டு, சித்தமருந்துவம் என்பது நம் பாரம்பரிய மருந்துவம்; தமிழர் மருந்துவம்; அறிவியல் சார்ந்த மருந்துவம் என்பதைத் தெளிவோம்; தெரியாத மக்களுக்கும் புரியவைப்போம்.

பிள்ளைப்பேறில் ஆடவர்களுக்கும் சித்தமருந்துவம்

- விந்தணு எண்ணிக்கைக் குறைவை சரிசெய்தல்
- வெரிகோஸ் என்கிற இரத்தநாளவீக்கம் சரிசெய்தல்
- விந்து முந்தி வெளியேறுதல் சிகிச்சை
- உறுப்பு சிறுத்தலை சரிசெய்யச் சிகிச்சை
- ஹார்மோன் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு

கட்டுரையாளர் : சித்தமருந்துவர் ஜி. ராஜநாயகி, சித்தமருந்துவத்தில் பி.எஸ்.எம்.எஸ் பட்டம் பெற்றவர். சோதிடவியலில் முதுகலைப் பட்டமும் அக்குபஞ்சரில் எம்.டி.பட்டமும் பெற்றவர். கூடுதலாக இந்தி மொழியில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். அரசு மருந்துவர் பணியிலிருந்து விலகி கோவையிலுள்ள சிவசக்தி சித்தமருந்துவச் சிகிச்சை மையத்தில் முதுநிலை மருந்துவராகப் பணிசெய்துவரும் இவர், இவரது கணவரும் சித்தமருந்துவருமான எஸ்.இளங்கோ அவர்கள் நடத்திவரும் சிவசக்தி பார்மசூட்டிக்கல்ஸ் என்கிற சித்த மருந்துகள் தயாரிக்கும் நிறுவனத்தில் இயக்குநராகவும் உள்ளார்.

ராஜநாயகம் அவர்கள் காலம் ஆனார் என்கிற தகவல் சற்று முன் கிடைத்தது. அவருக்கு 86 வயது. அவர் ஒரு சமசமாஜிஸ்டாக ஆரம்பத்தில் தனது அரசியல் பணிகளை முன்னெடுத்தவர். பின்னர் ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாகவும் தமிழ்ச் சூழலில் ஆங்கிலத்தில் இயங்கக் கூடிய தேர்ந்த பத்திரிகையாளராகவும் ஆகி லண்டனில் Tamil Times பத்திரிகையை நடத்தி வந்தவர். தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பாக புகலிட தமிழ்ச் சூழலில் Tamil Times பத்திரிகையின் வகிபாகம் அளப்பெரியது. முதற் தடவை அவரை சந்தித்தது; அவர் 90களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கை வந்திருந்த வேளை சரிநிகர் காரியாலயத்துக்கு வந்து எங்களை சந்தித்து உரையாடிய போது தான்.

மலையக மாநாட்டுக்காக சென்ற வாரம் லண்டன் சென்றிருந்த வேளை அவரை பார்த்துவிட்டு வருவோம் என்று ராஜா, நித்தி போன்றோர் என்னுடன் உரையாடினார்கள். அவர்களுக்கு வாய்த்த வாய்ப்பு எனக்கு எட்டவில்லை. திரும்பும் போது சபேசன் என்னிடம் ராஜநாயகம் தொகுத்த "Sri Lanka : Through Troubled times" என்கிற நூலின் இரண்டு தொகுப்புகளின் இரண்டு செட்டுகளை தந்தார். ஒன்று எனக்கும், ஒன்றை பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் அவர்களிடமும் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

வீட்டுக்கு வந்ததன் பின்னர் தான் தான் கண்டேன் எப்பேர்ப்பட்ட நூல் தொகுப்பை நமக்கு அவர் விட்டுச் சென்றுள்ளார் என்பது. லண்டனில் ராஜா சொன்னது போல அதுவொரு சிறந்த வரலாற்றுத் தொடர் பதிவுகளின் தொகுப்பு.

1957இல் போட்டிப் பரீட்சையில் தேறி இலங்கை அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்தார். GCSU எனப்படுகின்ற அரசாங்க லிகிதர் சேவை சங்கத்தில் இணைந்து தொழிற்சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டார். அப்போது GCSU அரச சேவையாளர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான, பெரிய சங்கமாக இருந்தது. இவர் சேர்ந்த வேளையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த சங்கம் பண்டாரநாயக்கா அரசுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற வேலை நிறுத்தப் போராட்ட தோல்வியின் பின்பாக சமசமாஜ கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. அன்றிலிருந்து கட்சியை விட்டு விலகும்வரை கட்சியின் சார்பிலேயே தீவிரமாக தொழிற்சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டார்.

லங்கா சமசமாஜ கட்சி தமிழர்களுக்கு சம

அந்தஸ்து என்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழர்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்றும் கொள்கை கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். பண்டாரநாயக்கா கொண்டு வந்த சிங்களம் அரசமொழி என்ற சட்டத்துக்கு எதிராக பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இவர்கள் பெரிய போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். பாராளுமன்றத்தில் 'பிரஜா உரிமைச் சட்டம், வாக்குரிமைச் சட்டம், சிங்களம் அரசமொழி சட்டம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக வாக்களித்தவர்களில் இவர்களே பெரும்பான்மையானவர்கள். இன்றைய தமிழ் அரசியல் சந்ததி தெரிய விரும்பாத சரித்திரம்.

இலங்கையில் இருந்து வெளியேறும்வரை சமமஜாக் கட்சியில் இருந்து இவருடன் பிரிந்து வந்த பாலா தம்பு வுடன் சேர்ந்து வேலை செய்தார். அவருடைய தொழிற் சங்க வேலைகளிலும் அரசியல் வேலைகளிலும் உதவி செய்து வந்தார். 1971இல் ரோஹன விஜயவீரா தலைமையில் இடம்பெற்ற ஆயுதக் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து அவர்களுக்காக சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் ஆஜரானார். இதன் விளைவான நிலைமைகளினால் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி இங்கிலாந்துக்கு வந்தார். லண்டன் வந்தவர் சிலகாலம் சட்டத் தரணியாக வேலைசெய்தபின் Bexley Council-இல் இணைந்து சிரேஷ்ட சட்ட ஆலோசகராக ஓய்வு

பெற்றார்.

இங்கிலாந்து வந்த காலம் முதல் இலங்கை சம்பந்தமான அரசியல், சமூக, மனித உரிமை அமைப்புக்களில் கடந்த 45 ஆண்டுகள் தனது பங்களிப்பை வழங்கி வந்தார் Ceylon Solidarity Campaign, Campaign for the Release of Eelam Political Prisoners, Eelam Solidarity Campaign, SCOT Human Rights Council, Campaign for Democracy & Justice in Sri Lanka, Sri Lanka Democracy Forum என்கின்ற அரசியற்பிரச்சார, மனித உரிமை அமைப்புக்களின் காத்திரமான செயற்பாடுகளின் பின்னணியில் இவரின் பங்களிப்பு காத்திரமானது.

தனது பாடசாலையான ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றை தனது

ஆசிரியர் என் எஸ் கந்தையா அவர்களுடன் இணைந்து உருவாக்கி அதன் செயலாளராக நீண்ட காலம் செயற்பட்டார். இந்த மண்ணின் பெருமைக்கு உரிய அமைப்பு TSSA எனப்படுகின்ற தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம். இன்று ஏறக்குறைய 100 இலங்கையின் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் பழையமாணவர் சங்கங்களை உள்ளடக்கி இருக்கும் இதன் நிர்வாகத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் செயற்பட்டார். TSSA UK வருகிற புதன்கிழமை (22.06.22) அன்று தனது 30வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகிறது. அதன் யாப்பை (Constitution) எழுதி நீண்டகாலவெற்றிகரமான செயற்பாட்டுக்கு வித்திட்டவர் தோழரே. இந்த மண்ணில் இடம் பெறுகின்ற முற்போக்கு கலை, இலக்கிய முயற்சிகளின் ஆதரவாளராக இருந்துவந்தார்.

தோழர் ராஜநாயகம் அவர்கள் இலங்கையின் வரலாறு நாயகர்களாக கருதப்படும் தோழர் என் எம் பெரேரா, தோழர் கொல்வின் ஆர் டி சில்வா, தோழர் பாலா தம்பு, முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் சந்திரிக்கா, மஹிந்தா, தோழர் வாசுதேவ நாணயக்கரா போன்ற பலருடன் நெருக்கமான நட்பு கொண்டவர். ஆனால் அந்த நட்பு தனிப்பட்ட இலாபங்கள் எதற்கும் பயன்படுத்தாமல், அவர்களுடைய அரசியலை முழுமையாக ஏற்காமல் கவனமாகப் பேணிவந்தார்.

இத்தகைய பெறுமதிமிக்க மனிதன் ஒருவனின் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்திருக்கிறோம் என்பது எமக்குப் பெருமை. அதனோடு அவருடன் நீண்ட காலம் இணைந்து பயணித்து இருக்கிறோம் என்பதும் மிகப் பெருமையான விடயம்.

சென்று வாருங்கள் தோழரே என்று தலைசாய்த்து செவ்வஞ்சலியை செலுத்துகிறோம்.

(தோழர் கெங்கா முகநூலில் இருந்து நன்றியுடன் பகிர்கிறோம்)

ராஜநாயகம் அவர்களுக்கு தோழமை கலந்த அஞ்சலியும் வணக்கமும்.

என் சரவணன் (நோர்வே) யூன் 2022

குஞ்சரம்: 2 நினைவேந்தல்

தெனியான் எனும் கந்தையா நடிகை

(06. 01. 1942 - 22. 05. 2022)

கே. பானியலின் வாரிசான தெனியானும் சென்றார்

தெனியானை சில வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் போனபோது பொலிகண்டியிலுள்ள அவரது வீடு சென்று பார்த்து வந்தேன், பின்னர் அவரது குடிமைகள் நாவலுக்கு கொடகே பரிசு கிடைத்தபோது 2014 இல்கொழும்பில் அவரைக்கண்டு

பேசினேன் அதுவே அவரை நான் சந்திக்கும் இறுதிச் சந்திப்பு என நினைத்திருக்கவில்லை

கொடகே நிறுவனம் 2014 இல் சில சிங்கள தமிழ் இஸ்லாமிய மக்களிலிருந்து வயது முதிர்ந்த சில கலை இலக்கியவாதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களின் வாழ்நாள் செயல்களுக்காகக் கௌரவித்தது, அக்கௌரவம் எனக்கும் தரப்பட்டது

அந்த விழாவில் சிறந்த நூல்களுக்கான விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன. நூலாசிரியர்களைக் கௌரவித்து சின்னம் வழங்கும் பொறுப்புகள் ஏற்கனவே கௌரவிக்கப்பட்டு மேடையிலமர்ந்திருந்த சிலரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அவ்விழாவில் தெனியான் தனது குடிமைகள் எனும் நாவலுக்கானபரிசு பெற

வந்திருந்தார், அவர்க்கான சின்னம் வழங்க என்னையே அழைத்தனர். அது எனக்கு கிடைத்த ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் ஆகும். நான் அச்சின்னத்தை அவருக்கு வழங்கினேன். வழங்கும் போது நான் அவரிடம் நான் கூறினேன் “உங்களுக்கு இந்த விருதை வழங்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன்”

பரிசுச் சின்னத்தை என்னிடமிருந்து பெற்ற அவர் பின் வருமாறு கூறினார் “உங்கள் கையால் இதனைப் பெறுவதற்காக நான் மிக மிக மகிழ்கிறேன்”

இருவருமே மகிழ்ந்த இனிய பொழுது அது அதுவே எமது இறுதிச் சந்திப்பு அடக்கப்பட்ட மக்களின் துன்பதுயரங்களை வாழ்நாள் பூராவும் தன் நூலில் கொண்டந்தமை மாத்திரமன்றி போராட்டக் களத்திலும் நின்றவர் தெனியான், அடக்கப்படுவோர் அனைவர்க்காகவும் பேசும் தெளிவு அவரிடமிருந்தது, அவரது பொற்சிறையில் வாழும் புனிதர்கள் எனும் நூல் பாரம்பரியம் எனும் பழக்கத்தாலும் சமூக சம்பிரதாயங்கள் எனும் பொன் விலங்காலும் வாழ முடியாது துயருறும் ஏழைப் பிராமணர்களைப் பற்றியது.

அடக்கப்படுவோர் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் யாவரேயாயினும் அவர்கள் பக்கமே தெனியான் நின்றார். இதனைப் புரிந்தால் தான் தெனியானையும் புரிந்து கொள்ளலாம். தெனியானை முதன் முதலில் நான் 1975 களில் சந்திக்கிறேன். இற்றைக்கு 47 வருடங்களுக்கு முன்னர். சந்தித்த இடம்

ஓவியம் நன்றி: மருது

ஸ்ரான்லிரோட் ஸ்ரார் கறாஜ். கராஜின் உரிமையாளர் நாவலாசிரியர் டேனியல். டேனியலே எனக்கு தெணியானை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார்.

பின்னர் நான் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தபோது தெணியான் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியைச் சந்திக்க நுண்கலைத் துறை அறைக்கு அடிக்கடி வருவார். நீண்ட நேரம் இருவரும் பேசுவர் தெணியான் மீது சிவத்தம்பி மிகுந்த மதிப்பும் அன்பும் கொண்டிருந்தமையை நான் நேரில் கண்டேன். 'என் நண்பனடா அயல் ஊரவனடா' என்று சிவத்தம்பி கூறுவார்.

தெணியான் பற்றி டானியல் என்னிடம் கூறியவை அதிகம். டானியலின் பஞ்சமர் நாவல் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கைப் பரிச்சயமற்ற எமக்கு யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் இன்னொரு பக்கத்தைக் காட்டியது

அது பேசாப்பொருள். அவை பேசப்பட்டபோது தமிழ்ச்சமூகம் அதிர்ந்துபோனது அந்நாவலில் கூறப்படும் சம்பவங்கள், கதைகள் அனைத்தும் டானியலின் கற்பனை என சிலர் என்னிடம் கூறியும் உள்ளனர் ஆனால் அவை அத்தனையும் நான் கண்டும் கேட்டுமுள்ள உண்மைகள் என்பார் டானியல்.

நாவலில் கூறாத பல கதைகளை அவர் எம்மிடம் கூறியுள்ளார். பஞ்சமர் நாவல் சனாதனிகளினதும் பண்பாட்டுக் காவலர்களினதும் பலத்த கண்டனதிற்குள்ளானது. எதிர் வாதங்கள் பல புரிந்தனர், அது இலக்கியமே இல்லை

எனவும் கூறினர் வக்கிரம் என்றனர் அவர்களின் கண்டனத்திற்கு டானியலின் பதில் பஞ்சமர் இரண்டாம் பாகம் எழுதியதுதான். மூன்றாம் பாகமும் எழுத அவர் எண்ணியிருந்தார், அவரது உடல் நிலை அதற்கு இடம் தரவில்லை.

மூன்றாம் பாகத்தை எழுதும் வல்லமையும் துணிவும் விடய நூனமும் உள்ளவர் தெணியானே என பகிரங்கமாக டானியல் கூறியுமுள்ளார். டானியாலின் போர்க்குணங்கள் சமூக அங்கதம் எனும் குணாதிசயங்கள் தெணியானிலும் உண்டு. அவ்வகையில் டானியலின் வாரிசு தெணியான் என்பதில் தவறில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

குடிமைகள் எனும் தெணியானின் நாவல் அவர் டானியலின் வாரிசு என்பதற்கான நிரூபணம். சமூகப் பிரச்சனைகளினது ஆணிவேரை இனம் கண்டு எழுதியோருள் தெணியானும் ஒருவரானார். தெணியான் என்னை விட ஒரு வயது முத்தவர் அவ்வகையில் அண்ணர்.

பழுத்த ஓலைகள் விழுவது நியதி என முன்னரும் எழுதியுள்ளேன், இப்போது இன்னொரு பழுத்த ஓலையும் விழுந்தது. டானியலின் வாரிசு தெணியானானால் தெணியானின் வாரிசு யார்? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

“அமைதியான மனம் ஆரோக்கியமற்ற மனம் அமைதியற்றுக் கொதிக்கும்மனமே ஆரோக்கியமான மனம்” எனச்சொன்னவர் டால்ஸ்டாய்.

சமூகக் கொடுமைகள் கண்டதானால் அனுபவித்தமையினால் வரும் மனக் கொதிநிலை அது. ஆரோக்கியமான மிகுந்த ஆரோக்கியமான மனம் கொண்ட

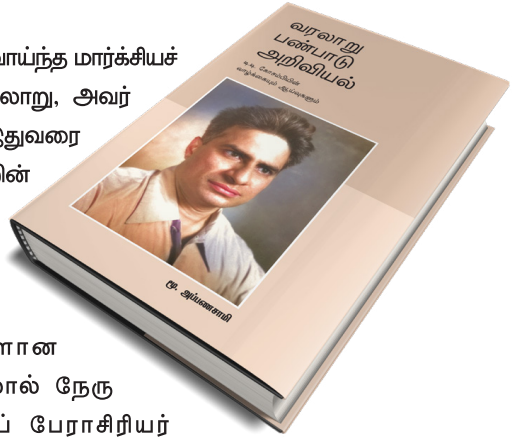
நண்பர் தெணியான் அவர்களே !
காலம் உமக்கிட்ட கடமை முடித்துச் செல்கிறீர்கள். சென்று வாருங்கள்!!
உங்கள் உடலை எரிப்பார்களோ புதைப்பார்களோ அறியேன்
புதைப்பின்
அந்தப் புதைகுழி அமைதியின்மையினால் அதிரும்
எரித்தால்
அந்த தீச்சுவாலை அமைதியின்மையினால் அதிரும்
அந்த அதிர்வில் தெணியான் தெரிவார்

ஆக்கம் பேராசிரியர் மௌனகுரு (இலங்கை) மே 2022

ஆறாத்திணை பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக

- ஈடிணையற்ற இந்திய வரலாற்று ஆய்வாளரும் மூலச் சிறப்பு வாய்ந்த மார்க்சியச் சிந்தனையாளருமாகிய டி.டி. கோசம்பியின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் மேற்கொண்ட முக்கியமான ஆய்வுகளின் சுருக்கங்கள், இதுவரை தமிழில் வெளிவராத கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக...
- எழுத்தாளர் மூ. அப்பணசாமி தொகுத்து எழுதி, மொழியாக்கம் செய்து அளிக்கும்.
- தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த மார்க்சிய அறிஞர்களான ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், ந. முத்துமோகன், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக வரலாற்று ஆய்வு மைய இணைப் பேராசிரியர் சௌ. குணசேகரன் ஆகியோர் எழுதியுள்ள அணிந்துரைகளுடன்.

வரலாறு - பண்பாடு - அறிவியல்:
டி.டி. கோசம்பியின் வாழ்க்கையும் ஆய்வுகளும்

விலை
ரூ. 400

350 பக்கங்கள்
முன்வெளியீட்டுப்
பதிவில் ரூ. 300

இந்நூலாசிரியர் இடர்ப்பாடு எதுவுமின்றி கோசம்பியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவரது ஆய்வுகளையும் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்நூல் தீவிர வாசகர்களுக்குப் பயன்தருவது மட்டுமின்றி ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் வழிகாட்டும் தன்மையது... இந்நூலின் தாக்கத்தால் கோசம்பியின் வரலாற்று நூல்களின் வாசிப்புத் தளம் விரிவடைவதுடன் அவரது வரலாற்று முறையியலை அடியோற்றி தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாறு எழுதப்படும் என்று நம்புகிறேன்...

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்

மிகப் பல துறைகள் சார்ந்த, சிக்கலான அறிஞராக விளங்கிய கோசம்பியின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும், குறிப்பிட்ட அக்காலத்திய (1906-1966) இந்திய வரலாற்றுப் புரிதலையும் இந்நூலில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம், தமிழுக்கு மிகவும் புதிதான பல பிரச்சினைகளை அறிமுகப்படுத்துவதோடு, இன்னும் கூட அவ்வகைப் பிரச்சினைகள் தமிழில் எளிதானவை அல்ல என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது. மிகக் கடினமான ஒரு காலத்தின் ஓவியத்தை எளிமையாகவும் அழகாகவும் நூலாசிரியர் மூ. அப்பணசாமி அவர்கள் வரைந்து தந்துள்ளார். நீண்ட காலத்திற்கு தவிர்க்க முடியாத ஓர் ஆய்வு முறை இந்நூலில் கச்சிதமாகப் பதிவாகியுள்ளது.

ந. முத்துமோகன், மேனாள் தத்துவப் பேராசிரியர், தமிழ் மார்க்சிய அறிஞர்

கோசம்பியின் எழுத்துக்களும் சிந்தனைகளும் இன்றளவும் ஒரு பரவலான வாசிப்பிற்கும் விவாதத்திற்கும் உட்படுத்தப்படவில்லை என்ற வருத்தம் சமூகவியலாளர்களிடையே காணப்படும் நிலையில், அவரது சிந்தனைகளை உள்வாங்கி எளிய நடையில் அவற்றை மொழிபெயர்த்து, அதன் கருத்தியற் பின்புலம் சிதையாது தமிழ் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வது என்பது ஆழ்ந்த சமூக உணர்வோடும், அக்கறையோடும் செயல்படுவோர்க்கு மட்டுமே சாத்தியமான ஒன்றாகும்.

சௌ. குணசேகரன், இணைப் பேராசிரியர், வரலாற்று ஆய்வு மையம், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி

நூல் டி.டி. கோசம்பியின் 115 ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாளான 2022 ஜூலை 31 அன்று வெளிவருகிறது.
ராயல் அளவு (150x230 mm) | இயற்கை வண்ண மேப்லித்தோ தாள் | அழகிய வடிவமைப்பு | சிறந்த பைண்டிங்

பதிவுசெய்துகொள்ள இறுதி நாள்: 20 ஜூலை 2022

பதிவுசெய்துகொள்ள ஜிபே எண்: **G-Pay 88389 69909**

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47 Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com logistics@pearltuty.com chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
& Singapore**

